

[1974 சனவரி 28]

(3) ஆளுநர் பேருரைக்கு நன்றி தெரிவிக்கும் தீர்மானத்தின் மீது விவாதம்—தொடர்ச்சி.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : பேரவைத் தலைவரவர்களே, மேதகு ஆளுநர் அவர்கள் ஆற்றிய உரையின் மீது எனது சில கருத்துக்களைச் சொல்ல முன்வந்திருக்கிறேன்.

பொதுவாக ஆளுநர் உரை பூராவையும் படித்துப் பார்க்கும் காலத்தில் இன்றைக்குள்ள நிலையில் ஒரு நம்பிக்கையற்ற தொனி தான் உரை பூராவிலும் தென்படுகிறது என்பதுதான் என்னுடைய அபிப்பிராயம். அதற்காக யாரையும் நான் குறைகூற விரும்பவில்லை. இன்றைக்குள்ள நிலையை தமிழ்நாட்டில் உள்ள பொருளாதார நிலையை அடிப்படையாக வைத்துக் கொண்டு பார்க்கிற காலத்தில் வருகிற வருஷத்தில், இன்னும் சில வருஷங்களுக்குக்கூட நாம் பெரிதும் பாதிக்கப்படக்கூடிய விதத்தில் வாழ்வில் வளம் காணாத அளவில் இருக்கக்கூடிய தெம்பற்ற நிலை தென்படுகிறது என்பதை யாரும் மறுக்க முடியாது.

இதைச் சமாளிப்பதற்கு இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளக்கூடிய பல்வேறு நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விரிவாக கூறப்பட்டிருக்கிறது. நெருக்கடியின் மையமாக தமிழ்நாட்டில் இன்றைய தினம் பாசன வசதியை அதிகப்படுத்துவதற்கான வாய்ப்புகள் அற்றுப் போய்விட்டன என்பதையும் பார்க்கிறோம். இதற்கு யாரையும் குறை கூற முடியாது. இயற்கை வளத்தால் அளிக்கப்பட்ட தண்ணீர் அவ்வளவுதான் இருக்கிறது. மின்சாரம் பெரிய அளவுக்கு, நம்முடைய நாட்டின் வளத்தை நிலை குலைக்கும் அளவுக்கு நெருக்கடி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பார்க்கிறோம். மின்சாரத்தின் நெருக்கடி நிலைமையில் தன்னுடைய திறமையின் மூலமாக, சிக்கனச் சீரமைப்பு மூலமாக எந்த அளவுக்கு சமுதாய நல்வாழ்வுக்குப் பயன்படுத்த முடியும் என்ற வகையில் இந்த அரசு திட்டமிட்டுச் செயல்பட வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் வலியுறுத்திச் சொல்ல விரும்புகிறேன். இந்தக் கண்ணோட்டம் இல்லாமல் வெறும் ஆசையினால் மட்டும் வாழ்க்கையை வளப்படுத்திவிட முடியாது. ஆசையோடு கூடிய அஸ்திவாரங்கள், தேவைகளுக்கேற்ற நிதி வாய்ப்புகள் அத்தனையையும் கருத்திற்கொண்டு யதார்த்த நிலைமையில் திட்டமிட வேண்டும்.

எந்த வகையில் பார்த்தாலும் வரப்போகிற வருஷம் கடினமான வருஷமாக இருக்கும். இந்த கடினமான வருஷத்தை எதிர்நோக்கும் போது எந்த அளவுக்கு ஆட்சியில் இருக்கும் அதிகார வர்க்கத்திற்கு மக்களுடைய ஒத்துழைப்பு, எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைப்பு தேவையாக இருக்கும் என்பதைப் பற்றி குறைத்து மதிப்பிடக்கூடாது இந்த அரசு என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

நம்முடைய பாசன வசதிகளைப் பொறுத்து புதிதாகச் சில திட்டங்கள் தீட்டப்பட்டு பணம் ஒதுக்கப்பட்டிருக்கிறது. விஸ்தரிப்பு அதிகப்படியாக இல்லாவிட்டாலும் கூட இருக்கக்கூடிய தண்ணீரை,

1974 சனவரி 28]

[திரு மணலி சி. கந்தசாமி]

இருக்கக்கூடிய நீர்ப்பாசனத்தை எவ்வளவு தூரம் சேமிக்க முடியும், திட்டமிட்ட வகையில் விநியோகம் செய்ய முடியும் என்பதை மிகவும் கூர்ந்து கவனிக்க வேண்டும். தஞ்சை ஜில்லாவில் பாசனத் திட்டங்கள் மேம்பட வேண்டுமென்று முயற்சி எடுத்துக் கொண்டிருந்தாலும் எடுக்கப் பட்டுள்ள நடவடிக்கைகள் மிகவும் மிதமான அளவுக்கு வேகமாக இல்லாமல் போய்க்கொண்டிருக்கிறது என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

இன்றைக்கு ஏழாயிரம் குளங்களை வெட்டுவதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். பழைய ஜமீன் பகுதிகளில் பல்லாயிரக்கணக்கான ஏக்கர் நிலங்களுக்கு சாகுபடி செய்ய பயன்பட்டுவந்த குளங்கள் எல்லாம் மேடிட்டுக் கிடக்கின்றன. ஏற்கெனவே, காங்கிரஸ் ஆட்சிக் காலத்திலேயே கூட அவற்றைத் தூர் எடுக்க வேண்டுமென்ற முயற்சி செய்யப்பட்டது. வெற்றி பெறவில்லை. நீங்கள் பல கோடி ரூபாய் அதிலே முடக்கப் போகிறீர்கள். அப்படிப்பட்ட பகுதிகள் அதிகமாக இருக்கக் கூடிய இராமநாதபுரம் ஜமீன் பிரதேசங்கள் எந்த அளவுக்கு வளப் படுத்தப்பட இருக்கின்றன என்பதைப் பற்றி யோசிக்க வேண்டும்.

மாண்புமிகு பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்கள் தவறாக நினைத்துக்கொள்ளக் கூடாது. ஏற்கெனவே, ராஜாஜி அவர்கள் நீண்ட நாளைக்கு முன்னாலேயே “பொதுப்பணித்துறை என்னுடைய இரண்டாவது எதிரி” என்று குறிப்பிட்டார்கள். காழ்ப்புணர்ச்சியோடு அவ்வாறு சொல்லவில்லை. அந்தத் துறையின் இயல்பான கண்ணோட்டமே ஊழல் மிக இருக்கக்கூடியது. அந்த அடிப்படையில் பார்த்தால் பொதுப்பணித் துறையை எந்த அளவுக்கு ஸ்டீர்மிலன் செய்து, மட்டம் போட்டு ஒழுங்கு படுத்துகிறார்களோ அந்த அளவுக்குத்தான் செலவழிக்கக்கூடிய பணம் எல்லாம் செம்மையாக நாட்டுக்குப் பயன்படக்கூடியதாக இருக்கும்.

[முற்பகல் 10 30]

மண் அள்ளிக் கொட்டி கணக்கு எழுதுவது, பின்னர் ஒரு ஆண்டு கழிந்து மறுபடியும் மண் அள்ளிக்கொட்டி கணக்கு எழுதுவது என்ற நடைமுறைதான் இந்த பொதுப்பணித் துறையில் இருந்து வருகிறது. இப்படிச் கூறுவதற்காக யாரும் வருத்தப்படக் கூடாது.

பொதுப்பணித் துறையைப் பற்றி எனக்கு ஒரு ஆழமான கருத்து உண்டு. சில உதாரணங்களைச் சொல்லி அவைசியமான ஒரு வாதத்தை நான் கிளப்ப விரும்பவில்லை. இத்துறையில் சில அதிகாரிகள், செல்வாக்கு உள்ளவர்களாக அந்தப் பகுதியில் உள்ள காண்ட்ராக்டர்கள் அவர்கள் கையில் இருப்பதால், சில அநீதிகள் விளைகின்றன. இதை யாரும் மறுக்க முடியாது. நான் பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கு கூறிக் கொள்ளவிரும்புகிறேன் பொதுப்பணித் துறையில் உள்ள அலிஸ்டண்ட் என்ஜினியர்கள், எக்ஸிக்யூட்டிவ் என்ஜினியர்கள், இவர்களுக்கு, இப்படி மேல் தட்டில் இருக்கக் கூடிய உத்தியோகஸ்தர்களுக்கு ஒரு ரிக்கார்ட் இருக்க வேண்டும். அவர்கள் எங்கெங்கே இருந்திருக்கிறார்கள், எவ்வளவு ஆண்டுகளாக இருந்திருக்கிறார்கள், அவர்கள் காலத்தில் எவ்வளவு பணத்திற்குண்டான

[திரு மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 சனவரி 28]

வேலைகள் நடைபெற்றிருக்கின்றன, செய்த வேலைகள் எப்படி எப்படி இருக்கின்றன, எவ்வளவு காலத்திற்கு நீடித்திருக்கின்றன, போன்ற விஷயங்களை எல்லாம் கூர்ந்து கவனித்தால் அவர்களைப் பற்றி ஓரளவிற்கு கணிக்க முடியும். அதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் எப்படிப்பட்டவர்கள் என்று கணிக்கக்கூடிய முறையில் ஒரு நிர்ணயம் இருக்க வேண்டும்.

ஒரு அலிஸ்டன்ட் என்ஜினியர் எனக்குத் தெரிந்து 12 ஆண்டுக் காலமாக சென்னைச் சுற்றிக் கொண்டிருக்கிறார். அவரை மாற்ற வேண்டும் என்று சொல்லும்போது கூவம் திட்டத்திலிருந்து சேப்பாக்கில் உள்ள என்ஜினியரிங் ஆபீஸுக்கு சென்றுவிடுகிறாரே தவிர சென்னை விட்டுச் செல்ல மறுக்கிறார். அப்படி போவதற்கு மறுக்கக் காரணம் அவருக்கு ஒரு பிடிப்பு இருக்கிறது. அவரிடம் ஒரு ஹானரி மாஜிஸ்ட்ரேட் காண்ட்ராக்டராக இருக்கிறார். அவர் செல்வாக்குள்ளவர். ஆக, இங்குள்ளவர்களுக்குத் தெரியாமல் பல காரியங்கள் நடைபெறுகின்றன.

இப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகள் காரணமாக அரசாங்கத்திற்கு ஒரு கெட்ட பெயர் ஏற்படுகிறது. இதைப் பயன்படுத்தி சந்தர்ப்ப அரசியல்வாதிகள் கூட பல்வேறு விதத்தில் தாறுமாறான கோஷங்களை எழுப்பி உடனே கீழே இறங்க வேண்டும் என்று சொல்கிற அடிப்படையில் காரியங்கள் போய்க்கொண்டிருக்கின்றன என்ற நிலையைத்தான் பார்க்கிறோம். இதை நான் விரும்பவில்லை. ஆகவே, இந்த என்ஜினியரிங் டிப்பார்ட்மெண்டுக்கு ஒரு தனி ரிக்கார்டு ஷீட் வேண்டும். ஒவ்வொருவரும் எங்கெங்கு வேலை செய்திருக்கிறார்கள். எவ்வளவு கோடி ரூபாய் மதிப்பிற்கு வேலைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, அவற்றின் தரம் என்ன, அவை எவ்வளவு ஆண்டுகளில் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன, என்பது போன்ற விவரங்கள் அடங்கிய ரிக்கார்ட் ஷீட்டை தொடர்ச்சியாக வைத்துக் கொண்டிருந்தால் அந்த ரிக்கார்ட் ஷீட்டை வைத்துக்கொண்டு ப்ரமோஷன் அல்லது அவர்களைப்பற்றிய ஒரு கணிப்பை வைத்துக்கொள்ள முடியும்.

மாண்புமிகு திரு மன்னை ப. நாராயணசாமி : ஒவ்வொரு என்ஜினியரும் அவர்கள் எந்தெந்த வேலைகள் செய்தார்கள் என்பதற்கு—அவர்கள் எவ்வளவு செக் மெஷர்மெண்ட் செய்கிறார்கள் என்பதற்கு—எம்.புக்கில் ரிக்கார்ட் செய்யப்படுகிறது. கட்டட வேலை அல்லது மண் வேலை எல்லாம் ரிக்கார்டாகிறது. வாழ்நாள் உள்ளவரையில், அதில் ஏதாவது கோளாறு ஏற்பட்டால் ரிட்டயரான பிறகும் கூட பிடிப்பதற்கான வழிமுறைகள் நிச்சயமாக இருக்கின்றன. எம். புக் என்ற ரிக்கார்ட் செய்கிற புத்தகம் இருக்கிறது.

மண் வேலைகள் பற்றிச் சொன்னார்கள். மண் வேலை அதிகமாக தஞ்சை மாவட்டத்தில்தான் ஒவ்வொரு ஆண்டும் செய்யவேண்டியிருக்கிறது. ஆண்டுதோறும் கரையை உயர்த்தவேண்டியிருக்கும். மழை பெய்யும்போது அது கரையும். அப்போது மறுபடியும் அடுத்த ஆண்டு அதைச் சரி செய்யவேண்டும். வீட்டுக்கு சுண்ணாம்பு அடிப்பதுபோல் ஆண்டுக்கு ஒருமுறை மண் அள்ளிப்போடுவது தவிர அதை ஒரு நிரந்தர வேலையாக எடுத்து எஸ்டிமேட்கள் போடுவதில்லை;

1974 சனவரி 28]

திரு மணலி சி. கந்தசாமி : அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்திற்கு நன்றி. எம். புக. இருக்கலாம், பலன் என்ன என்று கேட்கிறேன், எல்லாப் புக்குகளும் தான் இருக்கின்றன. அதன் பலன் என்ன என்பது தான் கேள்வி. எவ்வளவு என்ஜினியர்கள் மேல் நடவடிக்கை எடுக்கப் பட்டிருக்கிறது என்று கேட்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு மன்னை ப. நாராயணசாமி : ஒரு அலிஸ்டெண்ட் என்ஜினியர் இருக்கும்போது ஒரு கட்டத்திற்கு அஸ்திவாரம் போடப்பட்டு கட்டமும் எழுப்பியாகிவிட்டது. அவர் எக்ஸிடியூட்டிவ் என்ஜினியராகி ரிட்டயராகியும் விட்டார். பின்னர் வந்த என்ஜினியர் பார்க்கும்போது அஸ்திவாரம் முக்கால் அடிதான் இருந்தது. முதலில் இருந்தவர் கொடுத்த சர்டிபிகேட் தவறு என்று தெரிந்து ரிட்டயரான பின்னர் கூட அவரிடமிருந்து பணத்தைப் பிடித்திருக்கிறார்கள் என்ற ஒரு சரித்திரம் உண்டு. எம். புகில் ரிக்கார்ட் செய்வது ரெஜிஸ்தர் செய்வதை விட உறுதியான ரிக்கார்ட்.

திரு மணலி சி. கந்தசாமி : மேல் பதவிகளில் இருக்கக்கூடிய அதிகாரிகளைப் பற்றி குறிப்பிட்ட அளவிற்காவது ஒரு சாலனமாக ஒரு ரிக்கார்ட் ஷீட் வேண்டுமென்று நான் விரும்புகிறேன். ஒருவர் அல்லது இருவர் அகப்பட்டிருக்கலாம். பலர் தவறான வழிகளில் ஈடுபட்டு சமுதாயத்திற்கு நஷ்டம் ஏற்படக்கூடிய அளவிற்கு அவர்கள் நடவடிக்கைகள் அமைந்திருக்கின்றன என்பது என் அபிப்பிராயம்.

காண்ட்ராக்ட்காரர்களோடு எனக்கு பழக்கம் கிடையாது. அதுபற்றி அதிகம் எனக்குத் தெரியாது. நான் பொதுப்படையாகக் கூறுகிறேன். ஊழலை வைத்துக்கொண்டு அரசியல்வாதிகள் முதல் எடுக்கும் ஒரு அம்சம் அதிகப்படியாக இருக்கிறது. அதற்கு இடம் கொடுக்கக்கூடாது என்பதற்காகத்தான் சொல்கிறேன். சட்ட சபையில் உட்காரவே நமக்கு சங்கடமாக இருக்கிறது. உருப்படியாக கொள்கைகளைப் பற்றி விவாதித்து அரசு தப்பு செய்தால் அதைத் திருத்தும் முயற்சியில் ஈடுபடுவதை வரவேற்கிறேன்.

ஆனால் இப்போது இங்கே என்ன நடக்கிறது என்று சொன்னால் அதிகாரத்திற்கு அடுத்தபடியாக வருவது யார் என்ற ஒரு பெரிய போட்டி அரசியல் அடிப்படையில் இருப்பதை நான் விரும்பவில்லை. யார் வேண்டுமானாலும் இருக்கட்டும்.

நான் அமைச்சர் அவர்களிடம் ஒன்றைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஒரு என்ஜினியர், எனக்குத் தெரியும். அவருடைய பெயரை பின்னால் சொல்கிறேன். அந்தப் பகுதியில் உள்ள காண்ட்ராக்டரோடு கூட்டாளியாகச் சேர்ந்துகொண்டு காண்ட்ராக்டரைப் போல் நடந்து கொள்கிறார். ஆக, பொதுப்பணித்துறை அமைச்சர் சிறிது விழிப்போடு இருந்து இந்தத் துறையை கொஞ்சம் சரிப்படுத்தினால் நல்லது. அது நாட்டுக்கும் நல்லதாகும். மண் வெட்டிப் போடுகிறார்கள். பிறகு மழை வந்து மறுபடியும் மண் வெட்டிப் போட வேண்டியிருக்கிறது என்று மந்திரி அவர்கள் சொன்னார்கள். அவற்றை ஏன் காண்கர்ட் செய்யக்கூடாது என்று கேட்கிறேன்.

[1974 சனவரி 28]

மாண்புமிகு மன்னை திரு. ப. நாராயணசாமி : ஆன்யுவல் மெயின் டெனன்ஸ் என்று சொல்லி ஒரு நான்கு மைல்களுக்கு போடுவது என்று ஆயிரம் அல்லது ரூ. 1,500க்குள்ளே செலவு செய்கிறார்கள். மழை பெய்யும்போது ஒவ்வொரு ஆண்டும் கரை அமைக்க வேண்டியிருக்கிறது. எல்லாவற்றிற்கும் சிமென்ட் அல்லது கான்கிரீட் போடுவது என்றால்.....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உணவு-சுட்டுறவுத்துறை அமைச்சர் அவர்களின் விளக்கத்தின் காரணமாக பெரியவர் மணலி அவர்கள் சொல்கிற குற்றச்சாட்டுகளை மறுப்பதாக அர்த்தம் அல்ல. அந்தக் குற்றச் சாட்டுக்கள் அப்படியே இருக்கின்றன. அவைகளை அரசு நிச்சயமாக ஆராயும். பெரும்பாலான பொறியாளர்கள் தவறு செய்யாவிட்டாலும் ஓரளவிற்கு சிலமிடங்களில் பொறியாளர்கள் தவறு செய்கிறார்கள். ஒரே இடத்தில் நீடித்திருக்க வேண்டும் என்பதற்கான நிர்ப்பந்தங்கள் எல்லாம் ஏற்படுத்துகிறார்கள். அவைகளை எல்லாம் கொள்கை அளவில் களைவதற்கு ஒரு வாய்ப்பை அல்லது ஒரு கொள்கையை நிச்சயமாக நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும். அதைப்பற்றி அரசு ஆலோசித்து வருகிறது என்ற அளவில் அவர்கள் அளித்தது விளக்கம். மறுப்பு அல்ல என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : நன்றி. இதை இத்தோடு விட்டு விடுகிறேன். அடுத்தபடியாக, மின்சார விநியோகம் சம்பந்தமாக மிகப் பயங்கரமான நிலை இருக்கிறது. ஐந்தாவது திட்டக் காலத்தின் இறுதியில் 1,185 மெகாவாட் மின்சக்தி பற்றாக்குறை இருக்கத்தான் செய்யும் என்று குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, திட்டமிட்ட வகையில் மின்சாரம் விநியோகிக்கப்பட வேண்டும், சேதாரம் இல்லாமலும் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டும். எந்த அளவிற்கு தொழில் அபிவிருத்தி செய்வது என்பதைத் திட்டமிட்ட வகையில் செய்யவேண்டும்.

பெரிய அளவிற்கு தொழில்கள் வளரவேண்டும் என்பதில் ஆட்சேபணையில்லை. ஆனால் தொழில்களை ஆரம்பித்துவிட்டு மின்சாரம் இல்லாமல் அறைகுறையாக விட்டால் உடனே ஊழல் நிச்சயமாக வந்து குதிக்கும். உடனே பல்வேறு மாறுபாடுகள் ஏற்படும். அதனால் பெயரும் பாதிக்கப்படும். ஆகவே மின்சாரம் உற்பத்தி செய்வதையும், விநியோகிப்பதையும் திட்டமிட்டுச் செய்ய வேண்டும். நமக்கு தேவை எவ்வளவு, உற்பத்தி எவ்வளவு இருக்கிறது, எவ்வளவு உற்பத்தி செய்ய முடியும் என்பவற்றை எல்லாம் நன்கு ஆலோசித்துப் பார்த்து திட்டமிட்டுச் செய்ய வேண்டும். இயற்கைக் கோளாறுக்கு யாரும் சர்க்காரை கோபித்துக் கொள்ள முடியாது. இது இந்த இராஜ்யத்திற்கு மட்டுமுள்ள விஷயம் அல்ல. இது எல்லா ராஜ்யங்களுக்கும் ஓரளவிற்கு இன்றையதினம் பரிணமித்திருக்கிறது.

முந்தா நாள் கூட நான் பார்த்தேன். “ப்ராவுடா” என்ற ருஷ்யப் பத்திரிகையில் இந்தியப் பொருளாதாரத்தைப் பற்றி ஒரு குறிப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே இந்திய நாட்டிலே 3 மடங்கு உணவு உற்பத்தி இருக்கிறது என்றும், நான்கு மடங்கு தொழில் உற்பத்தி இருக்கிறது

1974 சனவரி 28]

[திரு மணலி சி. கந்தசாமி]

என்றும் குறிப்பிட்டு இருக்கிறார்கள். இப்படி உணவு உற்பத்தியில் 3 மடங்கு உற்பத்தி, தொழில் உற்பத்தியில் 4 மடங்கு உற்பத்தி என்று சொன்னால், இன்று நாம் இருக்கும் நிலையையும் ஒப்பிட்டுப் பார்க்க வேண்டும். அப்படிப் பார்த்தால் நாம் எங்கே இருக்கிறோம் என்பது தெளிவுபடத் தெரியும். என்னதான் ஜனத்தொகை அதிகப்பட்டிருந்தாலும், இந்த 3 மடங்கு, 4 மடங்கு உற்பத்தியால் நல்ல நிலையை நாம் அடைந்து இருக்கவேண்டும். அதற்குப் பதிலாக 3 மடங்கு அவதியைத் தான் நாம் பெற்று இருக்கிறோம். செழுமை அதிகமாக இல்லை. இதைப் பார்க்கிற நேரத்தில், நம்முடைய மக்கள் சோம்பேறிகள் அல்ல, உற்பத்தி செய்வதில் திறமை படைத்தவர்கள், கஷ்டப்பட்டு காரியங்களைச் செய்து வருகிறார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய கரும் உழைப்பின் பயனை அவர்கள் அனுபவிக்க முடியாமல் இருப்பதற்குக் காரணம் இன்றையதினம் சமுதாய அமைப்பில் இருக்கும் கோளாறுகள் தான். அதற்கு தகுந்த நடவடிக்கையை அரசு எடுக்காததை நான் குறிப்பிடாமல் இருக்க முடியவில்லை. இந்த நாட்டில் சோசலிஸ்ட் நடவடிக்கைகளை எடுக்க இந்த அரசு தவறிவிட்டதா என்றால், இவர்கள் எடுத்த சில நடவடிக்கைகளை நாம் மறந்து விடுவதற்கு இல்லை. இருந்தபோதிலும் மாற்றங்கள் ஏற்படாததற்குக் காரணம் அந்த நடவடிக்கைகள் ஒழுங்குற எடுக்கப்படவில்லை, அல்லது எடுத்த நடவடிக்கைகள் போதாது, இன்னும் எடுக்க வேண்டும் என்பதைத்தான் காட்டுகிறது என்று சொல்லிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கள்ளப்பணத்தை கண்டுபிடிக்க அதிகாரம் வேண்டுமென்று கேட்கிறோம். மத்திய அரசாங்கம் அதைக் கண்டுபிடிக்க பல நடவடிக்கைகளை எடுத்து இருப்பதாகக் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நிலைமை என்ன என்று பார்க்கிறபோது நாம் எவ்வளவுதான் நடவடிக்கைகளை மேற்கொண்டாலும் அதை தடுத்து நிறுத்த முடியவில்லை. அதைக் கண்டுபிடித்து வெளிக் கொணர்ந்தால் தான் நாம் போடுகிற திட்டங்கள் பயன்பெற முடியும், நாம் போடுகிற திட்டங்களால் மக்களின் வாழ்க்கை மேம்பாடு அடைய முடியும். கள்ளப்பணத்தை வெளிக் கொணருவதற்கு இங்கே கொடுக்கப்பட்ட யோசனைகளை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை. இன்கம் டாக்ஸ் ஸ்டீக்ஸரை மாற்றினால் கள்ளப்பணம் குறையுமென்று சொல்கிறார்கள். கள்ளப்பணம் இந்த நாட்டிலே இருக்கும் பொருளாதாரத்தை கெடுக்கிறது. இதைச் சமூக விரோதிகள் செய்து வருகிறார்கள். அவர்கள் இதைச் செய்யாமல் இருக்கக்கூடிய முறையில் சட்டங்கள் இருந்தாலும், அந்தச் சட்டங்களின் கண்ணுக்கு மண்ணைத் தூவி விட்டு அவர்கள் அதைச் செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கள்ளப்பணம் பொருளாதாரத்தை ஆட்டிப் படைத்துக்கொண்டு உச்ச கட்டத்தில் இருக்கிறது. அதைத் தடுத்து நிறுத்த இந்த அரசாங்கம் போதிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கூறிக் கொள்கிறேன்.

பூச்சி மருந்து போதவில்லை, உரத்திற்கு தட்டுப்பாடு ஏற்பட்டு இருக்கிறது. விவசாய அமைச்சர் அவர்களை நான் ஒன்று கேட்டுக் கொள்வேன். உர விநியோகம் பூராவையுமே தனியார் கம்பெனிகளிடத்தில் விடாமல்

[திரு மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 சனவரி 28]

அத்தனையும் சர்க்கார் மூலமே விநியோகிக்க வேண்டும். கூட்டுறவுத் துறை மூலம் அதை எடுத்துக் கொள்ளுங்கள். அப்படி எடுத்துக் கொண்டால் தான் இந்தக் தட்டுப்பாட்டைக் குறைக்க முடியும் என்று தோன்றுகிறது. விவசாயிகள் அல்லாதவர்களுக்கு உரம் கிடைக்க வழியிருப்பதால் அவர்கள் அதைக் கள்ள மார்க்கெட்டில் விற்றுவிடுகிறார்கள்.

இப்படி கள்ளமார்க்கெட் கள்ளப்பணம் வைத்து இருப்பவர்களைக் கண்டு பிடித்தால் அவர்களைத் தூக்கில் போடவேண்டும், நாடு கடத்த வேண்டும், அவர்களிடத்தில் வேதாந்தம் பேசிக்கொண்டிருக்க முடியாது. அப்படிச் செய்தால்தான் முடியும். வரி குறைந்தால் எல்லோரும் நல்லபடியாக இருக்க மாட்டார்கள். யாராவது ஒருவர் இருவர் தான் நல்ல முறையில் இருப்பார்கள். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் செயல்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதோடு விவசாயிகள் செய்யும் உற்பத்தியைப் பூராவையும் கொள்முதல் செய்து, விநியோக முறையையும் விவசாய இலாகாவே எடுத்துக்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அதைச் செய்தால் தான் ஓரளவிற்கு குறைபாடுகளைத் தீர்க்கலாம். ஆகவே, அதற்குத் தகுந்த முறையில் உடனடியாக நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழக அரசியலில் இந்த வருஷம் நடந்து இருக்கும் கிளர்ச்சிகளைக் கொஞ்சம் கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும். அதன் மூலம் சிறப்பான படிப்பினைகளை எடுத்துச் சொல்லவேண்டும். அப்படிச் செய்தவைகள் தப்பு என்று கூடச் சொல்லலாம். மாணவர்கள் பள்ளிக் கூடத்திற்குச் செல்லவில்லை. மாணவர்கள் ஆர்ப்பாட்டம் செய்வது ஒரு அரசியல் கட்சியின் தூண்டுதல் அல்லது அரசியல்வாதிகள் காரணம் என்று கூடச் சொல்லலாம். ஓரளவிற்கு அதில் உண்மையிருக்கிறது. அதை யெல்லாம் இந்த அறிக்கையில் சுட்டிக்காட்டப்பட்டிருக்கவேண்டும்.

இந்தச் சர்க்காரை பதவியை விட்டு போகச் சொல்வதைப் பற்றி கவலையில்லை. ஆனால், இதே நிலைமை வேறு சர்க்கார் வந்தால் ஏற்படாது என்பது என்ன நிச்சயம்? என்ன உத்தரவாதம்? அந்த அந்த அடிப்படையில் மற்ற கட்சிகளுக்கும், எதிர்க்கட்சிகளுக்கும் இடையே எனக்கு அடிப்படையில் வித்தியாசம் இருக்கிறது. தமிழ் நாட்டில் இருக்கும் சூழ்நிலையை மனதில் வைத்துக்கொண்டு தனக்குத்தான் செல்வாக்கு இருக்கிறது என்று அரசியலில் இறங்குவது சரியல்ல என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன். நல்ல அரசியல் தெளிவை மக்கள் மத்தியிலே ஏற்படுத்துங்கள். பொருமை, பொச்சரிப்பின் காரணமாக தமிழகத்தில் குழப்பத்தை ஏற்படுத்தாதீர்கள்.

ஒவ்வொரு அரசியல் கட்சிகளும் நல்ல அரசியல் தெளிவு ஏற்படுத்துகிற வகையில் தங்களுடைய திட்டங்களை வகுக்க வேண்டும். மாணவர்களைப் போராட்டம் செய்யத் தூண்டுகிறார்கள். நாங்கள் பள்ளிக்குப் போக மாட்டோம் என்று அவர்கள் சொல்கிறார்கள். அவர்கள் படிப்பு வீணாகி விட்டால் சமுதாயமே பாழாகிப்போய்விடும் என்று உள்ளபடியே நான் பயப்படுகிறேன். இன்றைக்குச் சொல்லலாம் ஒருவர் பதவியை விட்டு இறங்குகிற வரையில் நாங்கள் பள்ளிக்குச் செல்லமாட்டோம் என்று.

1974 சனவரி 28]

[திரு மணலி சி. சுந்தராம]

நாளைய தினம் இந்த சமுதாயத்தை எப்படித் திருத்தப்போகிறீர்கள், இன்றைய இளைஞர் சமுதாயம் எப்படி இருக்கிறது? இதுவெல்லாம் வேதனைக்குரிய விஷயமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி இந்த அறிக்கை குறிப்பிடாமல் விட்டது, அதை மறந்து அறிக்கை எழுதியிருப்பது அவ்வளவு நல்லதல்ல என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

இதையெல்லாம் எடுத்துச்சொல்லி, ஆளுநர் அவர்கள் அரசியலில் ஒழுக்கம் வேண்டும், ஒழுங்கு வேண்டும் என்ற முறையில் ஒரு அப்பீலாக விட்டு இருக்கவேண்டும். அதை விட்டு இருப்பது ஏதோ நம்மை நாமே பார்த்து பயந்து கொண்டு இருப்பதுபோல் இருக்கிறது என்று சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

இதிலே பூராவும் முக்கியமாக இருந்து கொண்டிருக்கும் விஷயம் மத்திய சர்க்கார், மாநில சர்க்கார் இடம் இருக்கும் மோதல் தான். ஒவ்வொன்றைப் பார்க்கிற நேரத்தில் மத்திய சர்க்காரின் தயவு இல்லாமல் நாம் எதுவும் செய்ய முடியாது என்று சொல்லும் அளவில் நம் முடைய நிலமை இருக்கிறது, நாம் நிச்சயமாக ஒன்றைக் கருத்தில் கொள்ளவேண்டும். இந்திய ஒருமைப் பாட்டிற்கு எதிராக யாரும் தனி நாடு கேட்கமாட்டார்கள். தேசப் பிரிவினையை யாரும் நினைக்கக்கூடத் தயாராக இல்லை. இந்தியா ஒருமைப் பாடாகத்தான் இருக்கவேண்டும்.

ஆனால், மத்தியில் குவிந்து இருக்கும் அதிகாரங்கள் பரவலாக விநியோகிக்கப்படவேண்டும். அப்படிச் செய்யாமல் போனால் தான் ஒருமைப் பாட்டிற்குக் குந்தகம் விளையும். இந்த சபையில் முன்னால் 10 இராஜ்யங்களின் அறிக்கையை வையுங்கள். எல்லா இராஜ்யங்களும் நிச்சயமாகச் சொல்வேன், யாரும் எங்கள் இராஜ்யத்திற்கு மத்திய சர்க்கார் அதிக உதவியை அளித்து இருக்கிறது என்று கூறியிருக்கமாட்டார்கள். நாங்கள் அவ்வளவு கேட்டோம், மத்திய சர்க்கார் அளிக்கவில்லை என்ற குறைபாட்டைத்தான் சொல்லியிருப்பார்கள். அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலை இன்றைக்கு இருக்கும் அரசியல் சட்டத்தின் காரணமாக இருக்கிறது. இன்றைக்கு இருக்கும் அரசியல் சட்டம் ஏதோ வெள்ளையர்கள் வெளியேறிய உடன் அன்றைக்கு இருந்த நிலைமைகளைக் கருத்தில் கொண்டு எழுதப்பட்டது. இன்றைக்கு 20 ஆண்டுகள் அதை நடைமுறையில் வைத்துப்பார்த்து இருக்கிறோம். அதிலே பல சிக்கல்கள், சங்கடங்கள் ஏற்பட்டு இருக்கின்றன. அதை அடிப்படையாக வைத்து இன்றுள்ள சூழ்நிலையில் எந்த அளவுக்கு மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் பகிர்ந்து அளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும்.

ஆகவே தான், நான் கலைஞர் அவர்களிடத்தில் விரும்பிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன், இன்றைக்கு மத்திய-மாநில அரசு உறவுகள் குறித்து இராஜமன்னார் கொடுத்த அறிக்கை மீது விவாதம் வேண்டும் என்று. அப்படி வைத்தால் அதன் அடிப்படையில் பேச முடியும். அப்படி வைத்த ப பேசினால் இந்தச் சபையின் கருத்தோட்டத்தையும் அறிந்து கொள்ள முடியும் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

[திரு மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 சனவரி 28]

குறிப்பாகச் சொல்லவேண்டுமானால், இந்தச் சர்க்காருக்கு—மாநில அரசுக்கு, மத்திய சர்க்கார் மானியமோ உதவிகளோ வழங்குவதற்கு தானாகவே முன் வரவேண்டும். மத்திய சர்க்காரைத் தாஜா செய்து தான் பணம் வாங்கிக்கொண்டு வரவேண்டுமென்று இருக்கிற முறை மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்று நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு வேண்டியவர்களுக்குக் கொடுப்பது, வேண்டாதவர்களுக்கு குறைத்துக்கொடுப்பது என்ற போக்கு சரியல்ல. அப்படி வருகிற காலத்தில் பயங்கரமான ஆபத்து வரும் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இப்படியே நிலைமை இருக்குமானால் நாடு பூராவிலும் உள்ள மக்கள் மத்தியிலே அதிருப்தி வளரும். அதனால் சிக்கல் வரும். அப்படிப்பட்ட சிக்கல் வருவதை முன் கூட்டியே யோசித்து, அதைத் தடுப்பதற்குரிய வழிவகைகளைச் செய்யாவிட்டால் மக்கள் மத்தியிலே பிரிவினை உணர்ச்சி வளரக்கூடும். அந்த மாதிரி பிரிவினை உணர்ச்சியே மக்கள் மத்தியிலே வளரவிடக்கூடாது. அம்மாதிரி உணர்ச்சி தமிழ் நாட்டு மக்கள் மத்தியிலே அதிகமாக வளராவிட்டாலும் வேறு மாநிலங்களிலே பிரிவினை உணர்ச்சி, அப்படிப்பட்ட எண்ணம் அதிகமாக வளர்ந்தால் நாம் ஆச்சரியப்படுவதற்கில்லை.

ஆகவே தான் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன், மாநில மத்திய சர்க்கார் உறவுகளைப் பற்றி தெளிவான அறிக்கைகளை வைத்து நாம் இங்கே விவாதிப்பது அவசியமாக இருக்கிறது. அப்படி விவாதிக்கும் பொழுது சபையில் கூறப்பட்ட பலதரப்பட்ட கருத்துக்களையும் மத்திய சர்க்காருக்கு அனுப்பிவைக்க வேண்டும். அது மட்டுமல்ல, எல்லா விஷயங்களிலும் முதல் அமைச்சர்கள் மகாநாட்டிற்கு செல்லக்கூடிய நேரத்தில் முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மற்றைய அமைச்சர்கள், அமைச்சர்கள் மகாநாட்டிற்குச் செல்லக்கூடிய நேரத்தில் இந்தக் கோணத்திலிருந்து பிரச்னைகளை அணுகவேண்டும். ஏதோ சொல்லி சொஞ்சம் அதிகப் பணத்தை வாங்கிவிடுவது மாத்திரமல்ல, பணத்தைப்பற்றி கூட அவசியம் கிடையாது, ஆனால் இந்தக் கோணத்தில் பிரச்னைகளை அணுகி, நிலைமை எப்படி வளர்கிறது, அதைத் தடுக்காவிட்டால் இன்னும் எப்படி நிலைமை கேவலமாகப் போகக்கூடும் என்பதைப் படம் பிடித்துக் காட்டி மத்திய சர்க்காரிடமிருந்து அதற்குரிய பரிகாரத்தைப் பெறுவது மிகவும் அவசியம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இன்னும் எவ்வளவு நேரம் வேண்டும்.

திரு. மணலி சி. கந்தசாமி : சீக்கிரம் முடித்துவிடுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, கள்ளப் பணத்தை வெளிக்கொண்டுவருவதற்கான இன்னொரு முறையையும் நான் இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன். ஒவ்வொரு கிராமத்திலும் திடீர் திடீரென்று பணக்காரர்கள் தோன்றுகிறார்கள். நானே பார்த்திருக்கிறேன். போன வருஷம் பிச்சைக்காரனாக

1974 சனவரி 28]

[திரு மணலி சி. கந்தசாமி]

இருந்தவன் இந்த வருஷம் ரூ. 50,000 பெறுமான வீடு கட்டிக் கொண்டுவிடுகிறான். போன வருஷம் பக்கிரியாக இருந்த ஒருவர் இந்த வருஷம் ரூ. 10 லட்சம் பணம் படைத்தவனாக ஆகிவிடுகிறான். அங்கே இருக்கக்கூடிய கணக்குப் பிள்ளை அல்லது தாசில்தார் ஒவ்வொரு வருஷமும் இப்படிப்பட்ட நபர்களுடைய சொத்துக்களைப் பற்றி ஒரு ரிபோர்ட் தயார் பண்ணவேண்டும். பெரிய விரிவான அளவுக்கு நடவடிக்கை எடுக்காவிட்டால் இவர்களை ஒன்றும் செய்ய முடியாது. டாடா, பிரில்லா என் பவர்கள் மட்டுமல்ல, ஒவ்வொரு கிராமத்திலிலும் திடீர் திடீரென்று ஒரு டாடா, ஒரு பிரில்லா தோன்றுகிறார்கள். கிராமத்தில் இருக்கிற இந்த திடீர் வளர்ச்சியை அரசின் கவனத்திற்குக்கொண்டு வந்து கண்காணிக்க வேண்டும். தனிப்பட்ட முறையில் யாரும் அவர்களை எதிர்க்க முடியாது. காரணம் பயப்படுகிறார்கள்.

ஒரு கிராமத்தில் இருக்கிற கணக்குப் பிள்ளையோ அல்லது அங்கு இருக்கிற கிராம உத்தியோகஸ்தரோ அந்த வருஷம் குறிப்பிடத்தக்க அளவுக்கு, சக்தி மீறிய அளவுக்கு சொத்து வாங்கியவர்களைப் பற்றிய ரிப்போர்ட்டை அரசுக்கு அனுப்பிவைக்குவேண்டும். ஒருவர் 5 செண்ட், 10 செண்ட் வாங்குவதென்றால் சாதாரணமாக நடக்கக்கூடிய விஷயம். ஆனால் குறிப்பிடத் தக்க அளவுக்கு, பிரமிக்கத் தக்க அளவுக்கு, சந்தேகப்படுகின்ற அளவுக்கு சொத்து சேர்க்கின்றவர்களைப் பற்றி சர்க்காருக்கு நிச்சயம் அறிக்கை அனுப்பப்படவேண்டும். இதற்காக தனியாக ஒரு விஜிலன்ஸ் ஸெல் இருக்கவேண்டும். உத்தியோகஸ்தர்களுையோ அல்லது அல்லது ஒரு சிலர்களுையோ மாத்திரம் கண்காணித்தால் போதாது. விஜிலன்ஸ் டிபார்ட்மெண்டில் ஒரு விரிவான வகையில் போலீஸில் ஒரு பெரும் பகுதி இதற்கு பயன்படுத்தினால் கூட பரவாயில்லை; அப்படிப்பட்ட அளவுக்கு விரிவான அடிப்படையில் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகள் எடுக்க வேண்டும். சமுதாயத்தில் ஊறிப் போயிருக்கக்கூடிய, சமுதாயத்தை ஆக்கிரமித்துக்கொண்டிருக்கக் கூடிய இந்தக் கறுப்புப் பணத்தை வைத்திருக்கக்கூடிய பல பேர்கள் சமுதாயத்தில் கிராமங்களில் திடீர் திடீரென்று மூளைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இதை நான் அனுபவத்தால் சொல்கிறேன். இவர்களைக் கட்டுப்படுத்த கிராம அடிப்படையில் விரிவான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால்தான் பலன் கிடைக்கும். இந்த மனப்போக்கை வளரவிடக்கூடாது. இரண்டு, மூன்று வருஷங்களில் அளவுக்கு மீறிய சொத்து வைத்திருக்கக்கூடியவர்கள் பற்றி கண்காணித்து கடுமையான நடவடிக்கை எடுத்துக்கொண்டால்தான் இவர்களைக் கட்டுப்படுத்த முடியும்.

கிராம உத்தியோகஸ்தர்கள் சங்கம் அமைத்துக்கொண்டு பல கோரிக்கைகளை விடுத்திருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ரூ. 150 சம்பளம் கொடுத்து, ஜூனியர் அசிஸ்டெண்டு கிரேடுஸ் உள்ளவர்களைக் கணக்குப் பிள்ளையாகப் போட்டு, அவர்களுக்கு இன்னும் பல கணக்குகளையும் கொடுங்கள். சமுதாயத்தைப்பற்றிய அறிக்கை சர்க்காருக்கு வந்துகொண்டே இருக்கவேண்டும். ஒரு வருஷத்தில் எப்படி சமுதாயம் இருந்தது, அதை வருஷத்தில் அது எந்த விதத்தில் மாறியிருக்கிறது என்பதற்கான புள்ளிவிவரங்களோடு ரிபோர்ட்டை கணக்குப் பிள்ளையும், மற்றைய கிராம உத்

[திரு மணலி சி. கந்தசாமி]

[1974 சனவரி 28]

தியோகஸ்தர்களுக்கும் அரசுக்கு அனுப்பக்கூடிய விதத்தில் ஓரளவுக் காவது இந்தக் கண்காணிப்பை விஸ்தரிக்கவேண்டும். அப்படிப்பட்டவர்களுக்கு தகுந்த ஊதியம் கொடுக்கவேண்டும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாற்றுக் கட்சி அங்கத்தினர்களையும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். சர்க்காரையும் கேட்டுக்கொள்வேன். இன்று உத்தியோகத்தை வைத்துக் தான் எம். எல். ஏ.-யினுடைய ஸ்டாண்டர்ட் இருக்கிறது. ஒரு எம்.எல்.ஏ. நல்ல செல்வாக்கு உடையவர் என்பது அவர் எத்துனை உத்தியோகங்களை வாங்கிக்கொடுக்க முடியும் என்பதைப் பொறுத்துத் தான் கணிக்கப்படுகிறது. ரொம்பக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. நூற்றுக் கணக்கான பேர்கள் காலையில் எழுந்தால் வேலைவேண்டும் என்று சொல்லிக் கொண்டு வந்து விடுகிறார்கள். அவர்களை சலமாளிக்க முடியவில்லை. நியாயத்தை எடுத்துச் சொன்னாலும், “உங்களுக்கு ஒன்றும் தெரியாது, ஐயா” என்று கூறுகிறார்கள். நாம் என்ன செய்வது என்று புரியவில்லை. ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது.

உத்தியோக விஷயங்களைப் பொறுத்தவரையில் திட்டவாட்டமாக, தெளிவாக பப்ளிக் சர்வீஸ் கமிஷன் மூலமாக அல்லது வேறு இயந்திரத்தின் மூலமாக எந்த விதமான தலையீடும் இல்லாமல் உத்தியோகங்களை கொடுப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்துவிடவேண்டும். அப்படிச் செய்தால் யாரும் குறை சொல்ல முடியாது. அப்படியில்லை என்றால் எங்களுக்கு கோட்டா பிரித்துக்கொடுத்து விடுங்கள். எதிர்க்கட்சிக்கு ஒரு வீட், ஆளும் கட்சிக்கு இரண்டு வீட் என்று பிரித்துக் கொடுத்து விடுங்கள். இல்லாவிட்டால் சொல்ல முடியாமல் ரொம்பவும் கஷ்டமாக இருக்கிறது. சமாளிக்க முடியவில்லை. இல்லாவிட்டால் வோட்டுப் போடமாட்டேன் என்று சொல்கிறார்கள். வோட்டுப் போடாவிட்டால் பரவாயில்லை என்று கூட சொல்லி விட்டாலும் கேட்கமாட்டேன் என்கிறார்கள். சமாளிப்பது ரொம்ப கஷ்டமாக இருக்கிறது. இதைப்பற்றி அரசாங்கம் சீரான நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நான் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது ஆளும் கட்சித் தோழர்கள் ரொம்ப ஜாக்கிரதையாக நடந்துகொள்ள வேண்டும். அரசியல் போக்கு பற்றி நன்றாக புரிந்துகொள்ள வேண்டும். நமக்கு எதிராக எந்த அளவுக்கு காழ்ப்பு உணர்ச்சி வளர்ந்திருக்கிறது, மக்கள் மத்தியிலே துவேஷம் கிளப்பப்பட்டிருக்கிறது என்பதைப் பற்றி நன்கு அறிந்து கொண்டு சரியான முறையில் கண்யமான முறையில் நடந்துகொள்ள வேண்டும். தப்புத் தவறு இல்லாமல், தெரிந்தோ, தெரியாமலோ எந்த அளவுக்கும் கண்யம் குறையாதபடி, அது மட்டுமல்ல, கண்யமாக நடந்துகொள்கிறார்கள் என்று தோற்றம் அளிக்கக்கூடிய விதத்தில் உங்கள் நடவடிக்கை இருக்கவேண்டும் என்று இந்த சந்தர்ப்பத்தில் வினயமாகக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். யாரும் தப்பாக நினைக்கவேண்டாம். இது தான் நான் சொல்ல வந்தது. இத்தோடு முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

1974 சனவரி 28]

திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன் : தலைவர் அவர்களே, கவர்னர் பெருமானின் உரையின் மீது இதுவரை நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய நண்பர்களால் விவாதிக்கப்பட்டதை உடல் நலம் இல்லாத நிலையிலும் கூட நான் சிறிது அளவு அதைக் கவனிக்க முடிந்தது.

எனக்கு முன்பு பேசிய எனது நண்பர் மணலி அவர்கள் தன்னுடைய பேச்சிலே சில புத்திமதிகளையும், சில எடுத்துக்காட்டுகளையும் நமக்கு சொன்னார். அவர் அரசியலில் பழையவனா அல்லது நான் பழையவனா என்பது அல்ல. நான் தான் சிறுவன் என்பதை ஒப்புக்கொள்ள வேண்டும். ஏனென்றால் கணக்குப் போட்டால் அப்படித் தான் இருக்கும்.

நமக்குக் கிடைத்திருக்கக்கூடிய ஜனநாயகத்தை எண்ணிப் பார்க்கிற பொழுது விசித்திரமாக எனக்கு ஒன்று படுகிறது. நாம் அதைப் பெறுவதற்கு பல தியாகங்களைச் செய்திருக்கிறோம். எனக்குள்ள ஐயப் பாடு எல்லாம், எங்கே இனி இதை இழந்து மீண்டும் பெறுவதற்கு எப்படிப்பட்ட தியாகங்கள் செய்யவேண்டி வருமோ என்ற எண்ணம் நமக்கு வருகிறது. எனது நண்பர் மணலி அவர்கள் பேசும்பொழுது குறிப்பிட்டார்கள். அரசியல் காழ்ப்பு உணர்ச்சியை நாம் மக்களிடையே, குறிப்பாக மாணவர்களிடையே, நம்முடைய நலன் கருதி பயன்படுத்துவது அது நம்மை பாழ்படுத்தும் என்று சொன்னார். அது மிகவும் உண்மை. மாணவர்களுடைய அறிக்கை, மாணவர்களுடைய கிளர்ச்சி, மற்ற குழப்பங்களைப் பற்றி கவர்னர் பெருமகனுடைய அறிக்கையில் அதற்குச் சரியான விளக்கம் இல்லை என்று அவர்கள் சொன்னார்கள். விளக்கம் இல்லாது அவர்கள் விட்டதுதான் அவர்கள் அறிக்கை மிக சாதாரணமானதும் சாமர்த்தியமானதுமாகும். அதற்கு விளக்கம் கொடுத்திருந்தால் வேறு வகை திருப்பம் கொடுத்திருப்பார்கள். விளக்கம் கொடாமலே இருந்ததே நல்லதாக இருக்கிறது.

பொதுவாக ஒழுக்கம் என்பது ஒரு திரையாக இருக்கிறதே தவிர, மனிதன் அடிப்படையாக அதை ஒத்துக்கொள்ளவேண்டியிருக்கிற நிலையில் இருப்பதாக எனக்குத் தெரியவே இல்லை. ஒழுக்கம் வெறும் திரையாக இருக்கிறது. அந்தத் திரையை வைத்துக்கொண்டு எதைச் செய்யலாமோ அதைச் செய்யலாம் என்று எண்ணுகின்ற எண்ணம் வளருமானால் நிச்சயம் மனிதப் பண்பாடு வளரவே வளராது.

ஒன்று நெஞ்சில் இருக்கிறது. அதைச் சொல்கிறேன். அது கவர்னார் அவர்களின் உரையில் இருக்கவேண்டுமென்பது அல்ல. எந்தப் பெண்ணை இருக்கட்டும், அதற்கு ஜாதி தேவையில்லை, குலம் தேவையில்லை, பருவம் தேவையில்லை ஆகா, பயங்கரமாக பெண்ணை பலாத்காரமாகக் கொண்டு சென்று, கற்பழித்து, அதை அங்கவீனப் படுத்தி, அதைக் கொண்டு, எத்துணை விதமான இடங்களில், அந்த சம்பவம், கோர சம்பவம் நடந்திருக்கிறது.

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்] [1974 சனவரி 28]

முற்பகல் 11-00

பெண்களைப் பெற்றவர்களே, பெண்களுடன் பிறந்தவர்களே, பெண்களை வாழ்க்கைத் துணையாக ஏற்றுக் கொண்டிருப்பவர்களே, மனித பண்பாடு உடையவர்களே, தயவுசெய்து சிந்தித்துப் பார்க்குமாறு தலைவரின் மூலமாக கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நிலை வளருமானால் மனித பண்பாடு அழிந்துபோகும். இது என்ன கொடுமை? தொழிலுக்கு, வேலைக்குப் போகிற பெண் தெருவில் போனால் பலாத்காரமாக முரடர்கள், அயோக்கியர்கள், பாதகர்கள், கொள்ளைக்காரர்களால் கொண்டு செல்லப்பட்டு கற்பழிக்கப்படுவதென்றால், அவர்களுக்கு கொடுமையினும் கொடுமையான தண்டனை கொடுக்க வேண்டுமென்று சர்க்காரை கேட்டுக் கொள்கிறேன். அப்படி ஒருவனை செய்தால் போதும். சட்டத்தில் இடமிருக்குமானால், அப்படி சம்பந்தப்பட்ட ஒருவனை — எவன் கொடுமை செய்கிறானோ, அவனை, தெருவில் நிறுத்தி கல்லால் அடித்துக் கொன்றால் அந்த எண்ணம் மற்றவர்களின் நெஞ்சில் வராது. கொடுக்கிற தண்டனை அப்படிப்பட்ட தண்டனையாக இருக்க வேண்டும். பத்து வருஷம், நான்கு வருஷம் என்று தண்டிப்பதால் இம்மாதிரி கொடுமைகள் இப்படிப்பட்ட எண்ணங்கள் வளராமலிருப்பதில்லை. ஒன்று, இரண்டு, மூன்று என்று தொடர்ந்து நடந்து வருகிறது என்பதை தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக சர்க்காருடைய நிலையை கவர்னர் உரை விளக்கி இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு உள்ள கஷ்டங்களை விளக்கியிருக்கிறது. சர்க்கார் எடுத்துக்கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விளக்கி இருக்கிறது. சர்க்கார் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டிய நடவடிக்கைகளைப் பற்றி விளக்கியும் இருக்கிறது. சர்க்காருக்கு இருக்கிற சிரமங்களைப் பற்றி விளக்கியிருக்கிறது. மத்திய சர்க்காருக்கும் மாகாண சர்க்காருக்கும் இருக்கிற சிக்கல்களை விளக்கி இருக்கிறது. என்னென்ன காரணங்களால் நம்மால் இதை, செய்ய முடியாமலிருக்கிறது. என்பதை விளக்கி இருக்கிறது. இதற்கு என்ன விளக்கம் கேட்கிறார்கள் என்றால், இது மந்திரி சபையினுடைய அறிக்கை என்று சொல்கிறார்கள். நான் கேட்கிறேன். நையாண்டிக்காக அந்த வார்த்தைகளை உபயோகிப்படுத்தி னார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஒரு மந்திரிசபைக்கும் நாட்டினுடைய ஜனநாயக சர்க்காருக்கும் தலைமை வகிக்கிற ஒருவர் அந்த மந்திரி சபையினுடைய நிலைமையைப் பற்றி சொல்லாமல் எதைப்பற்றி சொல்வார்? திரிலோகமும் புகழும் என்பதுபற்றி விளக்கம் கொடுப்பாரா? (சிரிப்பு) - அப்படித்தான் இருக்கிறது கவர்னரின் உரை மந்திரி சபையின் அறிக்கையாக இருக்கிறது என்று சொல்வது.

இன்னொன்று கூட மணலி சொன்னார். உங்கள் மீது ஜயப்பாடு செலுத்தப்படுகிறது — மிக ஜாக்கிரதையாக சொல்லியிருக்கிறார்கள் — குற்றம் சுமத்தப்படுகிறது. உங்கள் மீது பல அபாண்டங்கள் சொல்லப்படுகின்றன. நீங்கள் கொஞ்சம் கவனமாக இருக்க வேண்டும் என்று குறிப்பிட்டார். நிச்சயமாகச் சொல்கிறேன். முடியாது. எவ்வளவு கவனமாக இருந்தாலும் இதைத் திருத்த முடியாது. இது வேண்டுமென்றே திட்டமிட்டுச் செய்யப்படுவது.

1974 சனவரி 28]

[திருப்பூர் திரு. ஏ. எம். மொய்தீன்]

முதல் நாள் பத்திரிக்கையை எடுத்துப் படித்தவுடனே, “திடீர் திருப்பம்” என்ற தலைப்பு. என்னடா ஆபத்து வந்து விட்டது என்று பார்த்தால், உள்ளே ஒன்றுமே தலைப்புக்குச் சம்பந்தப்பட்டது இல்லை. மறு நாள் அதற்கு ஒரு திருத்தம். இது எந்த நோக்கத்தோடு செய்யப்படுகிறது என்றால் மந்திரி சபையை திருத்தவோ அல்லது அவர்களுக்கு அறிவு கூறி மக்களுக்கு நலன்களை உண்டாக்குவதற்கோ செய்யப்படுவதல்ல. இது திட்டமிட்டே மக்களை தூண்டி விடவும், ஏதோ ஒரு காரணத்தால் இந்த மந்திரி சபையை கவிழ்க்க வேண்டுமென எண்ணத்தினாலும் தான் இதை செய்கிறார்கள். இது நடக்கப் போவதில்லை. மக்கள் அதை உணர்ந்தாக வேண்டும். ஓரளவு உணரத் தான் செய்கிறார்கள். இல்லை என்று சொல்ல முடியாது. அவர்கள் உணரும்படியான சூழ்நிலையை நாம் உருவாக்குவதைச் செய்துகொண்டே இருக்க வேண்டும். ஆனால் ஒரு உண்மை இருக்கிறது. பொய் நிற்காது. நீண்ட நாள் அது நிற்காது. நீண்ட நாளைக்கு மெருகு இருக்காது. பிறகு என்ன இருக்கும்? அது குறையும். பொய் குறைய ஆரம்பிக்கும்போது உண்மையை உரை ஆரம்பித்து விடுவார்கள் என்ற நம்பிக்கை இருந்தால் அது போதுமானது.

இன்னொன்று. பேச முடியவில்லை. எனவே, சுருக்கமாக முடித்துக் கொள்கிறேன்.

சிறு தொழில் செய்கிறவர்கள் — தோல் சம்பந்தப்பட்ட தொழிலில் ஈடுபட்டு செய்கிறவர்கள் — அவர்கள் பெரிய தொழில் செய்கிறவர்களோடு போட்டி போட முடியாது. அந்தச் சிறு தொழில் செய்கிறவர்களுடைய நிலைமை வேகமாக பாதிக்கப்பட்டிருந்ததை ஓரளவு உங்களுடைய தூது மூலம் நீங்கள் அதை கவனிப்பதாக வாக்களித்ததற்கு நான் நன்றி கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

நான் அதிக நேரம் பேச என் உடல் நிலை இடமளிக்கவில்லை. கவர்னர் பெருமகனாரின் உரையை என் கட்சியின் சார்பில் வரவேற்று நன்றி கூறி அமர்கிறேன்.

திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, ஆளுநர் உரையை வரவேற்று என்னுடைய கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஆளுநர் உரையின் மீது விவாதம் நடத்தியவர்கள் இந்த அரசு எடுத்துக்கொண்ட முயற்சிகள் பற்றியும், முற்போக்கான நடவடிக்கைகள் பற்றியும், அதனால் மாநிலத்தில் ஏற்பட்டிருக்கின்ற முன்னேற்றங்கள் பற்றியும் தெளிவாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். அதே நேரத்திலே மாறுபட்ட கருத்துடையவர்கள் இந்த மாநிலத்தில் இந்த அரசு ஆட்சிசெய்வதன் மூலம் ஏற்பட்ட அபிவிருத்தி என்ன என்று கேட்கிற கருத்துப்பட பேசினார்கள். பொதுவாக ஆளுநரின் உரையில் இந்த மாநிலத்தில் கடந்த ஆண்டு என்னென்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்பட்டன, வருகிற காலத்தில் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் மேற்கொள்ளப்படவிருக்கின்றன என்பதைக் கூறுவார்கள்.

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

[1974 சனவரி 28]

அந்த முறையில் பார்க்கும்போது அவருடைய உரையில் கூறுகிற போது சொல்கிறார், மதுவிலக்கை மீண்டும் அமுல் படுத்தியதன் மூலம் ஏற்பட்ட பெரும் இழப்பை ஈடு செய்ய முடியாத நிலை ஏற்பட்டதற்கு வருந்துவதாக கூறியிருக்கிறார்கள். மதுவிலக்கை ரத்து செய்வதற்கு முன்னாலே மதுவிலக்கு கொள்கை பற்றி தெளிவாக நமது முதலமைச்சர் பல மேடைகளில் பேசி வந்தார்கள். அது மாத்திரமல்ல. ரத்து செய்யப்பட்ட மதுவிலக்கை மீண்டும் அமுல் படுத்த இந்திய சர்க்கார் இழப்புத் தொகையை அரசுக்கு ஈடு செய்து தரவேண்டுமென்ற பெரும் கோரிக்கையை கூறி வந்தார்கள். இருந்த போதிலும் மக்கள் நலனை அடிப்படையாக வைத்து மத்திய அரசு அந்த கோரிக்கையை ஏற்க மறுத்து விட்டது. மத்திய அரசு ஈடு கட்டித் தரவில்லை என்பது மாத்திரமல்ல. திட்டவட்டமாக அறிவிப்பே செய்து விட்டார்கள், கொடுக்க முடியாது என்று.

அடுத்தபடியாக, ஐந்தாண்டு காலத்திலே இலங்கையிலிருந்து 57 ஆயிரம் குடும்பங்கள் தமிழகத்தில் குடியேறவிருக்கின்றன. 57 ஆயிரம் குடும்பங்கள் ஐந்தாண்டு காலத்தில் குடியேறவிருக்கின்றன என்றால், ஏறத்தாழ ஆண்டு ஒன்றுக்கு 10, 12 ஆயிரம் குடும்பங்கள் இங்கே குடியேறப் போகின்றன. இலங்கை அரசும் இந்திய அரசும் ஏற்படுத்திக் கொண்ட ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக பாதிக்கப்படும் மாநில அரசோடு எந்த அளவுக்கு கலந்து கொண்டு பேச்சு வார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள் என்பது இன்று வரை தெரியாது. அப்படி மத்திய அரசு, இலங்கை அரசு இரண்டும் சேர்ந்து ஏற்பட்ட ஒப்பந்தத்தின் விளைவாக 57 ஆயிரம் குடும்பங்கள் குடியேறப்போகின்றன. சமாளிக்க வேண்டிய பொறுப்பு—குடியிருப்பு வசதி, வேலை வாய்ப்பு வசதி, பொருளாதார வசதி—ஆகியவற்றில் மத்திய அரசு ஓரளவு செய்தாலும் கூட பெரும் சமையை மாநில அரசு ஏற்க வேண்டிய கடமைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறது.

இப்படிப்பட்ட நிலைகளை ஆளுநர் உரையில் எடுத்துச் சொல்வது பொருத்தமானது. அதே சமயம், மத்திய அரசுக்கு மாநில அரசு செய்ய வேண்டிய உதவிகளை எவ்வளவு தராளமாக செய்திருக்கிறது என்பதையும் எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். ஒரே ஒரு உதாரணம். 1973-74-ஆம் ஆண்டு தொழில் முதலீட்டுக்காக மத்திய நிதி ஒதுக்கீட்டில் ஏறத்தாழ ரூ. 1,500 கோடி மொத்தம் ஒதுக்கப்பட்ட தொகை. இந்த ரூ. 1,500 கோடியில் தமிழ் மாநிலத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட தொகை ரூ. 40 கோடி என்று சொன்னால் இந்த மாநிலம் எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசால் அன்பால், பாசத்தால் அரவணக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பது தெளிவாகிறது.

ஆகவேதான் இப்படிப்பட்ட நிலைகள் தொடர்வதன் மூலம்தான், தொடர்கிற நிலை உருவாகிற பொழுதுதான், மாநில சுயாட்சி என்ற கோரிக்கை உருவாகிறது. இங்கே உறுப்பினர்கள் பேசுகிறபொழுது சொன்னார்கள், மாநில சுயாட்சி என்பதே, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் காப்பாற்றிக் கொள்வது என்று. சொன்ன உறுப்பினர் ஒருவர் படித்தவர், பட்டம் பெற்றவர், வழக்கறிஞர். மாநில சுயாட்சி மூலம் திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தை எப்படிக் காப்பாற்றுவது என்று நான் துருவித் துருவி ஆராய்ந்தேன், எனக்குப் புரியவில்லை

1974 சனவரி 28]

[திரு. ஏ. ஆர். பெருமாள்]

இன்றைக்கு திராவிட முன்னேற்றக் கழகம் ஆட்சிப் பொறுப்பிலே இருக்கலாம். நானே பின்னொரு கட்சி ஆட்சிக்கு வரலாம். மாநில சுயாட்சி ஒரு கட்சிக்காகக் கூறப்படுகிற கோரிக்கை அல்ல. இந்த மாநிலத்திற்காக மட்டும் கேட்கிற கோரிக்கை அல்ல. இந்தியாவில் உள்ள பல்வேறு அதிகாரிகள் மத்திய அரசாங்கத்திலே குவிந்திருப்பதன் காரணமாக, மாநில வேலைகள் தடைபடுகின்றன. அதனால், மாநிலங்களுக்கு அதிகாரங்கள் பரவலாக்கப்பட வேண்டும், மாநிலங்கள் சுயாட்சியோடு இயங்க ஏதுவாக, அரசியல் சட்டம் திருத்தப்பட வேண்டும் என்ற அடிப்படையில் வைத்து, பல்வேறு மாநிலங்களில் உள்ள முதலமைச்சர்கள் எல்லாம் மத்திய அரசை ஆள்கிற கட்சியைச் சேர்ந்தவர்களாக இருப்பதாலே, அந்தக் கோரிக்கையை உரத்த குரலிலே பேசமுடியாமல் இருக்கலாம்.

ஆனால், நம்முடைய முதல் அமைச்சர் அவர்கள் மத்தியில் ஆள்கிற கட்சியைச் சேராமல், பின்னொரு கட்சியைச் சேர்ந்தவராக இருப்பதால் அந்தக் கோரிக்கையைப் பற்றிப் பேசுகிறார். இந்தியா முழுவதற்கும் சேர்த்துப் பேசப்படுகின்ற பேச்சு, தமிழ் மாநிலத்திற்கு மட்டும் பேசுவது அல்ல. அந்தப் பேச்சை, வழக்கறிஞர், படித்தவர்—இங்கே உள்ள உறுப்பினர், மாநில சுயாட்சி என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் காப்பாற்றுவது என்று கூறுகிறார். அது எந்த அளவு திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் காப்பாற்றும் என்கிற அம்சங்களைத் துருவிப் பார்த்தால், அதிலே இல்லவே இல்லை. காரணம், எதையும் பேசலாம், எப்படியும் பேசலாம் என்ற நிலை தமிழகத்தில் கடந்த சில மாதங்களாக உருவாக்கப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே தான் மாநில சுயாட்சி என்பது திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தைக் காப்பாற்றுவதற்காக எழுப்பப்பட்ட கோரிக்கை அல்ல என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாநிலங்களுக்குள்ள அதிகாரங்களைக் கூடுதலாக்க வேண்டுமென்பதை அடிப்படையாக வைத்து, அது தமிழ் மாநிலத்திற்கு மட்டுமல்ல, இந்தியாவில் உள்ள எல்லா மாநிலங்களுக்கும் உரிய கோரிக்கையாக இருக்க வேண்டுமென்ற அடிப்படையிலே எழுப்பப்பட்ட கோரிக்கை என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காலஞ்சென்ற நம்முடைய ராஜாஜி அவர்களுக்காக, அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பேற்று, அவருடைய கல்லறையைக் கட்டுவதற்கு எல்லா ஏற்பாடுகளையும் செய்கிறது என்பது நமக்குத் தெரியும்.

அதைப்போலவே, தெய்வத் திருமகன் தேவரின் சமாதியை அரசாங்கமே முழுப் பொறுப்பேற்றுக் கட்டித் தரவேண்டுமென்று என்னுடைய கோரிக்கையை கூறி முடிக்கிறேன். வணக்கம்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த விவாதத்திலே எதிர்க்கட்சிகளின் தரப்பிலே கடைசியாகப் பேசுவதற்கு நான் முற்படுகிறேன். இந்த விவாதத்திலே பங்கு கொண்ட எல்லா கட்சி தரப்பினரும் அவரவர்களது கருத்துக்களை இந்த மன்றத்திலே வைத்திருக்கிறார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 சனவரி 28]

பொதுவாக, இந்தக் கவர்னர் உரையைப் பற்றி விமர்சனம் செய்கின்ற நேரத்திலே, பல்வேறு கருத்துக்களைப் பல்வேறு கட்சித் தலைவர்கள் பத்திரிகைகளிலே கொடுத்திருக்கிறார்கள். என்னை அவர்கள் கலந்ததற்கு நான் ஒரு கருத்தினை தெரிவித்திருந்தேன். அது, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மகஜர் சமர்ப்பிக்கின்ற நிலையிலே அமைந்திருக்கிறது என்ற கருத்துதான். அதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் புலவர் வேழ வேந்தன் அவர்கள், நன்றாக இல்லை என்ற கருத்திலே எடுத்துக் கூறினார்கள். உண்மையிலே, இந்தக் கவர்னர் பெருமானுடைய உரையைப் பார்த்து, அதே நிலையில் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு நமது அரசாங்கம் ஐந்தாவது ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்காக கொடுத்திருக்கிற மெமோரண்டத்தையும் படித்துப் பார்த்தால், ஏறத்தாழ பல பகுதிகளும் சேர்க்கப் பட்டிருக்கின்றன இதில் என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது.

கவர்னர் பெருமானுடைய உரையிலே அவர்களது கருத்துக்களை எல்லாம் கூறி இருக்கிறார்கள். பொதுவாக, ஒரு வார்த்தை கூட மாநில சுயாட்சி பற்றி இந்த உரையிலே இல்லை. ஆனால், இங்கு வெகுவாகப் பேசும்போது பல அங்கத்தினர்களும் மாநில சுயாட்சியைப் பற்றி பல கருத்துக்களை எடுத்துக் கூறினார்கள். புலி வருகிறது புலி வருகிறது என்ற அளவிலும் பலரும் இந்த மாநில சுயாட்சி பூதத்தைக் கிளப்பி விடுகிற நிலைமையிலே பேசி இருக்கிறார்கள் என்ற வகையில் அந்தப் பேச்சுக்கள் அமைந்திருக்கின்றன என்று சொன்னால், அது மிகவும் வருந்தத்தக்க நிலையிலே இருக்கிறது.

அரசியல் சட்ட திருத்தம் பற்றி இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன, மாநில சுயாட்சிபற்றி இந்த அரசாங்கத்தின் கொள்கை என்ன, என்பதுபற்றி விரிவான விவாதம் இந்த மன்றத்திலே தேவை என்று பல முறை எதிர்க்கட்சியிலே உள்ள அத்தனை பேரும் கேட்டுக்கொண்டார்கள். இது சம்பந்தமாக அரசாங்கத்தின் தரப்பிலே கொடுக்கப்பட்ட அறிக்கை இந்த மன்றத்திலே ஏன் விவாதத்திற்கு வைக்கப்படவில்லை என்பதும் நாட்டு மக்களுக்கு நிச்சயமாக அரசாங்கத்தால் கூறப்பட்டாகவேண்டும்.

அரசியல் சட்ட திருத்தத்தைப்பற்றிய ராஜமன்னார் குழு அறிக்கையின் அடிப்படையிலே எப்படி அரசியல் சட்டத்தைத் திருத்தி, மாற்றியமைக்க வேண்டுமென்பது பற்றியெல்லாம் அரசாங்கத்திற்கு என்ன தெளிவான, திடமான கருத்து இருக்கிறது என்பதைக் கூறுவதற்கு அரசுக்குப் பொறுப்பு இருக்கிறது. ஆனால், அதற்கு நேர்மாறாக ஒவ்வொரு தடவையும் இந்தக் கருத்துக்களைத் தெளிவாகக் கூறாமல், அதைத் காலங்கடந்து கொண்டு போகிறார்கள் என்றால், இந்த அரசாங்கத்திற்கு இதிலே திடம் இல்லை, தெளிவு இல்லை என்றுதான் நான் குற்றம் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநில சுயாட்சி என்று சொல்வது தனி ராஜ்யமா அல்லது அதிக அதிகாரமா என்பதைப் பற்றியெல்லாம் இந்த அவை கூர்ந்து கவனிக்கவேண்டும்.

இன்றைக்கிருக்கிற அரசியல் சட்டத்தின்படி மாநில சுயாட்சி பற்றி நாம் மட்டும் பேசித் தீர்த்துக் கொண்டால் போதாது. மத்திய அரசாங்கப் பிரதிநிதிகளும் எல்லா மாநில முதலமைச்சர்களும் சேர்ந்து இந்த அரசியலமைப்புச் சட்டத்தை எப்படி திருத்தி அமைத்துக் கொள்ள வேண்டு

1974 சனவரி 28]

[திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்.]

மென்று ஆராய்வதுதான் சாலச் சிறந்ததாக இருக்கும். அதல்லாமல், இந்த மாநில சுயாட்சி என்ற பெயரிலே பல இடங்களில் கோஷங்களை ஏற்படுத்துவது நமக்கு நன்றாகத் தெரியும். பிரிவினை என்ற வாதம் இருக்கிறது என்று, பல அமைச்சர்கள் பேசியதைப் பற்றி மத்திய அரசாங்கம் இந்த அரசாங்கத்தைக் கேட்டுக் கொண்டதையும் இந்த அவையினர் ஞாபகத்தில் வைத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசியல் சட்டத் திருத்தம் நிச்சயமாகத் தேவையா என்று கேட்டால், நிச்சயமாக அதை எப்படி திருத்த வேண்டுமென்று ஆராய வேண்டும். அதல்லாமல், ஒருதலைப்பட்சமாக, நாம் நிச்சயமாக இப்படித்தான் இருக்க வேண்டும், சமஷ்டி சர்க்காரிலே செய்ய உரிமை வேண்டுமென்று, பார்வார்ட் பிளாக் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் கூறினார்கள். எல்லோரும் சுயநிர்ணய உரிமை என்று சொன்னால், பிரிந்துபோகிற நிலைமையும் உட்கொள்ளும் என்பதை உணரவேண்டும்.

இந்தியா ஒரே தேசமாக இருக்கிறது. அதைத் துண்டாட அனுமதிக்கக் கூடாது. மாநில சுயாட்சி என்ற போர்வையிலே இந்த மாநிலப் பிரிவினையைத் துண்டாக் கூடாது. அதை நாங்கள் வன்மையாகக் கண்டிக்கிறோம் எங்கள் கட்சியின் சார்பிலே என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். பிரிவினை என்ற வாதத்தை நிச்சயமாக நாம் ஆதரிக்கக் கூடாது. பிரிவினைக்கு நாம் எல்லோரும் எதிராக இருக்கவேண்டும். பெற்ற சுதந்திரத்தைப் பேணிக் காக்கவேண்டும் மென்ற பொறுப்பும் கடமையும் நமது அரசியல் கட்சிகள் அத்தனைக்கும் உண்டு என்பதை நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

இந்திய அரசியல் நாணயம், அரசியல் ஒழுக்கம் என்ற கருத்தைப் பற்றியெல்லாம் இங்கே எடுத்துக் கூறினார்கள், மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள். அரசியல் ஒழுக்கத்தைப் பற்றியும், அரசியல் நாணயத்தைப் பற்றியும் எங்களுக்கு எல்லாம் புத்திமதியும் சொன்னார்கள், நல்ல உபதேசத்தையும் சொன்னார்கள். இதைக் கேட்டவுடன் எனக்கு ஒரு கதைதான் ஞாபகத்துக்கு வருகிறது. ஒரு ஊரிலே ஒரு பெண் இருந்தாளாம். அவள் 7 பேரை திருமணம் செய்து கொண்டாளாம். ஒவ்வொரு திருமணத்தையும் முடித்தபிறகு கடைசியாக அவளை அணுகிக் கேட்ட பொழுது கூறினாளாம். 7 பேரோடு வாழ்க்கை நடத்தினேன். ஆனால், யாரும் என்னை மோசமாகக் கூற முடியவில்லை என்று சொல்லி பெருமிதப்பட்டுக் கொண்டாளாம். அதேமாதிரி திரு கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்கள் பல கட்சிகளிலிருந்து மாறி இப்பொழுது சுதந்திரமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் எங்களுக்கு இந்த மாதிரி ஞானோபதேசத்தை தருகின்றபொழுது நான் வேதனைப்படுகிறேன், வெட்கப்படுகிறேன்.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Sir, I think I should give a personal explanation.

[Thiru K. M. Subramaniam] [1974 சனவரி 28]

Really it is a fact that I got married to Congress in 1926 and tried to stay with the Congress for many years. Unfortunately. I have been painfully driven to divorce congress because the congress had failed to discharge its obligations. Therefore, I felt that I cannot carry on with that wife, who had failed to discharge her duties properly. There was no consistency in its policy. I have to leave that wife and join another party.

THIRU V. KRISHNAMOORTHY: In that case, the hon. Member cannot continue to be a Hindu.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: Fortunately, I continue to be a Hindu because that sort of wife was not advisable acceptable to Hindu philosophy. In spite of all these difficulties, I have carried on with this wife for sometime. I have got the highest regard for my erstwhile leader and I am sure that such words are not coming from him but they are coming only from his mouth and not from his heart. In his party, there was no consistency in its policy. Consistency was the virtue of an ass according to Congress. There was no consistency in the programmes and policies of the Congress. I am not prepared to sacrifice my conscience for power. So I have changed my party affiliation. My conscience has not allowed me to accept the change. I have also come out of that party because I have found all the parties have been somehow or other not keeping up to their programmes

THIRU R. PONNAPPA NADAR: He is not asking for clarification but he is making a speech.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I want to make my position clear.

(THE HON. Speaker sounded the gong and requested the member to resume his seat.)

THIRU R. PONNAPPA NADAR: Sir, I am very grateful to the clarification given by the hon. Member. He has stated that he has divorced the Congress. I would say that divorce is rather very belated. Knowing full well the price for divorce, we know what has transpired. I do not want to say anything against that hon. Member because he had joined almost all parties and he had been in those parties. Now he says that he has divorced

1974 சனவரி 28] [Thiru K. M. Subramaniam]

all of them. At least let him be virtuous to the last woman, with whom he is now having relationship. That is the only prayer which I have to make through you.

THIRU K. M. SUBRAMANIAM: I have not joined any party. I am an Independent.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : தலைவர் அவர்களே, இந்த மாதிரி யாக அரசியல் நாணயம், அரசியல் ஒழுக்கம் எல்லாம் குறைகின்றதைக் காணுகின்றபொழுது ஹிட்லர் ஒரு தடவை கூறினார். பிரிட்டனைப் பார்த்து யுத்தகாலத்திலே நடந்த நிகழ்ச்சியைப்பற்றி கூறும்பொழுது கூறினார், 'Britain is like an old prostitute preaching morals to her young daughter.'

என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே அவர்கள் கடுமையாகப் பேசி க் கிறார்கள். அப்படிப்பட்ட கடுமையான வாசகங்களைப் பயன்படுத்தவே 6 மென்று நான் நினைக்கவில்லை. டாக்டர் ஜான்ஸன் அவர்கள் அரசியல் வாதிகளைப்பற்றி ஒரு கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள், 'Politics is the last refuge of a scoundrel' என்று சொல்லக்கூடிய அளவிலே ஒரு பெரிய மேதை பெரிய அறிஞர் கூறி இருக்கிறார்கள்.

அத்தகைய கூற்றுகளையெல்லாம் இந்த மன்றத்திலே கூறினால் நம் மைப் போன்றவர்கள் அத்தனை பேர்களுக்கும் அது இழுக்காக இருக்கும் என்ற காரணத்தினாலே துணிவோடு அது வேண்டாம் என்று நினைக்கிறேன்.

அவர்கள் எங்களைப் பார்த்து காங்கிரஸ்காரர்கள் மோசமாகிவிட்டார்கள் என்று என்னி நகையாடுகின்ற காலத்திலே, நான் சொல்லிக்கொள் கிறேன். காந்திய வழியிலே அற வழியிலே அகிம்சா வழியிலே நாங்கள் சென்று கொண்டிருக்கின்றோம் என்பதை இந்த மன்றத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நாங்கள் எந்தப் போராட்டமாக இருந்தாலும் சரி, எங்கள் தலைவர்கள் நடத்திய வாழ்க்கையானாலும் சரி அதற்குச் சான்றுகளாக இருக்கின்றன. காந்தியடிகள் இல்லையா, நேரு இல்லையா, சாஸ்திரி இல்லையா, நமது தலைவராக விளங்குகின்ற காமராஜர் அவர்கள் இல்லையா இவர்களையெல்லாம் பார்த்து இழித்தும் பழித்தும் பேசுகின்ற நாகரீகம் வேண்டாம் என்று அருமை நண்பர், எங்களுடைய கட்சியிலே முன்னால் இருந்தவர், இப்பொழுது பிரிந்து சென்றிருக்கின்ற திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களை நான் வேண்டி விரும்பிக் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு கருத்தையும் கூறினார்கள். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் திரு. என். கே. பழனிசாமி அவர்கள் கூறினார்கள். ஏதோ பாண்டிச்சேரியிலே நிறுவன காங்கிரஸ், ஆளுங் காங்கிரஸ் இரண் டிற்கும் உடன்பாடு ஏற்பட்டு இருப்பது வேதனைப்படக்கூடிய அளவிலே இருக்கிறது என்று சொல்லி வியப்பாக சில கருத்துக்களைக் கூறினார்கள்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 சனவரி 28]

நான் ஒன்று கூற விரும்புகிறேன். கம்யூனிஸ்ட் கட்சியை நான் குறைகூற நினைக்கிறேன் என்று கருதவேண்டாம். கேரளத்திலே என்ன நடக்கிறது என்பதைச் சிந்தியுங்கள். கேரளத்திலே ஆளுங்காங்கிரஸோடு நீங்கள் சேர்ந்து கூட்டு மந்திரிசபை அமைக்கவில்லையா? உத்திரப் பிரதேசம், ஒரிஸ்ஸா ஆகிய மாநிலங்களிலே ஆளுங்காங்கிரஸோடு கூட்டுச் சேர்ந்திருக்கிறீர்களே, இதையெல்லாம் மறந்துவிட்டு தமிழ்நாட்டிலே பாண்டிச்சேரி யிலே புதியதாகக் கூட்டு ஏற்படுகிறது என்பதன் காரணமாக வேதனைப் பட வேண்டாம், வியப்பு அடையத் தேவையில்லை, நாங்கள் மக்கள் தீர்ப்பை எதிர்பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1971-லே தேர்தல் நடந்தது. எங்கள் கட்சியின் சார்பாக தேர்தலைச் சந்திப்பதற்குத் தயாரா என்று எங்களுடைய கட்சியைச் சேர்ந்த தலைவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். ஆனால் முதலமைச்சர் அவர்கள் 1972-லே நடக்க வேண்டிய தேர்தலை 1971-லே நடத்துவதற்கு ஆன எல்லா வழிவகைகளையும் செய்தார்கள். அதேமாதிரி தேர்தல் காலத்திலே ஆளுங்கட்சியை சந்திப்பதற்கு நாங்கள் தயாராக இருக்கிறோம், நீங்கள் தயாராக இருக்கிறீர்களா என்று நான் அறையுதல் விடுக்க ஆசைப்படுகிறேன். நீங்கள் நினைக்கிறீர்கள், எங்களிடம் 174 ஸ்தானங்கள் இருக்கின்றன, எங்களுக்குப் பெரும்பான்மை இருக்கிறது என்று கூறிக்கொண்டேயிருக்கிறீர்கள். நீங்கள் 1971-லே எடுத்த முடிவை 1974-லே எடுப்பதற்குத் தயார்தானா என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அப்படியிருந்தால் நாங்கள் மக்களைச் சந்திப்பதற்கும் ஆளுங்கட்சியைச் சந்திப்பதற்கும் தயாராக இருக்கிறோம் என்று சவால்விடக்கூடிய முறையிலே தங்கள் மூலமாக இங்கே இருக்கின்ற அமைச்சரவையைக் கேட்டுக்கொள்கிறேன். கவர்னர் உரையைப் பார்த்து. . .

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நாங்கள், எங்களோடு மோதத் தயார்தானா என்று கேட்கவில்லை. நாங்கள் அப்படிக்கேட்காத நேரத்திலே நீங்கள் சவாலை விடுவதற்குக் காரணம் என்ன?

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நீங்கள் மேலவையிலே 1972-லே பேசிய பேச்சின் அடிப்படையிலே அப்படி கூறியிருக்கிறேன். எங்களுடைய கட்சித் தலைவர் திரு. ராஜாராம் மேலவையிலே சட்டிக் காட்டியபொழுது பதில் கூறுகின்ற முறையிலே நீங்கள் கூறியதை வைத்துத் தான் நான் கூறியிருக்கிறேன். நாங்கள் தேர்தலைச் சந்திப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று....

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : 1971 தேர்தலிலே ஜெயித்து வந்திருக்கிறோம். 1972-ல் தேர்தலில் சந்திப்போம் என்று எப்படிச் சொல்லி யிருக்கமுடியும்?

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : 1972-லே நீங்களே பதில் மேலவை யிலே கூறியிருக்கிறீர்கள். வேண்டுமானால் அந்தப் புஸ்தகத்தைத் தருவ தற்குத் தயாராக இருக்கிறேன். அதேமாதிரியான நிலைமைதான் இன்று

1974 சனவரி 28]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

உருவாகியிருக்கிறது. பல இடங்களிலேயும் ஆளுங்கட்சிக்கு சலசலப்பு இருந்துக்கொண்டிருக்கிறது, ஆளுங்கட்சியின் செல்வாக்கு சரிந்துகொண்டிருக்கிறது. ஒருவேளை சட்ட மன்றத்திலே அதிக பலம் இருக்கிறது என்று வாதாடினாலும் மக்கள் மன்றத்திலே செல்வாக்கை நீங்கள் இழந்திருக்கிறீர்கள் என்பது இன்றைக்கு எல்லா எதிர்க்கட்சிகளும் வலியுறுத்திக் கூறிவரக்கூடிய விஷயமாக இருக்கிறது.

1974-ஆம் ஆண்டு மிகவும் வேதனைப்படக்கூடிய ஆண்டாக இருக்கிறது. இந்திய அரசைப்பற்றிச் சிந்திக்கக்கூடிய நேரத்திலே எல்லாம் தட்டுப்பாடாக இருக்கக்கூடிய நிலைமைதான் இருக்கிறது. அத்தியாவசிய பண்டங்கள் எல்லாம் ஓடி ஒளியக்கூடிய நிலைமை இருக்கிறது. உணவுப் பற்றாக்குறை, மின்சார வெட்டு, தண்ணீர்த் தட்டுப்பாடு, மண்ணெண்ணெய் கிடைக்கவில்லை, அத்தியாவசியப் பண்டங்கள் விலை விஷம்போல் ஏறிக் கொண்டே இருக்கிறது. வாழ்க்கைப் புள்ளியின் அடிப்படையிலே நாம் கணித்துப் பார்த்தால் இந்த ஆண்டு மிகவும் மோசமாக இருக்கிறது. பெட்ரோல் இல்லை, மண்ணெண்ணெய் இல்லை, எரிபொருட்கள் எல்லாம் தட்டுப்பாடு, சிமினப் தட்டுப்பாடு இந்த நிலைமையில் நாட்டிலே நடக்கின்ற முற்போக்குத் திட்டங்களையும் நடத்துவதற்குப் போதிய வசதியில்லை என்ற கருத்தை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

இதைக் கூறினால் மாநில அரசாங்கங்கள் அத்தனையும் இப்பொழுது மத்தியிலே அதிகாரம் குவியலாக இருப்பதால் எங்களால் ஒன்றும் செய்ய முடியாது என்று சொல்கிறார்கள். ஒப்பாரி என்று நான் சொல்லவில்லை, இந்த மன்றத்திலே பலரும் அப்படிச் கூறினார்கள், ஆனால் நான் அந்தப் பதத்தை உபயோகிக்க வேண்டுமென்று நினைக்கவில்லை. இம்மாதிரியான கஷ்டங்களைத் தவிர்க்க மாநில அரசாங்கங்கள் மிகவும் கடமைப்பட்டிருக்கின்றன. இருக்கின்ற அதிகாரங்கள் அத்தனையையும் கையிலே வைத்துக் கொண்டு நீங்கள் இந்த அதிகாரத்தைச் சரியாகப் பயன்படுத்தவில்லை என்றால், ஆள்வதற்கு லாயக்கில்லாதவர்களாக இருக்கிறார்கள், கையாலாகாத தன்மையைத்தான் இது காட்டுகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன்.

ஹோல் சேல் பிரைஸ் இன்டெக்ஸைப் பொறுத்த வரையில் என்ன ஏற்பட்டிருக்கிறது. பலரும் சொல்லக்கூடும், விலைகள் குறைந்துகொண்டிருக்கிறது, பயறு விலை, எண்ணெய் விலை, அரிசியின் விலை குறைந்து கொண்டிருக்கிறது என்று பலரும் சொல்லக்கூடும். ஆனால், உண்மை என்ன என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்வோம். இந்த ஹோல் சேல் பிரைஸ் இன்டெக்ஸைப்பற்றி நான் ஒரு சில கருத்துக்களைக் கூற விரும்புகிறேன். கழிந்த வருஷம் 38 புள்ளி என்று இருந்த வாழ்க்கைப்புள்ளி உயர்ந்திருக்கிறது என்று மத்திய சர்க்காரால் கொடுக்கப்பட்ட அந்த உரையிலிருந்து நமக்குப் புலப்படுகிறது.

'Based on March 1962 as 100, in December 1973 it was 265.9. The average for 1973 worked out at 239.3. When compared to 1972 when it was 200.7, the present rise is phenomenal.' இப்படிப் பார்க்கும் பொழுது மொத்தமாக இந்த விலைகளெல்லாம் கிடுகிடு என்று உயர்ந்துகொண்டேபோகின்ற தன்மையைப் பார்க்கிறோம்.

[திரு. ஆ. பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 சனவரி 28]

மானில் அரசாங்கங்களெல்லாம் என்ன செய்கிறது என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். இந்த நேரத்தில் மின்சாரத்திற்கு நமக்கு அதிகமாகப் பணம் தேவை என்று திட்டமிடப்படுகிறது. மின்சார உற்பத்திச் செலவு அதிகமாக இருக்கிறது என்று இந்த அறிக்கையிலே கூறியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், மின்சாரத்திற்கான கட்டணத்தை உயர்த்துவார்களா, உயர்த்தமாட்டார்களா என்று விவசாயிகள் பார்த்துக்கொண்டிருக்கும் நேரமாக இருக்கிறது.

இந்த நேரத்திலே நாம் மின்சாரத்தை வெளி மாநிலங்களிலிருந்து பெறுகிறோம். நாமும் உற்பத்தி செய்கிறோம். மிகவும் குறைவான விலையில் தொழிலதிபர்களுக்கு, தொழில்களுக்குக் கொடுத்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்ற உண்மையை மறுக்க முடியாது. உற்பத்திச் செலவை விட குறைந்த அளவில் மின்சாரத்தை ஒருபுறத்திலே கொடுத்துக்கொண்டிருக்கும் அதே நேரத்தில் நமக்கு உணவு தரும் விவசாயிகளுக்கு இந்த மின்சாரக் கட்டணத்தை உயர்த்துவதற்கு நாம் வழிவகை செய்ய வேண்டுமா என்பதை நாமெல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு அதிகமாக நமக்குப் பணம் தேவை என்று இந்த அறிக்கையிலே பல இடங்களில் கூறப்பட்டிருக்கிறது. எப்படி இந்தப் பணத்தைப் பெற்றுக் கொண்டு வருகிறார்கள் என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். “ஃபார்ம் செக்டாருக்கு” மத்திய அரசு சொல்வது மாதிரி கூடுதலாக வரி போடப் போகிறார்களா என்பதைச் சிந்திக்க வேண்டும். தாங்கும் தலையிலே வரியைச் சமத்துவத்துதான் பொருளாதார அடிப்படையிலே சிறப்பான அம்சமாகும். ஆனால், இங்கே என்னென்ன புதிய வரிகள் வரப்போகிறதோ தெரியவில்லை, ஒருவேளை பட்ஜெட்டிலே கூறுவார்கள் என்று நினைக்கிறேன். கவர்னர் அவர்கள் படித்த உரையிலே வரி வரப்போகிறது என்று சாதாரணமாகச் சொல்லமாட்டார்கள். இந்த ஐந்தாண்டு திட்டத்திற்குச் செலவாகும் பணத்தை நாமும் கொஞ்சம் ஈட்டிக் கொடுக்க வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம். மதுவிலக்குக் கொள்கை ஒரு இடைஞ்சலாக இருக்கிறது என்று கூறக்கூடும். மது எலத்தால் சுமார் 36 கோடியே சில்லறை ரூபாய் நமக்கு அரசாங்க வருவாய் வருகிறது என்று அமைச்சரவர்கள் இந்த மன்றத்திலே கணக்குத் தந்தார்கள். இந்த நஷ்டத்தை ஈடு செய்ய மத்திய சர்க்கார் நிதி உதவி செய்யவில்லை என்ற குற்றச் சாட்டுகளையெல்லாம் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை என்ன என்பதைப் பார்க்க வேண்டும்.

மது விலக்குக் கொள்கையைப் பொறுத்த வரையில் இந்த அரசாங்கம் ஜனங்களை வஞ்சித்திருக்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டைக் கூற விரும்புகிறேன். பரிபூர்ண மதுவிலக்கு வரும் என்று சொல்லிவிட்டு கடைசியிலே ஒரு திங்களிலே காபினெட் கூட்டத்தைக் கூட்டி, ஏதோ மதுவிலக்குக் கொள்கை பரிபூர்ணமாக வராது, வெளிச் சாராயம் நிச்சயமாக வியாபாரத்திலே இருக்கும் என்று சொல்கிறார்கள். இந்தியா முழுவதும் மது விலக்கு வர வேண்டுமென்பதை நான் ஆதரிக்கிறேன், எங்கள் கட்சி அதை வலியுறுத்தும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மது விலக்கு என்பது ஏழை எளிய மக்களைக் காப்பாற்றக்கூடிய ஒரு வரப் பிரசாதம் என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

1974 சனவரி 28]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

இப்பொழுது இரண்டு வருஷங்களாக இந்த மதுவிலக்கைத் தளர்த்தியதால் ஏழை எளிய மக்களுடைய வாழ்வு எவ்வளவு பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறது என்பதை நாம் எல்லோரும் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். குழந்தைகளுக்குப் பள்ளிக்கூடத்திற்கு வேண்டிய சிலேட்டு, புத்தகம் இல்லாமல் இருக்கின்ற நிலைமையை குடிசைவாழ்மக்களிடையே உருவாக்கியிருக்கிறது என்பதை சபாநாயகரவர்கள் மூலம் இந்த அரசாங்கத்திற்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். ஆதலால்தான் இந்த மதுவிலக்குக் கொள்கையிலே இந்த அரசாங்கம் சரியான முறையிலே நடந்துகொள்ளவில்லை என்று குற்றம் சாட்ட விரும்புகிறேன், மத்திய சர்க்காரிடத்திலேயிருந்து நிதி கிடைக்கவில்லை என்ற காரணத்தைச் சாக்காக வைக்க வேண்டாமென்று பணிவோடு தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு கருத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். விவசாயத் துறையிலே நாம் இன்றைக்கு முன்னேறியிருக்கிறோம். மின்சாரம் தட்டுப்பாடாக இருக்கிறது, 15 சதவிகித வெட்டு இருக்கிறது, 65 இலட்சம் பம்பு செட்டுகள் இருக்கின்றன, 11 பைசாவிற்கு அவர்களுக்கு மின்சாரம் கொடுக்கிறோம் என்றெல்லாம் நாம் எல்லோரும் பெருமைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறோம். ஆனால் மின்சார உற்பத்திச் செலவு 23 பைசா என்று ஒரு அமைச்சரவர்கள் கோயம்புத்தூரில் பேசியிருக்கிறார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், அந்த அமைச்சர் அங்கு பேசும் நேரத்தில், மின்சாரத் தட்டுப்பாடு இருப்பதால் பவர் ஆல்களால் உற்பத்தி எப்படிச் செய்ய முடியுமென்ற கருத்தைக் கூறியிருக்கிறார்கள். அந்தப் பம்பு செட்டுகளை பவர் ஆல்களால் வைத்து ஒட்டுவதற்கு வழிவகை செய்ய வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். நான் அதை இழிவுபடுத்திப் பேசவில்லை.

இப்படிப்பட்ட முன்னேற்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு போதிய ஊக்கம் அளிக்க வேண்டும். நமது டிரான்ஸ்மீட்டர் இலாக்காவின் காரியதரிசி அவர்கள் இந்தப் பெட்ரோல் இல்லாமல் இந்த மோட்டாரை ஒட்ட வேறுவிதமான எஞ்சின்களைத் தயாரிப்பதற்காகப் பரிசீலிக்கப் போவதாகப் பார்த்தேன். நான் இதைக் குறைத்துச் சொல்லவில்லை. இதையெல்லாம் சற்று நிதானமாகச் சிந்தித்து, என்ன செய்கிறோம் என்று சிந்தித்து சீரோடு, சிறப்போடு செய்ய முயலவேண்டும். ஏனென்றால் இது ஒரு நாளோடு முடிந்து போவதல்ல.

உலகத்திலே ஏற்பட்டுள்ள இந்த எண்ணெய் நெருக்கடியால் நாம் பாதிக்கப்பட்டிருக்கின்றோம். இஸ்ரேல்-அரபு யுத்தத்தின் காரணமாக விபரீத விளைவு ஏற்பட்டிருக்கிறது. அதோடு அதிகமாக நமக்கு நேரடித் தொடர்பு இல்லையென்றாலும் நமது தொழில்கள் அத்தனையையும் பாதிக்கும் தன்மை இருக்கிறது. ஆகவே, வருகின்ற ஆண்டுகளிலே என்ன செய்யப்போகிறோம் என்ற கருத்தைத் திட்டவட்டமாகக் கவர்னர் அவர்களின் உரையிலே கூறியிருக்க வேண்டும். அடுத்து வேறொரு முக்கியமான விஷயத்தைக் கூற விரும்புகிறேன். நம்முடைய சிமெண்டைப் பொறுத்தவரையில் ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். சிமெண்ட் தொழிற்சாலையிலே உற்பத்தி பெருக இந்த கவர்னர் பெருமான் அவர்களுடைய உரையிலே வழிவகைகள் செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் உற்பத்தி

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 சனவரி 28]

செய்தாலும் சிமெண்ட் கண்ட்ரோல் இருக்கிறது, தட்டுப்பாடு இருக்கிறது, பதுக்கல் இருக்கிறது. இதனால் நமது அரசாங்கத் திட்டங்கள் மட்டுமல்லாமல், சாதாரண வேலை செய்யக் கூடிய தொழிலாளர்களும் வெகுவாகப் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். அண்டை மாநிலமாகிய கேரளாவில் சிமெண்ட் கண்ட்ரோலை நீக்கம் செய்திருக்கிறார்கள். அதேபோல் நமக்கும் இந்த சிமெண்ட் கண்ட்ரோலை நீக்கம் செய்ய என்ன வழிவகைகளைச் செய்கிறது என்பதை ஆராய வேண்டும்.

நமது நாட்டிலே இன்றைக்குப் பசுமைப் புரட்சியினால் அடுத்த ஆண்டிலே 1973-74-ஆம் ஆண்டிலே, 74 இலட்சம் டன் உணவு தானியங்கள் நமக்குக் கிடைக்கும் என்ற ஒரு கணிப்பு இந்தக் கவர்னர் பெருமான் அவர்களடைய உரையிலே இருக்கிறது. இவ்வளவு அதிகமான கணிப்பிமீலே நமக்குத் தாராளமாகப் பண்டங்கள் இருந்தும், ஏன் விலை ஏறிக் கொண்டேயிருக்கிறது என்பதை உணர வேண்டும். பட்டணத்திலே இரண்டு ரூபாயாக இருந்த படி அரிசி 2½ ரூபாயாக ஆகியிருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலே 4½ ரூபாய் படி அரிசி.

இதிலே இன்னொரு வேடிக்கையான விஷயம் இருக்கிறது. எங்கள் பகுதியிலே உணவைக் கொடுக்க நமது சிவில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் பொறுப்பேற்றிருக்கிறது. அவர்கள் வாங்கும் அடக்கவிலைக்கு அதிகமாக ஒரு மூட்டைக்கு 40 ரூபாய் அதிகமாக விலையைக் கொடுக்க வேண்டிய நிலை இருக்கிறது. கேட்டால் சொல்வார்கள், லாப நஷ்டமின்றி நாங்கள் இந்த கச்சவட்டத்தை நடத்துகிறோம் என்று சொல்வார்கள். ஒரு தனியார் வியாபாரி எடுக்காத லாபத்தை இந்தக் கார்ப்பரேஷன் எடுத்துக் கொண்டு இருக்கிறது. உணவை வாங்கும் விலையை விட ஐந்து ரூபாய் கூடுதலாக விற்குறல் அதைப் புரிந்து கொள்ளலாம். ஆனால், 40 ரூபாய் இடைவெளி ஏற்பட்டிருக்கிறது என்றால் நிச்சயமாக அரசாங்கம் தான் பெரிய கறுப்பு வியாபாரத்தை நடத்துகிறது என்ற குற்றச்சாட்டைச் சாட்ட விரும்புகிறேன். இப்பொழுது வியாபாரிகளை டி.ஐ.ஆர்.-இலும், “மெய்ன்ட்டென்ன்ஸ் ஆஃப் இன்டர்னல் செக்யூரிட்டி ஆக்ட்”-லும் அடைத்துப் போடுகிறோம். அண்மையிலே ஒரு கிலோ அரிசி 2 ரூபாய் என்று கார்ப்பரேஷனிலே ஓர் அதிகாரி விற்ப்பிருக்கிறார்.

அதன்மீது கலெக்டர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று அரசாங்கத்தைக் கேட்டிருக்கிறார்கள். அமைச்சர்களும் அதன்மீது நடவடிக்கை எடுப்பதாகக் கூறியிருக்கிறார்கள். ஆனால் உண்மை நிலையை நாம் எல்லோரும் பார்க்க வேண்டும்.

(திரு கு. காமாட்சி தலைமை)

இப்போது தஞ்சையிலும், வட ஆற்காட்டிலும் ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியா மூலமாக உணவு வாங்குவதற்கு அரசாங்கம் அனுமதி அளித்திருக்கிறது. அவர்களை எஜண்டாக நியமனம் செய்திருக்கிறார்கள். இவர்கள் வாங்குகின்ற விலையிலிருந்து எவ்வளவு லாபம் இவர்களுக்குக் கிடைக்க வேண்டும் அல்லது வாங்கிச் சாப்பிடுகிறவர்கள் கொடுக்க வேண்டுமென்பதைத் திட்டவாடமாக எடுத்துச் சொல்ல வேண்டும். இப்போது மாவட்டங்களுக்கிடையே கொண்டு செல்லலாம் என்ற சட்டத்தைக் கொண்டு

1974 சனவரி 28]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

வருவது மிகவும் பொருத்தமாக இருக்கும். நான் அரசாங்கத்தை எச்சரிக்க விரும்புகிறேன். குஜராத்தில் நடந்தது மாதிரி தமிழ்நாட்டில் சில பகுதிகளில் நடக்க நீங்கள் உறுதுணையாக இருக்கக்கூடாது. தூண்டக் கூடாது என்பதை இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டவனாக இருக்கிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கனம் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசும்போது தனி நபர் கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்பனை டி.ஐ.ஆர். மூலம் ஆர்டர் போடுகிறோம் என்று சொல்லுகிறார்கள். அரசாங்கமே கொள்ளை லாபத்திற்கு விற்பனை மினிஸ்டர் மீது அந்த மாதிரி டி.ஐ.ஆர். மூலம் ஆர்டர் போட வழி இருக்குமா?

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கார்ப்பரேஷன் செய்கிற அந்த வியாபாரத்தில் இந்தத் தவறு நடக்கிறது, அதற்குப் பொறுப்பேற்றுக் கொள்ள வேண்டுமென்ற முறையில்தான் சுட்டிக்காட்டினேன். தவிர, - அமைச்சர்கள் மீது டி.ஐ.ஆர். போடவேண்டுமென்ற முறையில் சொல்லவில்லை. எப்.சி.ஐ. பற்றி 18 கோடி ரூபாய் ஊழலைப் பற்றிப் பத்திரிகையில் எல்லாம் பார்த்தோம். (ஆரவாரம்) அதை நான் இங்கு கூற விரும்பவில்லை. அதே மாதிரி நம்முடைய ராஜ்யத்திலும் இங்கிருக்கும் சிலில் சப்ளைஸ் கார்ப்பரேஷன் நடந்து கொள்ளக்கூடாது என்பதை ரூபக்ஷமூட்ட விரும்புகிறேன். இவர்களும் ஒழுங்காக இல்லை. சுத்தமாக இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டை வலியுறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

திரு. க. உரோ. எட்மண்ட் : மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஃபுட் கார்ப்பரேஷன் ஆப் இந்தியாவில் 18 கோடி ரூபாய் ஊழல் நடந்திருப்பதாகக் குற்றம் சாட்டினார்கள். அந்தப் பொறுப்பை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற மத்திய சர்க்கார் இந்திரா காங்கிரசோடு புதுச்சேரியில் இவர்கள் எதற்காகக் கூட்டுச் சேர்ந்திருக்கிறார்கள் என்பதைத் தெளிவுபடுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அதெல்லாம் எங்களுக்கும் நன்றாகத் தெரியும். நீங்கள் எவ்வளவு நெருங்கினீர்கள். எவ்வளவு வலை போட்டீர்கள் என்பதெல்லாம் பொதுமக்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நீங்கள் எல்லாம் வேதாந்திகள், ஒன்றும் தெரியாதவர்கள், ஞானிகள், அரசியல் வீரர்கள் என்று எந்த வேடத்தையும் போட வேண்டாமென்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, நாகர்கோவிலில் இருக்கும் நகராட்சியில் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. அது இன்றைக்கு ஆளும் கட்சியான திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் கையில் இருக்கும் முனிசிபல் நகரம். தலைவராக இருப்பவர் திரு. கிருஸ்தோபர். அவர்கள் ஒரு தீர்மானம் நிறைவேற்றியிருக்கிறார்கள். அரிசி விலை 4½ ரூபாயாக இருக்கிறது. ஆகையால் அரசாங்கம் உடனடியாக நடவடிக்கை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று போட்டிருக்கிறார்கள். ரேஷன் மூலமாக அங்கு அரிசியை விநியோகம்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 சனவரி 28]

செய்ய வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி இருக்கிறார்கள். எதிர்க்கட்சியிலுள்ள நாங்கள் கூறினால் எதற்கும் குற்றம் குறை கூறி வந்திருக்கிறோம் என்று நீங்கள் கூறலாம். உண்மை நிலை என்ன என்பதைச் சுட்டிக்காட்டத்தான் இதை எடுத்துக் கூறுகிறேன்.

நாங்கள் எல்லாம் கேரளாவுக்கு அரிசியைக் கடத்துகிற பேர்வழிகள் என்ற முத்திரையை இட்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருக்கிறீர்கள். 75-க்கு மேலான சோதனைச் சாவடிகளை அந்தப் பகுதியில் வைத்திருக்கிறீர்கள். அரசாங்க போலீஸ் இருக்கிறது, பட்டாளம் இருக்கிறது, கலெக்டர் இருக்கிறார், சிவில் சப்ளைஸ் இலாகா இருக்கிறது. இவ்வளவு பேரும் பராமரித்த பிறகும் கேரளத்திற்கு அரிசி ஒடோடிச் செல்லுகிறது என்றால் அது உங்களுடைய நிர்வாகக் குறைவை, நிர்வாகத் திறமையின்மையைத்தான் காட்டுகிறது. ஒன்றில் நீங்கள் மக்களுக்கு உணவு கொடுக்க வேண்டும். இல்லாவிட்டால் நிர்வாகத்தைவிட்டுப் போய் விடுவதே சிறந்ததாக இருக்குமென்று கருதுகிறேன்.

நாகர்கோயிலில் இருக்கும் என்.ஜி.ஓ. யூனியன் உணவுப் பண்டங்கள் விலை ஏறியிருக்கும் காரணத்தால் அதிக அலவன்ஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்ற கருத்தைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இதை நாங்கள் ஒருவேளை தூண்டிவிட்டோம் என்று சொல்லத் தேவையில்லை. நாங்கள் எல்லாம் சென்ற 16-ம் தேதி சென்னையில்தான் இருந்தோம். நாட்டில் நடக்கிற நிலைமையை, உண்மை நிலைமையைப் புரிந்துகொள்ள வேண்டும். எங்கள் ஜில்லாவை சர்ப்ளஸ் டிஸ்ட்ரிக்ட் என்று சொல்லுகிறார்கள். ஆனால் அங்கிருக்கும் மக்கள் பசியால், பட்டினியால் வாடி வதங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நீடித்தால் நிச்சயமாக புரட்சிக் கனல் கக்கும் என்பதை இந்த நேரத்தில் முதலமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்ளுகிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன். என்.ஜி.ஓ. யூனியனில் தீர்மானம் அண்மையில் போட்டிருக்கிறார்கள். வாழ்க்கைப் புள்ளி 8 புள்ளி அதிகரித்திருக்கிறது. அந்த அடிப்படையில் டி.ஏ. இன்க்ரீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று தீர்மானம் நிறைவேற்றி அதை நம்முடைய அரசாங்கத்திற்கும் அனுப்பியிருக்கிறார்கள். அந்தத் தீர்மானத்தின் அடிப்படையில் ஆகஸ்டு 1, 1973 நவம்பர் 1, 1973, ஜனவரி 1, 1974 என்ற மூன்று நிலைகளில் வாழ்க்கைப் புள்ளி அதிகரித்ததன் காரணமாக மூன்று டி.ஏ. இன்க்ரீஸ் கொடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். இதற்கு மத்திய அரசாங்கம் பதில் சொல்ல வேண்டும். மாநில அரசாங்கம் பதில் சொல்ல வேண்டும். இதை நிச்சயமாக அவர்களைத் தூண்டி விடவேண்டுமென்றே கிளறி விடவேண்டுமென்றே கூறவில்லை. இப்போது விலைவாசி ஏறிக்கொண்டே இருக்கிறது. கவர்னர் பெருமான் உரையில் இதுபற்றிக் கூறப்படுமோ என்று பார்த்தேன். இல்லை. ஒருவேளை வருகிற பட்ஜெட்டில் இதுசம்பந்தமாக வழிவகை செய்வார்கள் என்று எதிர்பார்க்கிறேன்.

நிதி ஆணைக் குழுவில் நியாயம் வழங்கப்படவில்லை என்று குற்றம் சாட்டியிருக்கிறார்கள். இந்த மாதிரிக் குற்றச்சாட்டுகளை எல்லாம் நியாய பூர்வமாக அணுக வேண்டும். மத்திய அரசாங்கம் இன்னும் அதிகமாகச்

1974 சனவரி 28]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

சலுகை செய்ய வேண்டும் என்று எல்லா மாநிலங்களிலும் சொல்லிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நேற்றைய தினம் பத்திரிகையைப் பார்த்தால் மராட்டிய மாநில முதலமைச்சர் திரு வி. பி. நாயக் இன்னும் அதிகமாகப் பணம் வேண்டுமென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். தமிழக முதலமைச்சர் அவர்களும் முன்னேற்றத் திட்டங்களை நிறைவேற்றுவதற்கு இன்னும் அதிகமாகப் பணம் வேண்டுமென்று சொன்னால் நிச்சயமாக வரவேற்போம். ஆனால் செலவழிக்கப்படுகிற பணம் ஒழுங்காகச் செலவழிக்கப் படுகிறதா என்பதைப் பார்க்க வேண்டும். கூவம் திட்டத்திற்கு எவ்வளவு கோடி பணம் செலவழித்தோம். நூற்றம் மாறிவிட்டதா? கூவம் ஊழலுக்கு டிஸ்ட்ரிட் எங்குயரி நடத்த வேண்டுமென்று கூறுகிறார்கள். அது நடந்து கொண்டிருக்கிறதா? இந்தத் திட்டத்தின் ஊழலைப் பற்றி வெகுவாகப் பத்திரிகைகளில் வந்திருக்கிறது.

இப்போது ஊழல் சட்டமும் நிறைவேற்றப்பட்டிருக்கிறது. பிரசிடென்ட் அனுமதி பெறப்பட்டிருக்கிறது. அதற்குத் திருத்தமும் கொண்டுவர இருக்கிறீர்கள். இங்கு கொடுக்கப்பட்ட இந்த ஊழல் புகார் அத்தனையும் “சுவோ மோட்டோ” ஏற்றுக் கொண்டு விசாரிணைக்கு விடத் தயாராக இருக்கிறார்களா என்று அமைச்சர்களை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டவரை இருக்கிறேன். நீங்களெல்லாம் நிர்தோஷிகள், குற்றமற்றவர்கள், ஒழுக்கசீலர்கள் என்று காட்டிக்கொள்ள வழி வகை இருக்கிறது. சட்டமே பிரசிடென்ட் அனுமதி பெற்றுவிட்டது. என் நீங்கள் விசாரிணை நடத்தக்கூடாது என்று இந்த மன்றத்தில் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

இன்று பலவிதமான கொள்கைகள் கூறப்பட்டிருக்கின்றன. தொழிலாளர் கொள்கை பற்றி ஒரு வார்த்தை கூற விரும்புகிறேன். தொழில் கொள்கை என்னவாக இருக்குமென்று கவர்னர் பெருமான் அவர்கள் உரையில் தெளிவாக ஒன்றும் சொல்லவில்லை. தொழில் அமைதி பல தொழில்களில் கெட்டுக் கொண்டிருக்கிறது.

உதாரணமாகக் கூற விரும்புகிறேன். சிம்ப்ஸன் பிரச்சினையைப் பற்றி முன்பு பேசிய பல அங்கத்தினர்களும் கூறினார்கள். லேபர் கமிஷனர் முன்னிலையில் அக்ரிமென்ட் ஏற்பட்ட பிறகும் 425 தொழிலாளர்கள் இன்னும் வேலையில் வைக்கப்படாமல் கஷ்டப்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது நீடித்தால் மறுபடியும் மோசமான நிலைமை ஏற்படும் என்பதை உணர வேண்டும். சைக்கிள் செயின் எப்படிப் பயன்படுத்தப்பட்டது. கொலைகள் எப்படி விழுந்தன என்ற பிரச்சினைகளை எல்லாம் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் எடுத்துக் கூறத் தேவையில்லை. தொழிலாளர்களுடைய நியாயமான எல்லா உரிமைகளையும் பாதுகாக்கின்ற தொழிலாளர் அரசு என்று தன்னைப் பறைசாற்றிக் கொள்ளக்கூடிய அரசு நிச்சயமாக எந்தத் தொழிலாளர் பிரச்சினையானாலும் நியாயமான முறையில் அணுக வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளுகிறேன்.

நமது தேசியமயமாக்கப்பட்ட நிறுவனங்களைப்பற்றி ஓரிரு கருத்துக்கள் கூற விரும்புகிறேன்.

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 சனவரி 28]

நம் டிரான்ஸ்போர்ட்டைப் பொறுத்த அளவில், இன்று பல கார்ப்பரேஷன்கள் வந்திருக்கின்றன. குறிப்பாக, இந்தக் கார்ப்பரேஷன்களுக்குத் தனித்தனி சட்ட திட்டங்கள் இருந்து கொண்டிருக்கின்றன. இந்த ராஜ்யத்தில் முன்பு ஸ்டேட் டிரான்ஸ்போர்ட் இருந்தது. அதற்குப் பதிலாக பல கார்ப்பரேஷன்கள் ஏற்பட, அதிகப்படியான நிர்வாகத் திறமைக்கு ஏற்ற முறையில் அமைய வேண்டும், மக்கள் அதிக வசதி பெற வேண்டும் என்ற காரணத்திற்காகப் பல திட்டங்களைத் தீட்டியிருக்கிறார்கள். ஆனால் நடக்கிற நிலையை நாம் பார்க்க வேண்டும்.

இன்று பல்லவன் கார்ப்பரேஷனில் உள்ள தொழிலாளர்களுக்கு அதிக ஊதியம் கலக்ஷன் போனஸ் என்ற அடிப்படையில் கொடுக்கிறார்கள். அதனால் பெருத்த லாபம் பல்லவன் டிரான்ஸ்போர்ட்டுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று பத்திரிகையில் அறிக்கை பார்த்தேன். அது ஒருபுறமிருக்க, இன்று அதில் பிரயாணம் செய்கிறவர்கள் என்ன கருதுகிறார்கள் என்றால் பஸ்களில் நெருக்கடி காரணமாகப் பிரயாணம் செய்வதற்குக் கஷ்டமாக இருக்கிறது. வேதனையாக இருக்கிறது என்ற கருத்தை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள்.

இன்றைய நிலையில் பஸ்கள் சரியான முறையில் ஓடுவதில்லை. ரேடியல் லிஸ்டம் என்று சொல்லி புது அமைப்புகள் போடப்போவதாக அமைச்சர் அவர்கள் பல தடவை எடுத்துக் கூறியிருக்கிறார்கள். அதைப் பரீட்சார்த்தமாக அவர்கள் துவக்கியிருக்கிறார்கள். ஆனால், முழுமை பெறவில்லை. அது பாதியிலே நிற்கிறது என்ற குற்றச்சாட்டு பல இடங்களில் இருந்து வந்து கொண்டிருக்கிறது. நெரிசல் நேரங்களில் பலர் கஷ்டப்படக்கூடிய நிலை இருக்கிறது. இப்போது பஸ்களில் ஓரளவிற்கு இடம் கிடைக்கிறது என்று சொன்னாலும் கூட சௌகரியமாகச் செல்வதில் பல கஷ்டங்கள் உள்ளன. ஆகவே, அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் நாங்கள் பல கார்ப்பரேஷன்களை வைத்துவிட்டோம் என்று பெருமைப்படுவதில் எந்தவிதமான நியாயமும் இல்லை.

குறிப்பாக இன்னொரு கருத்தையும் கூறியிருக்கிறார்கள். ஓர்க்கேர்ஸ் பார்டிஸிபேஷன் என்று சொல்வது முதல் தடவையாக தமிழகத்தில் தான் நாங்கள் ஏற்படுத்தியிருக்கிறோம் என்று பணசாற்றிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆனால் இந்த ஓர்க்கேர்ஸ் பார்டிஸிபேஷன் என்று சொல்வது ஒரு போலியாக இருந்துகொண்டிருக்கிறது என்று நான் குற்றஞ்சாட்டுகிறேன். உண்மையில் நிர்வாகத்தில் இந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு என்ன பங்கு இருக்கிறது என்று பார்ப்பதற்கு நாம் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறோம். ஷேர்ஸ் கொடுத்துவிட்டோம், ஆகவே ஓர்க்கேர்ஸ் பார்டிஸிபேஷன் என்று கூறிப் பெருமைப்பட்டுக்கொள்வதில் எந்தவிதமான கருத்தும் இல்லை. டைரக்டர் போர்டில் தொழிலாளர்களுக்கு எவ்வளவு பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். இது தொழிலாளர் சர்க்கார், நாங்கள் தொழிலாளர்களுக்கு அதிக வாய்ப்பு கொடுக்கிறோம் என்று சொல்கிற, முற்போக்குக் காரியங்களுக்கு முன்னோடியாக இருக்கிற இந்த அரசாங்கம் ஏன் நிர்வாகப் பொறுப்பில், மானேஜ்மென்டில் தொழிலாளர்களுக்கு இடம் கொடுக்கக் கூடாது என்று கேட்க

1974 சனவரி 28]

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கிரும்புகிறேன். அதல்லாமல் ஷேர்ஸ் கொடுத்துவிட்டோம், போனஸ், அதிக ஊதியம் கொடுத்துவிட்டோம் என்று சொல்லிவிட்டால் மட்டும் போதாது.

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : நிர்வாக போர்டில் இப்போது ஓர்க்கேர்ஸ் பார்டிஸிபேஷன் திட்டத்தில் இயக்குநர் பதவி இரண்டு தொழிலாளர்களுக்குத் தரப்பட்டிருக்கிறது.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : இந்த இரண்டு பேர்களும் யார் என்பது தொழிலாளர்களும் நன்கு புரிந்து கொள்வார்கள். அதில் இருக்கிற சில காரியங்களை நான் இங்கு எடுத்துக் கூற விரும்புகிறேன்.

நமது டிரான்ஸ்போர்ட் இலாகாவில் ஒரு வேடிக்கையான, விந்தையான காரியம் நடக்கிறது. அது மதுரை-திருச்சி ரூட்டில் நடக்கிற ஒரு புதிய முறை. அதை எதற்காகச் செய்திருக்கிறார்கள் என்று எனக்குப் புரியவில்லை. முன்பு இந்த மதுரை-திருச்சி ரூட்டில் 12 பஸ்களை ஒரு தனியார் நடத்தி வந்தார். வேண்டுமானால் அவர் பெயரையும் சொல்லி விடுகிறேன். த. பா. ரெட்டியார் அவர்கள். சொட்டாம்பட்டி வரையில் 4 பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருந்தன. இப்போது புதிதாக நம் அரசாங்கம், தேசியமயமாக்கிய பெருமைக்குரிய அரசாங்கம் 48 டிரிப்கள் நடத்திக் கொண்டிருக்கிறது. யார் பேரில் உள்ள கோபத்தால் செய்திருக்கிறார்களோ, அந்தப் பிரச்சினையில் எனக்குக் கொஞ்சம் கூட அக்கறை இல்லை. கடந்த இருபது ஆண்டுகளாக அந்த மாதிரி ஓடிக்கொண்டிருந்தது போக இப்போது 48 டிரிபிஸ் போட்டு இந்த 12 பஸ்கள் ஓடக்கூடிய அந்த நிறுவனத்தை ஒழிப்பதற்குத் திட்டமிட்டிருக்கிறார்கள். ஒழிப்பதில், என்னைப் பொறுத்தவரையில் ஆட்சேபனை சொல்ல இல்லை. ஆனால் நியாயமாக இருக்க வேண்டும். நியாய உணர்ச்சியோடு இருக்க வேண்டும்.

இன்னொரு இடத்திலும் இதுமாதிரியான நிகழ்ச்சிகள் நடந்துகொண்டிருக்கின்றன. உங்கள் பஸ்களில் 48 டிரிப்கள் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறீர்களே, ஆக்குபன்லி ரெஜிஸ்டரை சற்றுப் பார்க்க வேண்டும். இதில் தாராளமாக ஆட்கள் வருகிறார்களா என்பதையெல்லாம் இந்த மன்றத்தில் சொல்வதற்கு நீங்கள் கடமைப்பட்டவர்களாக இருக்கிறீர்கள்.

அதேமாதிரி மதுரை-தேவக்கோட்டை ரூட்டில் 16 பஸ்கள் ஓடிக்கொண்டிருக்கின்றன கழிந்த இருபது ஆண்டுகாலமாக அங்கு ஏன் விடவில்லை? அங்கு விட்டால் என்ன கஷ்டம் இருக்கும் என்று எனக்குப் புரியவில்லை.

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : மாண்புமிகு எதிர்க் கட்சித் தலைவர் அவர்கள் பேசுகிறபோது சில இடங்களில் பஸ்களில் அதிகமாகக் கூட்டம் இருக்கிறது என்று சிறிது நேரத்திற்கு முன்னால் குற்றஞ்சாட்டினார்கள். ஒரு வேளை கூட்டத்தைக் குறைப்பதற்காக அதுபோன்று பஸ்களை அதிகப்படுத்தியிருக்கலாமோ என்று நான் கருதுகிறேன்.

[1974 சனவரி 28]

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அது அரசியல் காமழ்புணர்ச்சியோடு ஏற்பட்டிருக்கிறது என்று நான் கூற விரும்புகிறேன்.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : 48 ட்ரிப்களிலும் முழு கப்பாலிட்டியோடு ஒட்டுகின்றனவா அல்லது வேக்கண்டாக ஒடிக்கொண்டிருக்கின்றனவா என்று தெரிவிப்பார்களா ?.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : அடுத்தபடியாக, இதேமாதிரி காரியம் சேலத்தில் ஒரு பகுதியில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. அந்த விவரங்களை எல்லாம் நான் இங்கே நீண்ட நேரம் எடுத்துக் கூற வேண்டிய தேவை இல்லை.

இந்த மாதிரி ஒரு சிலரை, ஒரு சில பஸ் முதலாளிகளை உங்களுக்குப் பிடிக்காமல் இருக்கலாம். அவைகளை எல்லாம் எடுத்துக்கொள்வதில் ஆட்சேபனையில்லை. ஆனால் அவர்களைக் கொல்வதில் ஒரு நியாயம் இருக்க வேண்டும். இஞ்ச் இஞ்சாகக் கொல்லக் கூடாது. சித்திரவதை செய்து கொல்லக் கூடாது, நியாத்தைப் புரிந்துகொண்டு அணுக வேண்டும்.

மாண்புமிகு திரு ச. இராமச்சந்திரன் : மேலும் ஒரு தகவலை இந்த மன்றத்திற்குக் கொடுப்பது உதவியாக இருக்கும் என்று கருதுகிறேன். 1967-ல் நாட்டுடமையாக்கப்பட்ட திட்டத்தின்கீழ் 75 மைலுக்கு மேல் உள்ள வழித்தடங்களை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டும் என்று இந்த மன்றத்தில்தான் அந்தத் தீர்மானம் நிறைவேற்றப்பட்டது. அவர்கள் குறிப்பிடுகிற மதுரை-திருச்சி வழித்தடம் 75 மைலுக்கு மேலான வழித்தடம். அப்போதே தேசியவுடமையாக்கப்பட்டிருக்க வேண்டிய அந்த வழித்தடத்தை உயர்நீதி மன்றத்தில் வழக்குத் தொடருவதன் மூலம், இன்னும் மற்ற மற்ற வகைகளில் காலந்தாழ்த்த வேண்டும் என்றே —டெம்பரரி பெர்மிட்டில்தான் அவர்கள் ஒட்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள், அதுவும் அவர்களுக்கு நிரந்தர வழித்தடம் எதற்கும் அனுமதி வழங்கப் படவில்லை.

திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : விளக்கத்திற்கு மிகவும் நன்றி. மதுரை-புதுக்கோட்டை தேசியமாக்கப்பட்ட ஒரு வழித்தடம். அந்த வழித்தடத்தில் எவ்வளவோ பஸ்கள் ஒடிக்கொண்டிருந்தன. இப்போது ஒரு பஸ் கூட ஓடவில்லை, என்ன காரணமோ தெரியவில்லை. மதுரை-புதுக்கோட்டை தேசியமாக்கிய வழித்தடத்தில் ஒடிக்கொண்டிருந்த பஸ்கள் ஏன் ஓடவில்லை என்று கேட்கிறேன். பஸ்கள் மூன்று மாத காலமாக ஓடவில்லை. இதற்கு யார் பொறுப்பு. நிச்சயமாக அமைச்சர் அவர்கள் அதற்கு ஒரு பரிகாரம் கூறித்தான் ஆக வேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, இன்னொரு வேடிக்கையான விஷயம் தமிழ்நாட்டில் நடந்துகொண்டிருக்கிறது. சிலைகளின் தலைகளைத் தட்டுவது, தலைகளை வெட்டுவது என்ற ஒரு கொள்கை நாட்டில் நடந்து கொண்டிருக்கிறது. உதாரணமாக அண்மையில் திருநெல்வேலியில் பாரதியாரின் சிலை உடைக்

1974 சனவரி 28] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கப்பட்டது. அதற்கு யார் பொறுப்பு என்பதைப் பற்றி தீவிரமான புலனாய்வு தேவை. அதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களை நிச்சயமாகக் குற்றவாளிக் கூண்டில் அடைத்து அவர்களுக்குப் போதிய தண்டனை வழங்க வேண்டும்.

அண்மையில், உசிலம்பட்டியில், நேற்று முன்தினம் என்று கருதுகிறேன். காந்தியடிகளின் சிலையை அப்புறப்படுத்தியிருக்கிறார்கள். தலையை உடைத்திருக்கிறார்கள். இது நக்ஸல்பாரி இயக்கமாக இருக்குமோ என்று பத்திரிகைகளில் பல கருத்துக்கள் கூறுகிறார்கள். ஆனால் நான் சொல்வதெல்லாம் இந்த மாதிரி தொடர்ந்து நடந்துகொண்டிருக்கிறது.

சேலத்தில் நடந்தது ; சேலத்தில் நடந்து அதற்குப் போராட்டம் ஏற்பட்டு, அங்கு பொதுக்கூட்டம் ஏற்பட்டு அமளி ஏற்பட்டு, கேஸ் ஏற்பட்டு, எங்கள் காரியதரிசி அவர்களை இன்று நீங்கள் அதிகமாகக் கஷ்டப்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறீர்கள். அதில் ஒரு வேளை உங்களுக்குச் சந்தோஷம் இருக்கலாம். பெருமை இருக்கலாம். அதையெல்லாம் நாங்கள் தாங்கிக்கொள்ளத் தயாராயிருக்கிறோம். இது நாட்டுக்கு நல்லதா என்பதை எல்லோரும் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும்.

தேச விடுதலைக்காகப் பாடுபட்ட, தேசப்பிதாவின் சிலையை எல்லாம் இந்தமாதிரி அவமதித்திருக்கிறார்கள், அக்கிரமங்கள் செய்திருக்கிறார்கள், இதையெல்லாம் தமிழக போலீஸும், தமிழக சர்க்காரும் பார்த்துக் கொண்டே இருக்கின்றனர் என்பதைக் காணும்போது உண்மையில் வேதனைப் படுகிறேன். நாங்கள் எல்லாம் நல்லாட்சி புரிகிறோம் என்று சொல்கிற இந்த நேரத்தில் இத்தகைய தீயவர்கள் எல்லாம் தீயசெயல்களில் ஈடுபடுவதற்கு அனுமதிப்பது நியாயம் அல்ல, தர்மமல்ல. நிச்சயமாக இதில் சம்பந்தப்பட்டவர்களைக் கண்டுபிடிப்பதில் இந்தச் சர்க்கார் துரித நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதல்லாமல் நாங்கள் துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கிறோம் என்று சொன்னால் அது இதற்கு ஒரு பரிகாரமாகாது என்பதை இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

[பிற்பகல் 12-30]

அடுத்தபடியாக, நாகர்கோவிலில் நிகழ்ந்த நிகழ்ச்சி ஒன்றைப் பற்றிக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். புதுக்குடியிருப்பு என்ற இடத்தில் செல்லத் துரை என்பவரை போலீசார் ஒரு நாள் சாயங்காலம் கைது செய்து போலீஸ் லாக்கப்பில் வைத்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் மீது சாட்டப்பட்ட குற்றம் என்னவென்றால் திருட்டுச் சாராயம் வைத்து இருந்ததாகக் குற்றம் சாட்டப்பட்டது என்று சொல்கிறார்கள். அது சம்பந்தமாகத்தான் போலீசார் வந்து அவர்களைக் கைது செய்து, அந்த இடத்திலேயே அவர்களைத் தாறுமாறாக அடித்து, ஸ்டேஷனுக்கு அழைத்துச் சென்று இருக்கிறார்கள். அந்தச் செல்லத்துரை யார் என்றால் உங்களுடைய கட்சிக்காக, திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்திற்காக அயராது உழைத்த வாலிபன் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன். கட்சிக்கண்ணோட்டத்தோடு இந்தக் காரியத்தைப் பற்றிக் கூறவேண்டுமென்று நான் விரும்பவில்லை என்பதையும் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

[திரு ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 சனவரி 28]

இது சம்பந்தமான உண்மை நிலையை இந்த அரசாங்கம் விசாரிக்க வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன். முதல் நாள் ஜீவனோடு சென்ற செல்லத்துரை அடுத்த நாள் லாக்கப்பிலிருந்து பிணமாகக் கொண்டு செல்லப் பட்டார் என்று சொன்னால், அது ஏன் அப்படி நிகழ்ந்து இருக்கிறது என்று பார்க்க வேண்டும். அது சம்பந்தமாக ஆர்.டி.ஓ. ஏதோ விசாரணை நடத்தியதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அது என்ன ஆயிற்று என்றும் பார்க்க வேண்டும்.

இப்போது கூறப்படுகிறது, அந்தச் செல்லத்துரை என்பவர் ஏதோ மது அதிகமாக அருந்தியதன் காரணமாக இறந்துவிட்டார் என்று. அது உண்மையோ என்னவோ எனக்குத் தெரியாது. அப்படி உண்மையாக இருந்தால், அவரை முதல் நாள் லாக்கப்பில் அடைப்பதற்குப் பதிலாக அங்கேயுள்ள எட்குவார்ட்டர்ஸ் மருத்துவ மனைக்கு அல்லவா எடுத்துச் சென்றிருக்க வேண்டும். அதற்கு நேர்மாறாக லாக்கப்பில் அடைத்து இருக்கிறார்கள். அந்த லாக்கப்பில் அடித்ததால்தான் இறந்து இருக்கிறார்கள் என்று கூறப்படுகிறது. அந்தச் செல்லத்துரையை உடனடியாகப் புதைக்கவில்லை. பிரேத ஊர்வலம் நடந்தது. எம்.எல்.ஏ. தான் தலைமை தாங்கி நடத்தினார். போஸ்ட்-மார்ட்டம் சரியாக ஒழுங்காக நடைபெறவில்லை என்ற கருத்து தெரிவிக்கப்பட்டது. போலீசார் எப்படி அத்து மீறி நடந்து இருக்கிறார்கள் என்பதற்குச் சான்றாக இது இருக்கிறது.

இதுமாதிரி நிகழ்ச்சிகள் பல தடவைகள் நடந்து இருக்கின்றன. இப்படிப் பல இடங்களில் நடந்து இருந்தாலும், இந்த இடத்தில் அட்மீனியமாக, அக்கிரமமாக நடந்து கொண்டு இருக்கிறது. இப்படி போலீஸ் அதிகாரிகள் அங்கே செல்பவர்களை அடித்துக் கொண்டிருந்தால் அதை யாரிடத்தில் சொல்வது என்று தெரியவில்லை. அதுவும் என்னுடைய பெயரைச் சொல்லி, நாங்கள் அடிப்போம் என்று சொல்லக்கூடிய அளவில் தக்கலையில் ஒரு போலீஸ் சப்-இன்ஸ்பெக்டர் இருக்கிறார். அவர் ஏற்கனவே ஒரு கட்சிக்காரர் அடிக்கப்பட்டார் என்று சொன்ன காரணத்தால், வழக்கு தொடுக்கப்பட்டது. என்னுடைய பெயரைச் சொல்லி அவர் பலரையும் அடித்துக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்ற கருத்தை நான் மிகவும் வேதனையோடு இங்கே தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். ஒரு வேளை ஜாதி உணர்வின் காரணமாக அப்படிச் செய்கிறார்களோ என்னவோ எனக்குத் தெரியவில்லை.

இத்தகைய அதிகாரிகள் இருந்தால், இந்த அரசாங்கத்திற்கு ஒரு களங்கம் வந்து விடும், அந்த அளவிற்குச் செயல்பட்டுக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். அதுவும் குறிப்பாக இந்த மாதிரி விரும்பத்தகாத காரியங்கள் அங்கே நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கின்றன.

முன்பொருமுறை வேலப்பன் என்ற ஒருவரை இரணியல் போலீஸ் ஸ்டேஷன் லாக்கப்பில் வைத்து அடித்து, இறந்து இருக்கிறார். அது சம்பந்தமாகக் கேஸ் நடந்து இப்போது விடுதலை ஆகிவிட்டது. இந்தப் பிரச்சினையைப் பற்றி நான் இங்கே எடுத்துக் கூறுவதற்குக் காரணம் ஜாதியின் அடிப்படையில் இப்படிப்பட்ட காரியங்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன.

1974 சனவரி 20] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

கிறது. மேலும் நிச்சயமாகத் தமிழ்நாட்டில் இப்படி நடப்பதற்கு அனுமதிக்க மாட்டோம் என்பதையும் இந்தச் சந்தர்ப்பத்தில் நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

பொதுவாக, போலீசார் அடக்குமுறை கொடுக்கப்பட்டு பறந்து கொண்டிருக்கிறது. கிளைவ் ஹாஸ்டல் சம்பந்தமாகவும், பாலையங்கோட்டை சம்பவத்தின் அடிப்படையாகவும் மாணவர்கள் கிளர்ச்சி செய்தார்கள். மாணவர்கள் தலைவர் மீது பல வழக்குகளைப்போட்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்குப் பலவிதமான நிபந்தனைகள் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது எல்லாம் இந்த அரசாங்கத்திற்கு நன்றாக இருக்கிறதா என்று பார்க்க வேண்டும். ஒரு வேளை மாணவர்கள் கிளர்ச்சிக்கு யாரோ தூண்டி விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள், எதிர்க் கட்சிகள் தூண்டிக்கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குற்றம் சாட்டினால் மட்டும் போதாது, உண்மை நிலையைப் பார்க்க வேண்டும். இன்று மாணவர்கள் பெரும் கொந்தளிப்பால் பாதிக்கப்பட்டு இருக்கிறார்கள். உண்மையிலேயே அவர்களுடைய வாழ்க்கையில் பல கஷ்டங்கள், துன்பங்கள் இருக்கின்றன. அப்படி அவர்கள் கிளர்ச்சிகளில் ஈடுபடுகிற நேரத்தில் அவற்றை மனிதாபிமானத்தோடு அணுகவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்ததாக நான் குறிப்பிட விரும்புவது, இந்த லோகல் பாடஸ்க்கு எல்லாம் எப்போது தேர்தல் வரும் என்பதைத் திட்டவாட்டமாக அறிவிக்க வேண்டும். எப்ரலில் வரும் என்று கூறினார்கள். அதே மாதிரி இப்போது ஊழல் காரணத்திற்காகக் கலைக்கப்பட்ட கார்ப்பரேஷன் தேர்தல் எப்போது வரும் என்பதையும் திட்டவாட்டமாக அறிவிக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அந்தத் தேர்தலை ஒரு வேளை ஸ்பெஷல் ஆபீசர் நன்றாக வேலை செய்கிறார் என்ற காரணத்திற்காகத் தள்ளிப் போடக்கூடாது என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நம் நாட்டில் பல ஆலை, பஞ்சாலைத் தொழிலாளர்கள் போராட்டத்தில் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏனென்றால் அவர்களுடைய பல்வேறு பிரச்சனைகள் தீர்த்தபாடில்லே. அதனால் பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் பாதிக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழக அரசு காவேரி மில்லை உடனடியாக ஏற்று நடத்தவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதே மாதிரி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள ஆசிரியர்கள் போராட்ட அடிப்படையில் சென்று கொண்டிருக்கிறார்கள். தருமபுரி ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் உள்ள ஆசிரியர்கள் உண்ணாவிரதம் கைக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கும் வேண்டிய பரிகாரம் செய்ய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மலேசியா—சிங்கப்பூரிலிருந்து வந்தவர்களுக்கு புனர்வாழ்விற்காக வேண்டிய எல்லா உதவிகளையும் செய்யவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். மேதகு ஆளுநர் உரையில் 57,000 குடும்பங்கள் சிலோனிலிருந்து இங்கே வருவதாகச் சொன்னார்கள். முன்பு வந்தவர்களுக்கே சரியான வகையில் உதவிகள் கிடைக்கவில்லை. அவர்களெல்லாம் திரும்பச் செல்வதற்குக் கூடத் துடித்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள், 57,000 குடும்பங்கள்

[திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

[1974 சனவரி 28]

என்று சொன்னால், ஒரு குடும்பத்திற்கு சராசரி 5 பேர் என்று வைத்தால் கூட மிகவும் அதிகமாக இருக்கும். இவர்களுக்கெல்லாம் புனர்வாழ்வு அளிக்க பூரா உதவியையும் மத்திய அரசாங்கம்தான் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

சாஸ்திரி—சிரிமாவோ ஒப்பந்தத்தின்படி அவர்களெல்லாம் வீடு திரும்ப வேண்டியவர்களாக இருக்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இண்டியன் ஆரிஜின் என்று சொல்கிறார்கள். அவர்களெல்லாம் இலங்கையிலே பிறந்தவர்கள். அந்தப் பிரச்சினை குறித்து அதிகமாக இங்கே விவாதிப்பது பொருத்தமல்ல என்று நினைக்கிறேன். அவர்களுக்கெல்லாம் நல்ல வகையில் புனர் வாழ்வு அளிக்க அரசாங்கம் தகுந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அதேபோல் ஜாப்னாவில் நடந்த சம்பவத்தைக் குறித்தும் மத்திய அரசாங்கத்திற்கு மாநில அரசாங்கம் எழுதி அதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். பத்துப் பேர்கள் அங்கே இறந்து இருக்கிறார்கள் என்று செய்தி வந்திருக்கிறது. நாம் அவற்றைப் பத்திரிகையிலும் பார்த்து இருக்கிறோம். இதற்குப் பொறுப்பு யார் என்று நாம் இந்த நேரத்தில் கூறுவதற்கு இல்லை. இருந்தபோதிலும், “ஹ்யூமன் ரைட்ஸ்” அடக்கி ஒடுக்கப்படுகிறது என்று பார்க்கிறபோது, இதற்குத் தகுந்த நடவடிக்கையை அரசு மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. க. அன்பழகன் : இந்த நடவடிக்கைகளை யார் மேற்கொள்வது என்று எதிர்க்கட்சித் தலைவர் சொன்னால் நன்றாக இருக்கும்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : நம்முடைய அரசாங்கம் மத்திய அரசாங்கத்தோடு தொடர்புகொண்டுதான் செய்ய வேண்டும். எ ய திருத்தத்திலேயே இதுபற்றிக் கூறியிருக்கிறோம். நாம் தமிழர்கள் என்ற உணர்வோடு, அவர்கள் உரிமைகள் காப்பாற்றப்படவேண்டுமென்ற அடிப்படையில் நான் கூற விரும்புகிறேன்.

இங்கே பலவிதமான ஊழல்கள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. உதாரணமாக, இரண்டு நாளைக்கு முன்பு சட்ட அமைச்சர் ஒரு காரியத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். இங்கே சென்னையில் “கார்மிக டிரான்ஸ் போர்ட் அண்டு டிரேடிங் கம்பெனி” என்ற ஒரு நிறுவனம் ஆரம்பிக்கப்பட்டது. அவர்கள் ஷேர் என்ற அடிப்படையில் 7½ லட்சம் ரூபாய் வசூல்செய்து இருக்கிறார்கள். அவர்கள் ஸ்டாப் டிரெயினிங், டிபாகிங், ஷேர் என்ற தலைப்பில் பல லட்சக்கணக்கான பணத்தை திரட்டியிருக்கிறார்கள். நிர்வாகப் பொறுப்பில் இருந்த சப்ரமணியம் ஆந்திராக்காரர் என்று சொல்லப்படுகிறது. மாணேஜிங் டைரக்டராக இருந்த ஜி. கே. காந்தி, அவரும் ஆந்திராக்காரர் என்று சொல்லப்படுகிறது. மார்க்கெட்டிங் அண்டு அட்மினிஸ்ட்ரேடிவ் ஆபீசர் பால் டேனியல் என்பவரும் அதற்குப் பொறுப்பாக இருந்தார்கள். பல வாலிபர்கள் ஆயிரக்கணக்கான

1974 சனவரி 20] [திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார்]

ரூபாய் கொடுத்து இருக்கிறார்கள். இப்போது அந்த நிறுவனத்தின் தலைமைப் பொறுப்பில் இருந்தவர்கள் தலைமறைவாய் இருக்கிறார்கள் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்படி லட்சக்கணக்கான ரூபாய்களை கொள்ளையடித்து இருப்பவர்களை கம்பெனி சட்டத்தின்மூலம் என்னவாவது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமா என்பதைப் பற்றி ஆராய வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்த விபரீதமான செயல்களைப் புரிந்தவர்கள் மீது அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கடைசியில் திருநெல்வேலியில் ஒரு கல்லூரியில் நடந்த விஷயத்தைப்பற்றி எனக்கு முன்பு பேசிய திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்கள் எடுத்துக் கூறினார்கள். சங்கரன்கோவிலில் உள்ள என். ஜி. என். கல்லூரியில் பலவிதமான ஊழல்கள் நடந்திருக்கின்றன—14 ஆசிரியர்கள் நீக்கம் செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள், கிராண்டு பணம் கையாடப்பட்டிருக்கிறது என்கிற பலவிதமான குற்றச்சாட்டுகளை எல்லாம் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்கள்மீது அரசாங்கம் வேண்டிய நடவடிக்கை எடுக்க ஆவன செய்ய வேண்டுமென்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

இன்னொரு விஷயத்தையும் கூறி என்னுடைய வார்த்தைகளை முடித்துக் கொள்கிறேன். லோகல் லேபர்ரி அத்தாரிடி சரியான முறையில் இயங்கவில்லை என்று கூறுகிறார்கள். புத்தகங்களை வாங்குவதில், தேர்ந்தெடுப்பதில் ஒழுக்கக்கேடு நடைபெறுகிறதாகப் புகார்கள் இருக்கின்றன. பட்டதாரிகள் உறுப்பினர்களாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்படுகிறார்கள். என்றாலும், வேண்டியவர் அதற்குத் தலைவராகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால், தலைவருக்கு வேண்டிய ஒருவரை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் சரியாக நடக்கவில்லை என்ற புகார்கள் வந்துகொண்டிருக்கின்றன. இதைப் பற்றியும் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

கவர்னரது உரையில் எந்தவிதமான நல்ல கருத்துக்களும் இல்லை, எந்தவிதமான நல்ல காரியமும் சொல்லப்படவில்லை. எல்லாத் துறைகளிலும் இந்த அரசாங்கம் மக்கள் நம்பிக்கையை இழந்து வருகிறது. தொழிலாளர்கள் உங்கள் மீது அதிருப்தியைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். என்.ஜி.ஓ.—க்கள் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை. பெண்கள் சமுதாயம் நம்பிக்கை வைக்கவில்லை என்கிற குற்றச்சாட்டு அத்தனையையும் கூறி, நீங்கள் தமிழகத்திற்குச் செய்கிற பெரிய சாதனையாக இருப்பது நீங்கள் பதவியில் இருந்து விலகி மறு தேர்தலை வைப்பதுதான் எனக்கூறி என்னுடைய வார்த்தையை இத்துடன் முடிக்கிறேன்.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நாகர்கோயிலில் அரசு அரிசி வியாபாரத்தில் கொள்ளை லாபம் அடிக்கிறது என்று எதிர்க் கட்சித் தலைவரவர்கள் சொல்கிறார்கள். டி.ஐ.ஆர். வரையில் இங்கே பேசப்பட்டிருக்கிறது. கடைசியில் அதற்கு அமைச்சர் அவர்கள் பதில் சொல்லவேண்டுமென்றும் கேட்டிருக்கிறார்கள். அந்த விவரமான பட்டியலையே இங்கே நான் படிக்கிறேன்.

[திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி]

[1974 சனவரி 28]

ஒரு குவிண்டால் நெல் கொள்முதல் விலை ரூ. 75.00; மாவட்டத் திற்குள் போக்குவரத்துச் செலவு ரூ. 1.00; கொள்முதல் தரகு ரூ. 1.00; அடக்கம் நெல் விலை ரூ. 77.00; ஒரு குவிண்டால் அரிசி பெறுவதற்கான நெல் விலை (68 சதவிகிதம்) ரூ. 113.30; அரவைக் கூலி, கோணிப்பை ரூ. 5.40; ஆலைவாய் அரிசி விலை ரூ. 118.70; ஆலையிலிருந்து கிடங்கிற்கு சராசரி போக்குவரத்துச் செலவு ரூ. 3.00; கிடங்கு வாடகை மாத மொன்றுக்கு 25 பைசா வீதம் 8 மாதங்களுக்கு ரூ. 2.00; வட்டி 9 சதவிகிதம் வீதம் 8 மாதங்களுக்கு ரூ. 7.52; போக்குவரத்துச் சேதாரம் ரூ. 1.23; சேமிப்பு சேதாரம் ரூ. 1.23; நிர்வாகச் செலவு ரூ. 6.00; தஞ்சையிலிருந்து கன்னியாகுமரிக்குப் போக்குவரத்து செலவு ரூ. 5.70; அரிசி மொத்த விலை ரூ. 145.38; மொத்த வணிகரின் தரகு ரூ. 1.00; சில்லறை வணிகரின் தரகு ரூ. 4.00; கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் சில்லறை விலை ரூ. 150.38; அல்லது ரூ. 150.00. இது தான் அந்த விவரம்.

சர்க்கார் இதில் லாபம் எதுவும் பார்க்கவில்லை. ஆகவே, அந்தப் பகுதியில் நெல் வியாபாரத்தின்மூலம் கோடிக்கணக்கான ரூபாய் லாபம் சம்பாதிப்பதாகச் சொல்லுவது நியாயம் இல்லை. கள்ளக்கடத்தலுக்கு உடந்தை யாக இருக்கிறவர்கள் யாராக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க நாங்கள் தயாராய் இருக்கிறோம் என்று திரு. பொன்னப்ப நாடார் சொன்னார். கள்ளக்கடத்தல்காரர்களைப் பிடிக்க அரசாங்கம் எடுத்துக் கொண்டுள்ள நடவடிக்கைகளை அவர்களே பாராட்டினார்கள். இப்போது ரொம்பவும் குறைந்திருக்கிறது. மீதி மிச்சமுள்ளதையும் தடுக்க அங்கே யுள்ள மக்கள் உதவி தேவை. அதற்காகத்தான் அங்குள்ள எம்.எல்.ஏ.களைப் கூப்பிட்டு ஒரு பீஸ் கமிட்டி போடச் சொன்னேன். பீஸ் கமிட்டியில் இருக்கப் பயப்படுகிறார்கள். அவர்களை நாங்கள் எப்படிக்காட்டிக்கொடுக்க முடியும் என்று அதிகாரிகள் முன்னிலையில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். (திரு. எ. சுவாமிதாஸ் எழுந்திருந்தார்). நான் எந்தச் சட்டமன்ற உறுப்பினரையும் குறிப்பிட்டுச் சொல்லவில்லை. அவர் எழுந்திருக்க வேண்டாம்.

திரு. எ. சுவாமிதாஸ் : அந்தமாதிரி பீஸ் கமிட்டி போடுவது பற்றி என்னிடத்தில் எந்த அதிகாரியும் அணுகிக் கேட்டது இல்லை.

மாண்புமிகு திரு. மன்னை ப. நாராயணசாமி : நானே அதிகாரி களிடத்திலும் சொன்னேன். எம்.எல்.ஏ.க்களிடத்திலும் சொன்னேன். கள்ளக்கடத்தலை நிறுத்துவது மிகக் கடினமான காரியம் என்பது எல் லோருக்கும் புரியும். கிட்டத்தட்ட 90 சதவிகிதம் தடுத்து நிறுத்தப்பட் டிருக்கிறது. மேலும் எல்லோரும் ஒத்துழைத்தால் நூற்றுக்கு நூறு வெற்றிகரமாக முடிக்கலாம். அதுபற்றி நாளைக்குக் கூடப் பேசுவதாக இருக்கிறேன். கொஞ்சம் இருக்கிற கள்ளக்கடத்தலையும் தவிர்க்க திரு. பொன்னப்ப நாடார் தலைமையில் பீஸ் கமிட்டி போடலாம் என்று இருக்கிறேன்.....

1974 சனவரி 28]

திரு. ஜே. ஜேம்ஸ் : மாண்புமிகு அமைச்சர் அவர்கள் பீஸ் கமிட்டி அமைப்பதாகச் சொன்னார்கள். என்னைப் பொறுத்தவரையில் அமைச்சர் அவர்களும் அந்தக் கமிட்டியில் இருந்து செயல்படத் தயாராய் இருந்தால் நானும் ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : கள்ளக் கடத்தல் சம்பந்தமாக அங்கிருக்கிற எம்.எல்.ஏ.க்கள் கூட அஞ்சுகிறார்கள் என்கிற கருத்தில் அமைச்சர் அவர்கள் கூறினார்கள். அது சரியல்ல. கள்ளக்கடத்தல் நீடிக்கிறது என்றால் அதற்குக் கேரள அரசாங்கம் கொஞ்சம் பொறுப்பு. அண்டை மர்நிலத்தின்மீது நான் புகார் கூறுகிறேன் என்று நினைக்க வேண்டாம். இந்த உண்மை நிலைமை எங்களைப் போன்றவர்களுக்கு எல்லாம் நன்றாகத் தெரியும். என் தொகுதி கேரளாவையொட்டி இருக்கிற பகுதி. கேரளத்தில் இருக்கிற அதிகாரிகள் இதற்கு உடந்தையாக இருக்கிறார்கள் என்று சொன்னால் அது பத்திரிகையில் வந்து பலர் கண்டனக் குரலை எழுப்புவார்கள். இப்போது தேவிகுளம், பீர்மேடு பகுதிகளை அவர்களோடு விட்டுவிட்டதற்கு நாங்கள் பொறுப்பு என்று சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள். இரண்டு மாநிலங்களுக்கும் இரங்கிற உறவு முறை தகராறுக்கு உள்ளதாக ஆகவேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. நிச்சயமாக யார் கள்ளக் கடத்தலுக்கு உடந்தையாக இருந்தாலும் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க நிச்சயமாக நான் ஒத்துழைக்கத் தயாராய் இருக்கிறேன்.

எங்களுக்கு வேண்டியது எல்லாம் உணவு. கேரளத்திற்கு அரிசி கடத்தப்படுகிறது என்கிற காரணத்தினால் எங்கள் பகுதியில் உள்ள மக்கள் உணவு கிடைக்காமல் கஷ்டப்பட அனுமதிக்கக்கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். 113 ரூபாய்க்குக் கொள்முதல் செய்து கன்னியா குமரி மாவட்டத்தில் ரூ. 135-க்கு விற்கிறார்கள் என்று சொன்னால், இதே மாதிரியான செலவினங்களை தனியார்களுக்கும் அளிக்கத் தயாராய் இருக்கிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன். கொள்முதல் விலைமீது ஹல்லிங் சார்ஜ், கன்னி சார்ஜ், டிரான்ஸ்போர்ட் சார்ஜ் என்பதாக பல வற்றைச் சேர்த்திருக்கிறார்கள். இருந்தும் சப்ளை செய்யப்படுகிற அரிசி எப்படி இருக்கிறது என்றால் நான் சாம்பிள் வைத்திருக்கிறேன். கோழித் தீவனமாகக் கூட உபயோகப்படுத்த முடியாது. அதிகாரிகளிடத்திலும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறேன். அதுபோன்ற ரக அரிசியாக அங்கே சப்ளை செய்யக்கூடாது என்றும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, ஆளுநர் அவர்களுடைய உரையின்மீது எழு நாட்களாக நடந்து வந்துள்ள விவாதத்திற்குப் பதில் அளிக்கின்ற வகையில் நான் இந்த மன்றத்தில் நிற்கின்றேன்.

காங்கிரஸ் கட்சியின் மாண்புமிகு தலைவர் அவர்களும், மற்றும் வேறு கட்சிகளுடைய தலைவர்களும் கவர்னரின் உரை மீதான விவாதத்திலே பேசி முடிக்கிற நேரத்தில், ஒவ்வொரு உரையிலும் அவர்கள் கடைசியாக வைத்திருக்கிற முத்தாய்ப்பு, நாங்கள் செய்ய வேண்டிய ஒரு பெரும்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

சாதனை பதவியைவிட்டு விலகுவதுதான் என்பதாகும். பதவியில் இருந்து விலகுங்கள் என்பது கடைசி வாசகமாகும். அது ஒருவேளை இந்தத் தடவை, இந்தக் கூட்டத் தொடரில், எதிர்க்கட்சிகளின் தலைவரவர்களால் ஒருவேளை எடுத்துச் சொல்லப்படாமல் இருந்து விடுமோ என்று எதிர்பார்த்ததற்கு மாறாகத்தான் அவர்கள் அனைவருமே அந்தப் பொன்னான வாசகத்தோடு தங்கள் உரையை முடித்திருக்கிறார்கள்.

நான் ஒன்றைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். 75 பேர் இந்த உரையிலே தங்களுடைய கருத்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களோடு 76-வது பேர் முடிந்து 77-வது நபராக நான் இப்பொழுது பேசுகிறேன். ஆக, 76-ல் மீண்டும் நாங்கள்தான் பேசிக் கொண்டிருப்போம் இந்த இடத்தில் என்பதற்கு இது ஒரு நல்ல அடையாளமாகும் என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். (ஆரவாரம்.)

இந்த அவையினுடைய உறுப்பினராக இருக்கிற திருமதி ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் குடியரசு நாளையொட்டி பத்ம ஸ்ரீ என்ற விருதினைப் பெற்றமைக்கு தலைவர் அவர்களே, தாங்கள் இந்த அவையின் சார்பில் தங்களுடைய வாழ்த்துக்களைத் தெரிவித்திருக்கிறீர்கள். தாங்கள் அளித்துள்ள அந்த வாழ்த்தோடும், பாராட்டோடும் நானும் என்னுடைய இதயமார்ந்த வாழ்த்துக்களை ஜோதி அம்மையார் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

ஆளுநர் உரை தமிழகத்தில் நேர்ந்துவிட்ட மிகப் பெரிய துயர சம்பவத்தைத் தொடக்கமாகக் கொண்டு இங்கே ஆற்றப்பட்டிருக்கிறது. தமிழ் இனத்தின் தனிப் பெரும் தலைவராகவும், உலகப் புகுத்தறிவாளர் இயக்கத்திலே முன்வரிசையிலே வைத்து எண்ணப்படத்தக்க நிலையிலே பணியாற்றியவராகவும், இந்திய சீர்திருத்தவாதிகளில் முன்னணியில் நிற்பவர்களுக்குள்ளே ஒருவராகத் திகழ்ந்தவருமான தந்தை பெரியார் அவர்களுடைய மறைவுக்கு ஆளுநர் அவர்களின் உரையின் வாயிலாக வெளியிட்டுள்ள இரங்கலோடு இந்த மாமன்றத்திலுள்ள எல்லாக் கட்சிகளினுடைய உறுப்பினர்களும் தங்களுடைய இதயத்தை இணைத்தது பெரியார் அவர்களுக்கு நாம் செலுத்துகின்ற மரியாதையாகும்.

மரியாதை மட்டும் போதாது. அவர்கள் எந்த சாதி சமய வழக்குகள் நாட்டைவிட்டு அகலவேண்டும் என்று கருதினார்களோ, அவைகளுக்கு எல்லாம் நாமும் நம்மால் இயன்ற அளவில் நம்முடைய நேரத்தைச் செலவிடவேண்டும். அவைகளை அழிப்பதற்கு, மூடக் கொள்கைகளைக் குழிதோண்டிப் புதைப்பதற்கு அனைவரும் ஒருமித்த கருத்தோடு உழைத்திட வேண்டும் என்கின்ற சூளுரையையும் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம்.

ஆளுநருடைய உரையில் மிக முக்கியமாக மாநில அரசுக்கு மத்திய அரசு நியாயமாக வழங்கவேண்டிய பங்குத் தொகைகள் அளிக்கப்படவில்லை, உதவிகள் வழங்கப்படவில்லை, அவைகளைக் கோருகின்ற தன்மையில் ஆளுநர் உரையின் வாசகங்கள் பல்வேறு இடங்களில் ஒளிவிட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. அதுபற்றி இங்கே இரண்டு விதமான கருத்துக்கள் பேசப்பட்டன.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

எதற்கெடுத்தாலும் மத்திய அரசிடத்திலே நீங்கள் மோதுகிறீர்கள், மத்திய அரசைக் குறை கூறுகிறீர்கள் என்கின்ற ஒரு கருத்து. வேறு ஒரு கருத்து, நீங்கள் மத்திய அரசிடத்தில் கேட்க வேண்டிய முறையில் கேட்கவில்லை, புத்திசாலித்தனமாகக் கேட்கவில்லை, திறமை காட்டிக் கேட்கவில்லை, சாதாரணமாக வாதாடவில்லை என்றெல்லாம் இன்னொரு கருத்து இங்கே வெளியிடப்பட்டது.

மத்திய சர்க்காரோடு ஏன் மோதுகிறீர்கள் என்று கேட்ட அந்தக் கருத்தைவிட, கொஞ்சம் கடுமையாகவும் காரசாரமான வார்த்தைகளையும் கலந்து, உங்களுக்குக் காரசாரத் தன்மை இல்லை, திறமையில்லை மத்திய அரசோடு வாதாட என்று குற்றம் சாட்டப்பட்ட அந்தக் கருத்துக்களுக்கு நான் அதிக மதிப்பைத் தருகிறேன். ஏனென்றால், எப்படியோ ஒரு வகையில் மத்திய சர்க்கார் தரவேண்டிய இடத்தில் இருக்கிறது, மாநில சர்க்கார் பெறவேண்டிய இடத்தில் இருக்கிறது.

ஆகவே, இங்கே ஆற்றப்படுகின்ற உரைகள், மாநில சர்க்காரைக் குறை கூறி சொல்லப்படுகின்ற குற்றச்சாட்டுகள், நீங்கள் மேலும் தீவிரமாகவும், திறமையாகவும் மத்திய சர்க்காரிடத்தில் கேட்கவேண்டும் என்று கூறி எங்களை ஊக்கப்படுத்துகின்ற வகையிலே அமைகின்ற காரணத்தினால், சொல்லிலேதான் காரசாரம் இருக்கிறதே அல்லாமல், எடுத்துக் கொண்ட பொருளில் காரசாரம் இல்லை. ஆகவே, நம்மை ஊக்கப்படுத்துகிறார்கள், உற்சாகப்படுத்துகிறார்கள் என்கின்ற அளவில் நான் இந்தக் கருத்துக்கு மதிப்பு அளிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன்.

ஆனால் ஒன்றை மறந்துவிடக்கூடாது. இன்னும் நாம் வேகமாகவும், வலியுறுத்தியும் மத்திய சர்க்காரிடத்திலே மாநில சர்க்காருக்குத் தேவை யான பல காரியங்களைப் பெறவேண்டியவர்களாக இருக்கிறோம் என்பதில் இருவிதமான கருத்துக்கு இடமே இல்லை. ஆனாலும் இந்த 6, 7 ஆண்டு காலத்தில் திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எந்த அளவுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினிடத்தில் தட்டிக் கேட்டு, வலியுறுத்தி, வாதாடிப் போராடி பல்வேறு நலன்களை மாநிலத்திற்குப் பெற்றிருக்கிறது என்பதை யாரும் மறந்துவிடக்கூடாது. மத்திய சர்க்காரைக் கேட்க துணிவு இல்லை என்று வாதாடுகின்ற நண்பர்களுக்குச் சொல்லுவேன்.

1970-ம் ஆண்டு மார்ச் திங்கள் டெல்லி பட்டணத்தில் நடைபெற்ற தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவின் கூட்டத்தில் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப் பற்றிய விவாதம் நடைபெற்றபொழுது நான் உரையாற்றிய நேரத்தில் குறிப்பிட்டேன். நீண்ட நெடுங்காலமாக கேட்டு வருகிற சேலம் உருக்கலைத் திட்டம் நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் பெறவில்லை, என்றால், தமிழ்நாட்டிலே இருக்கிற மக்களுடைய சார்பாக நான்காவது ஐந்தாண்டுத் திட்ட வரையை நான் ஏற்றுக்கொள்ளத் தயாராக இல்லை என்று திட்டவட்டமாக அறிவித்தேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

நான் பெருமைக்காகச் சொல்லவில்லை அவ்வளவு வேகமாக வாதாடிய காரணத்தினால் சேலம் உருக்காலை நமக்கு விரைவிலே கிடைத்தது என்பதையும், அதனுடைய தொடக்க விழாவை இந்தியாவினுடைய தலைமை அமைச்சர் மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காந்தி அம்மையார் நடத்தி வைத்தார்கள் என்பதையும் நாடு நன்றாக உணரும்.

ஆகவே, சேலம் திட்டத்திற்காக நாம் போராடியிருக்கிறோம். நான் காவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை ஏற்க இயலாது என்று கண்டிப்பாக சொல்கின்ற அளவுக்கு முதலமைச்சர்கள் கலந்துகொண்ட தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டத்தில் நான் எடுத்துக் கூறியிருக்கிறேன்.

வீராணம் திட்டம் மாநில அரசினுடைய திட்டம் என்றாலும் கூட, அது பல கோடி ரூபாய் திட்டம் என்ற காரணத்தினால், இருக்கின்ற முறைப்படி மத்திய அரசினுடைய அனுமதியைப் பெறவேண்டும் என்ற காரணத்தினால், அதற்காகவே கிட்டத்தட்ட ஓராண்டு காலம் மாநில அரசு மத்திய அரசோடு வாதாடி, அதைப் பெறுவதிலே வெற்றி பெற்றிருக்கிறது.

தூத்துக்குடி அனல் மின் நிலையத்திற்கு அனுமதி பெறுவதற்காக நானும், நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்களும், நம்முடைய அரசு அலுவலர்களும் எத்தனை முறை டெல்லியிலுள்ள அமைச்சர்களைச் சந்தித்துப் பேசியிருப்போம், பிரதம அமைச்சரை சந்தித்துப் பேசியிருப்போம், அதை அமைப்பதற்கான காரணங்கள் எவ்வளவு பொருத்தமானவை என்பதனை எடுத்துக் கூறியிருப்போம் என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது. அதற்குப்பிறகுதான் நாம் அந்த அனுமதியை அவர்களிடத்திலே பெற முடிந்தது என்பதை யாரும் மறந்துவிட இயலாது.

அதைப்போலவே, தூத்துக்குடியில் ஜாயிண்ட் செக்டாரிஸ் ஒரு உரத் தொழிற்சாலை ரூ. 100 கோடி அளவுக்கு இன்றைக்குத் தொடங்கப் பெற்று, அதனுடைய முதல் கட்ட வேலைகள் ஆரம்பமாகிவிட்டன என்றால், அதற்கும் இந்த அரசு முன்னோடியாக இருந்து, மத்திய சர்க்காரோடு வாதாடிப் போராடி அதையும் பெற்றிருக்கிறது.

நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டம்—அந்தத் திட்டத்திற்கு நம்முடைய அரசு எத்தனை முறைகள் குரல் எழுப்பியிருக்கிறது என்பதை மறப்பது அவ்வளவு நல்லது அல்ல. பல முறை குரல் எழுப்பியிருக்கிறோம். ஒருமுறை நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டம் வருகின்ற ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தில் இடம் பெறப்போவதில்லை என்று செய்தி பத்திரிகையில் வந்தவுடன் நம்முடைய அதிகாரிகள் டெல்லிக்கு அனுப்பப்பட்டார்கள். நானும் மத்திய சர்க்காரோடு தொலைபேசியில் தொடர்பு கொண்டேன். அதற்குப் பிறகு இந்த மாமன்றத்தில் ஒரு தீர்மானத்தைப் போட்டோம். நெய்வேலி இரண்டாவது சுரங்கத் திட்டம் இந்தத் திட்டத்தில் கண்டிப்பாகச் சேர்க்கப்பட வேண்டும் என்கின்ற தீர்மானத்தை ஒரே மனதாக நாம் நிறைவேற்றினோம். அந்தத் தீர்மானத்தை அன்று மாலை நம்முடைய அமைச்சர் திரு. இராசாராம் டெல்லிக்கு எடுத்துச் சென்றார்கள். பிரதம அமைச்சரிடம் அளித்தார்கள். அதோடு கூட முடிந்துவிடவில்லை.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதற்குப் பிறகும் தேசிய வளர்ச்சிக் குழு கூட்டம் 9-12-73 அன்று நடைபெற்றபொழுது நான் அந்தக் கூட்டத்தில் குறிப்பிட்டேன், வலியுறுத்திப் பேசினேன். நம்முடைய மின் உற்பத்தித் திட்டங்கள் நிறைவேற்றப்படாவிட்டால் தமிழகத்தின் எதிர்காலம் வளம் மிகுந்ததாக இருக்காது என்று நான் சொன்னேன். அப்படிச் சொன்னவுடன் பதிலளித்த அமைச்சர் திரு. தார் அவர்கள் குறிப்பிட்டார்கள். அவர்கள் குறிப்பிட்டதை அப்படியே இங்கே குறிப்பிடுகின்றேன்

“ I would assure the Chief Minister of Tamil Nadu that as far as the expansion of power based on lignite is concerned, this matter has been discussed by the Finance Minister and by me with the Ministers from both the Federal Republic of Germany and also the German Democratic Republic who have great experience in exploitation of low grade coal as we have in the case of Tamil Nadu. I would also draw his kind attention to the series of meetings we have had with the Chief Minister, with his officers who have been very co-operative, in ensuring that nearly a thousand mega watt of power is established at Tuticorin and for this, it will be recalled we have taken into account the supply of coal by the sea route, through considerable distance at considerable cost. We have also taken into account the establishment of Kundah and Solaiyar Projects. I mentioned this in order to allay apprehensions, if there was any room for it, for my distinguished friend, Mr. Karunanidhi, that in the matter of development, he need have no apprehensions whatsoever from us, from the Planning Commission, because in his case, and if I may say so, in no other case, I always have an enquiry or two which I receive from the Prime Minister.”

என்று இதே வாசகத்தைத் திட்ட குழுவின் துணைத்தலைவர் அமைச்சர் தார் அவர்கள் தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவிலே நம்பிக்கை ஊட்டுகின்ற விதத்திலே குறிப்பிட்டார்கள்.

அது மாத்திரமல்ல. அதற்குப் பிறகு சனவரி 1-ம் நாள் நடைபெற்ற திட்டக் குழுவின் கூட்டத்தில் நானும் அமைச்சர் மாதவனும் கலந்து கொண்டபோது இதே கருத்துக்களை வலியுறுத்தி எடுத்துச் சொல்லி இதற்கு பச்சைக் கொடி காட்டப்படுகிறது என்ற அளவுக்கு மேலும் நம்பிக்கை ஊட்டுகின்ற விதத்தில் திட்டக் குழு நமக்கு அறிவித்திருக்கின்றது.

நான் இவைகளை எடுத்துச் சொல்வதற்குக் காரணம், எத்தனை முறை நாம் இவைகளைப் பற்றி அணுகியிருக்கிறோம், நமது அணுகுமுறைகளைப் பற்றி மத்திய அரசு எந்த அளவுக்குப் பெருமைப்படுகிறது, எந்த அளவுக்குப் பாராட்டுகிறது, எந்த அளவுக்குக் கவனம் செலுத்துகிறது, அணுகுமுறை சாதாரணமானதாக இருந்தால், நாம் எடுத்துச் சொல்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

கின்ற காரணங்கள் போலியானவைகளாக இருந்திருந்தால், அல்லது எடுத்து வைக்கின்ற நிலைக்கு இயலாத அசக்தர்களாக இருந்திருந்தால்—நமது பொன்னப்ப நாடார் அழகாக குறிப்பிட்டார்கள், கையாலாகாதவர்கள்—ஆள லாயக்கற்றவர்கள் என்று—அப்படிப்பட்டவர்களாக இருந்தால், நம்முடைய அனுகுமுறையை—செய்கிறார்களோ இல்லையோ, மத்திய சர்க்கார் பாராட்டுகின்ற அளவுக்கு இருக்கிறது எபதை யாரும் மறந்து விட வேண்டாம்.

ஐந்து கோடி ரூபாய் பாம்பன் பால திட்டத்திற்கும் மாநில அரசு மத்திய சர்க்காரோடு வாதிட்டுத்தான் பெற்றிருக்கிறது. ஆகவே, அனுகு முறையிலே எந்தவிதமான தடையுமில்லை, தேக்கமுமில்லை, திறமைக் குறைவுமில்லை என்பதை நான் இங்கே சுட்டிக்காட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

கவர்னர் உரையில் அடுத்து மிகமிக முக்கியமாகக் குறிப்பிடப்படுவது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டம். இந்தத் திட்டத்தில் நாம் முதலில் ரூ. 1,532 கோடிக்காவது நம்முடைய ஐந்தாவது திட்டம் அமைய வேண்டுமென்று விரும்பினோம். இதற்கான காரணங்களை எடுத்துக் கூறினோம். விவாதத்திற்குப் பிறகு, குறைந்த பட்சம் ரூ. 1,200 கோடியிலாவது நமது திட்டம் அமையவேண்டுமென்று நாம் நமது திட்ட நகலை சமர்ப்பித்தோம். ஆளுநர் அவர்கள் உரையிலே குறிப்பிட்டிருப்பதைப் போல், 1974 சனவரி 1-ஆம் தேதி திட்டக் குழு வோடு நாம் நடத்திய பேச்சு வார்த்தையின் போது ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டிற்கு ரூ. 108 கோடி அளவுக்குத்தான் வசதிகள் தரப்படும் என்று திட்டக் குழு நம்மிடத்தில் சுட்டிக்காட்டியது. அது முடிந்த முடிவல்ல. ஆனால், நாம் எடுத்துச் சொல்வது, நடப்பு ஆண்டிலேயே—இப்போது நடந்துகொண்டிருக்கின்ற ஆண்டிலேயே ரூ. 126 கோடிக்கு திட்டத்தை ஆண்டு திட்டத்தை செயல்படுத்திக் கொண்டிருக்கிறபோது, நீங்கள் ஐந்தாவது திட்டத்தின் முதல் ஆண்டே அதற்கும் குறைவாக ஒதுக்குவது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளத்தக்கதல்ல என்று எடுத்து வாதிட்டிருக்கிறோம். அது மாத்திரமல்ல. ஒன்றை ஞாபகப்படுத்தினோம்.

தேசிய வளர்ச்சிக் குழக் கூட்டம் நடைபெற்றபோது தமிழகத்தின் சார்பாக நானும், கர்நாடக முதல்வரும் மேற்கு வங்க முதல்வரும் ஒரு கருத்தை அங்கே அழுத்தந்திருத்ததாக எடுத்துச் சொன்னோம். அதாவது, தேசிய வளர்ச்சிக் குழக் கூட்டம் தொடங்குவதற்கு முன்பு திட்டக் குழுவிலிருந்து மாநில அரசுகளுக்கு ஒரு தகவல் அனுப்பப்பட்டது. அது என்னவென்றால், ஐந்தாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டுத் திட்டத்தின் அளவு நடைமுறை ஆண்டு திட்ட அளவில்தான் இருக்கும். அந்த அளவுக்குத்தான் பார்த்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று அவர்கள் ஒரு தகவலை அனுப்பினார்கள். அதை தமிழகமும், கர்நாடகமும், மேற்கு வங்கமும் தேசிய வளர்ச்சிக் குழுவிலே கடுமையாக எதிர்த்ததன் காரணமாக, அப்படி அனுப்பிய தகவலை நாங்கள் திரும்பப் பெற்றுக்கொள்கிறோம் என்று திட்டக் குழு வினுடைய அமைச்சர் மதிப்புக்குரிய தார் அவர்கள் அங்கே எடுத்துச் சொன்னார்கள்.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

நான் இதைக் குறிப்பிடுவதற்குக் காரணம் ரூ. 126 கோடி நடப்பு ஆண்டு—அதே இந்த ஆண்டும் இருக்குமானால் tempo of economic activity அதாவது பொருளாதாரத்தின் வளர்ச்சி வேகம் தடைப்பட்டுப் போய்விடக்கூடும். எனவே, ரூ. 126 கோடி என்பதை ரூ. 150 கோடி என்ற அளவுக்காவது ஆக்கித் தரவேண்டுமென்று நாங்கள் வலியுறுத்தியிருக்கின்றோம். இப்பொழுதும் நம்பிக் கொண்டிருக்கிறேன், சமார் ரூ. 150 கோடி அளவுக்காவது வருகின்ற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தின் முதலாண்டுத் திட்டம் அமையுமென்று நாம் எதிர்பார்க்கின்றோம்.

அடுத்து, ஆறுவது நிதிக் குழு. அது பற்றிய பிரச்சினையை ஆளுநர் அவர்கள்.....

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மதிப்பிற்குரிய முதலமைச்சர் அவர்கள் ரூ. 150 கோடிக்கு இந்தத் திட்டமிடுவதாக எடுத்துச் சொன்னார்கள். நான் சொன்னது, டி.பி. தார் மீண்டும் தமிழக முதலமைச்சர் மீதே குற்றம் சாட்டிக்கொண்டிருக்கிறார். எக்ஸ்ட்ரா இன்கம் ரூ. 188.85 கோடி கொடுக்க முடியாததால் நிதி ஒதுக்க முடியவில்லை என்று குற்றச்சாட்டை உங்கள் அரசின் மீதே சொல்கிறார். அதற்கு என்ன விளக்கம் தந்தீர்கள்?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அவைகளுக்கெல்லாம் விளக்கம் தரப்பட்டிருக்கிறது. நாம் வரி போடுவதைப் பொறுத்து நம்முடைய வருமானம், வசதி பெருக்கிக்கொள்வது பொறுத்து திட்டங்கள் அமையும் என்று சொன்னார்கள். அதைப் பற்றி விவரமாகப் பேசியிருக்கின்றோம். அந்த விவாதங்கள் மிக விரிவான முறையில் நடைபெற்றிருக்கின்றன. நம்முடைய ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தைப்பற்றிப் பேசும் நேரத்தில் அதில் மேலும் விளக்கங்களை அளிக்க நான் தயாராக இருக்கின்றேன்.

ஆறுவது நிதிக்குழுவினிடம் நமது கோரிக்கைகளை, மாநில அரசின் தேவைகளைச் சரியாக எடுத்து வைக்கவில்லை என்று கூட இங்கே பேசப் பட்டது. நான் உள்ளபடியே வருத்தப்படுகிறேன். ஆறுவது நிதிக் குழுவின் அறிக்கைக்கேற்ப நம்முடைய தமிழக அரசு ஒரு பதில் அறிக்கையைத் தயாரித்து ஆறுவது நிதிக் குழு எப்படியெல்லாம் தமிழ் நாட்டைக் கவனத்தில் வைக்க வேண்டும், எந்தெந்த வகையில் எல்லாம் தமிழ்நாட்டின் பிரச்சினைகளைத் தீர்க்க வேண்டும். மாநிலங்களுக்காக அந்த ஆறுவது நிதிக் குழு எந்தெந்த அடிப்படையில் தன்னுடைய பணியினைச் செய்திட வேண்டும் என்பதற்கு, வேறு சில மாநிலங்கள் எல்லாம் பாராட்டுகின்ற அளவுக்குகூட சில அடிப்படை வரையறைகளை செய்து அளித்திருக்கின்றோம்.

அது மாத்திரமல்ல. மேலவை உறுப்பினர்களுக்கும்—பேரவை உறுப்பினர்களுக்கும் 1973-ஆம் ஆண்டு பிப்ரவரி மாதத்திலேயே நாம் ஆறுவது நிதிக் கமிஷனுக்கு அனுப்பியுள்ள அறிக்கை, மெமோராண்டம் அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது. அது குறித்துப் பேரவையிலும், மேலவையிலும் நாம் அனுப்பியுள்ள அந்த அறிக்கையை ஆதரித்து மாண்புமிகு உறுப்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

பினர்கள் சில பேர் பேசி இருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே சில பேர் பேசுகின்ற நேரத்தில் அதை நாம் சரியான முறையில் அணுகிடவில்லை, அதன் காரணமாக ஆளுவது நிதிக் குழு நமக்கு தரவேண்டிய வாய்ப்பு வசதிகளையெல்லாம் இழந்து விட்டோமென்று குற்றஞ்சாட்டினார்கள்.

ஆளுவதுநிதிக் குழு இங்கு வந்த நேரத்திலே தமிழ்நாட்டிலே உள்ள சிலபேர் அந்த நிதிக் குழுவைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். அவர்கள் வருவதைக் கேள்விப்பட்டவுடன் நாங்கள் நிதிக் குழு சம்பந்தமாக மாநிலங்களுக்கு ஒதுக்குகிற நிதி சம்பந்தமாகப் பேசலாமா என்று அவர்களைக் கேட்டு, அப்படிக் கேட்டவர்களை அவர்கள் அழைத்துப் பேசியிருக்கிறார்கள்.

திரு.பி. வி. ராஜமன்னார், திரு. சந்தானம், திரு. மாறன், எம். பி. ஆகியவர்கள் நிதிக் குழுவை சந்தித்துப் பேசியிருக்கிறார்கள். அப்படி பலரும் கூட அதிலே ஆர்வம் படைத்தவர்கள் பேசியிருக்கலாம். நான் பேசாததைக் குற்றமாகச் சொல்லவில்லை.

பிப்ரவரி மாதத்தில் கமிஷனின் அறிக்கையை இங்கே வைத்த பிறகும் அதுபற்றி எதையும் சொல்லாமல் இன்றைக்கு கவர்னரின் உரையின் மீது ஆளுவது நிதிக்குழு இன்னும் அதிகமான முறையில் நியாயம் வழங்கியிருக்கலாம் என்று எடுத்துக்காட்டிய பிறகு நியாயம் வழங்கப் படாததற்குக் காரணம் நம் அணுகுமுறை சரியானதல்ல என்று கூறுவது பொருத்தமுடையதல்ல. நம் அணுகுமுறையில் ஆளுவது நிதிக் குழுவின் முன்னால் வைத்த சில முக்கியமான கருத்துக்களை இங்கே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

மத்திய அரசு மாநிலங்களுக்கு வரி, வருவாய், உதவித் தொகை, மானியங்கள் ஆகியவற்றை பிரித்து வழங்கும் ஏற்பாட்டில் பல குறைபாடுகள் இருக்கின்றன. நிதிக் குழுவும், திட்டக் குழுவும் மாநிலங்களின் தேவையைத் தனித்தனியே கருதிப் பார்ப்பதற்குப் பதிலாக மாநிலங்களின் தேவை அனைத்தையும் ஒருசேர நிதிக்குழுவே கருதிப் பார்க்கவேண்டும். இது நான் முதலில் குறிப்பிட்டது.

அடுத்து, பின் தங்கிய பகுதிகளில் பிரச்சினைகளை “குறைந்த அளவு தேவையான திட்டங்கள்” நிறைவேற்றுவதன் மூலம் தீர்ப்பதெனக் கொள்வோமானால் பின்னடைந்த நிலை என்ற அடிப்படையில் திரும்பத் திரும்ப மாநிலங்கள் பிரிக்க வேண்டியதில்லை என நாம் அதில் தெளிவாகக் குறிப்பிட்டிருந்தோம்.

என்ன செய்கிறார்கள் என்றால் பின்னடைந்த மாநிலங்கள், பிற போக்கான மாநிலங்கள் என்று தொகுத்துவைத்துக்கொண்டு அவைகளுக்கு அதிக உதவிகளைச் செய்கிற ஏற்பாட்டினைத் திட்டக் குழுவும், நிதிக்குழுவும் செய்கின்றன.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அதற்காகத்தான் நாம் சொல்வது, இந்தியாவில் உள்ள பின் தங்கிய பகுதிகள் உணைத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு, எந்த எந்தத் துறையில் அவை பின்தங்கி இருக்கின்றன என்பதைக் கண்டு, அவற்றுக்கு என்று “மினிமம் நீட்ச் பரொகிராம்” கீட்டுவர்களானால் பின்னடைந்த நிலை என்ற அடிப்படையில் திரும்பத் திரும்ப மாநிலங்களைப் பிரிக்கவேண்டியதில்லை, முற்போக்கான மாநிலங்கள் பின்தங்கிய மாநிலங்கள் என்ற அந்த இக்கட்டிலே சிக்கிக்கொண்டு எங்கள் தேவைகளை இடக்க நேரிடாது என்ற கருத்தோடு இந்த முக்கியமான கருத்தை எடுத்துச் சொன்னோம்.

மேலும், வளர்ச்சியுற்றது என்று குறிப்பிடப்படும் மாநிலங்களிலும், பின் தங்கிய பகுதிகள் இருக்கத்தான் செய்கின்றன. ஒரு பகுதி பின்னடைந்த நிலையில் உள்ளது என்று தீர்மானிக்க “தனி நபர் வருமானம்” (பர் காபிடா இன்கம்) சரியான அளவு இல்லை என்பதையும் நாம் சுட்டிக் காட்டினோம்.

எப்படி என்றால் பர் காபிடா இன்கம் கணக்கிடுகிறார்கள் என்றால், ஒரு மாநிலத்தில் இருக்கிற 200 பணக்காரர்கள், பிச்சமிருக்கிற சாதாரண மக்களையும், கூட்டிப் பார்த்து, இரண்டையும் ஒன்றாகச் சேர்த்து, மொத்தத் தால் வகுத்து சராசரி வருமானத்தைக் கணக்கிடுகிறார்கள். “ஏ” என்பவர் ஒரு பணக்காரர்—மாதம் ஆயிரம் ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார். “பி” என்பவர் ஒரு சாதாரண நிலையில் உள்ளவர். மாதம் 200 ரூபாய் சம்பாதிக்கிறார். இந்த இரண்டு பேர்களுடைய வருமானத்தையும் கூட்டி ரூ. 1,200 என்று கொண்டு, அதை இரண்டால் வகுத்து, ஆளுக்கு ரூ. 600 வருகிறது என்று பார்க்கிறது என்பது, பார்ப்பதற்கு அழகாக இருக்கலாம். ஆனால் “ஏ” சம்பாதிப்பது ஆயிரம் ரூபாய், “பி” சம்பாதிப்பது 200 ரூபாய்தான் இந்த. இரண்டையும் கூட்டி, 1,200-ஐ இரண்டால் வகுத்தால் பர் காபிடா ரூ. 600 கிடைக்கிறது. ஆகவே, அதை அளவு கோலாக வைத்துக்கொள்ளக்கூடாது என்பதையும் ஆறுவது நிதிக் குழுவிடம் எடுத்துச் சொன்னோம். இயற்கை வளங்களைப் பொறுத்த வரையில் நமது மாநிலத்தில் அவர்கள் குறிப்பிடுகிறது போல் - மற்ற மாநிலங்களைக் காட்டிலும், இயற்கை வளங்கள் மிகக் குறைவாக இருக்கின்றன என்பதையும் நிதிக் குழுவுக்கு வெகு விளக்கமாக எடுத்துச் சொன்னோம்.

மேலும் ஒரு மாநில வரி வருவாயை (டாக்ஸ் எபர்ட்ஸ்) பெருக்குவதற்கு எடுத்துள்ள முயற்சியை எண்ணிப்பாராமல் பற்றுக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தைக் கொண்ட மாநிலங்களுக்கு உதவித் தொகை அளிப்பதால் மாநிலங்கள் மேலும் பற்றுக்குறை வரவு செலவுத் திட்டத்தைத் தயாரிக்க தூண்டுகோலாய் அமையும். பற்றுக்குறை வரவு செலவுத் திட்டமாக இருந்தால் அந்த மாநிலத்திற்கு துண்டுவிழுகிற அந்த அளவுக்கு நிதி வழங்கப்படும், மிகுந்த இடைவெளி நிரப்பப்படும் என்ற சூழ்நிலை இருந்தால் நாம் பற்றுக்குறை பட்ஜெட் அளித்தால்தான் பணம் கிடைக்கும் என்ற நிலைமையை மாநிலங்களில் ஏற்படுத்தும். ஆகவே, அந்த அடிப்படையில் நிதிக்குழு தன்னுடைய பரிந்துரையைச் செய்யக்கூடாது என்று அரசின் சார்பில் எடுத்துச் சொன்னோம்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

திட்டக் குழுவின் திட்டத்தில் சொன்ன வார்த்தைகளை அப்படியே சுட்டிக் காட்டுவது நலம் என்று கருதுகிறேன்.

“The Planning Commission is aware that we had been amongst the leaders in additional mobilisation during the Fourth Plan. In fact, our efforts in relation to our per capita income, is the highest in the country, and out of a total additional mobilisation of 1958 crores and odd, our State records nearly 159 crores. Unfortunately, the result of this has been that we have suffered at the hands of the Finance Commission, which rewards, a State in direct proportion to its revenue gaps.” இப்படியெல்லாம் நம் முடைய குரல் திட்டக் குழுவானாலும் சரி, அல்லது நிதிக் குழுவானாலும் சரி தயவு தாட்சண்யமின்றி தட்டிக் கேட்கின்ற முறையில் எழுப்பப் பட்டிருக்கிறது.

மதுவிலக்கு பற்றியும் இங்கே பேசப்பட்டது. நமது பொன்னப்ப நாடார் அவர்கள் இங்கு எடுத்துச் சொன்னார்கள். காங்கிரஸ் கட்சியின் வேறுசில உறுப்பினர்களும் பூரண மதுவிலக்கு வரவேண்டும் என்றெல்லாம் பேசி னார்கள். நாம் இன்றைய சூழ்நிலையில் 200 கோடி ரூபாயை ஐந்தாண்டு திட்டக் காலத்தில் இழக்கிறோம் என்று நிதிக் குழுவின் திட்டத்தில் எடுத்துச் சொல்லியும் கூட, அகல இந்தியாவில் மதுவிலக்கைக் கொண்டுவர வேண்டிய மத்திய அரசு, உத்தமர் ஈந்தியடிகளின் கொள்கையை அனைத்து இந்தியாவிலும் பரப்புவதற்கு முன்னோடியாக இருக்க வேண்டிய மத்திய அரசு நாம் எவ்வளவோ சங்கடங்களுக்கிடையே வேறுவழியில்லை என்று மதுவிலக்குக் கொள்கையை ஒத்தி வைத்து, 1½ ஆண்டுகளில் நாற்பது, ஐம்பது கோடி ரூபாய் அதன் மூலம் மாநிலத்திற்கு வருவாய் தேடி, இப்போது அதுவும் இழந்து, வருகிற ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திலாவது நிதிக்கமிஷன் நம்முடைய நிலையை எண்ணி உதவிடுவார்களா என்று பார்த்தால் அவர்கள் பார்க்கிற பார்வை “உன்னை யார் மதுவிலக்கை அமல்படுத்தச் சொன்னது?” என்பதுபோல் இருக்கிறதே தவிர, அவர்கள் அப்படிச் சொன்னார்களா என்று கேட்பார்கள் சொல்லவில்லை பார்வைக்குப் பொருள் கூறுகிறேன்-சிலபேர் பார்வைக்குப் பொருள் கூறுவது சலபம் - நிதிக் குழு நாம் எடுத்துக்கொண்ட இந்த முயற்சிக்கு ஒரு அடையாள பரிசை அளிக்கின்றவகையில் கூட சிறு தொகையையும் ஒதுக்க வில்லை என்பது வருந்தத்தக்கது. அதையும் ஆளுநர் அவர்களே தம் உரையில் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்.

இந்த அடையில் ஆளுநர் உரையின்மீது நடந்த விவாதத்தில் மிக உரமாகப் பேசப்பட்ட விஷயம் உரம், உரம் பற்றி மிக உரமாகப் பேசப்பட்டது. ஆனால் உரம், உரம் என்று இங்கே பேசுகிற நேரத்தில் நாம் கேட்க வேண்டிய வரம் மத்திய சர்க்காரைப்பார்த்து என்பதைப்பற்றி மன்ற உறுப்பினர்கள் என்ற முறையில் கூட ஏதோ புரியவில்லை. நமது அருமை நண்பர் ஆளும் காங்கிரஸ் கட்சியைச் சேர்ந்த திரு. மாரிமுத்து கூட “உங்களுக்குள்ள அதிகாரத்தை வைத்துக்கொண்டு ஏன் இந்தக் காரியத்தைச் செய்யக்கூடாது?” என்று கேட்டார்கள்.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

உரத்தைப்பற்றி கொஞ்சம் கேட்பதில் தொய்வு—சலிப்புத் தட்டினாலும் கூட நான் விளக்கமாகச் சொல்ல வேண்டுமென்று கருதுகிறேன். உரம் வெளிநாட்டில் இருந்து நமக்கு இறக்குமதி செய்யப்படுகிற உரம் பூல் (pool) என்ற தலைப்பில் வைக்கப்பட்டிருக்கிறது. உள்நாட்டில் தயாரிக்கப்படுகிற உரம் நான்-பூல் (Non-pool) என்ற தலைப்பில் வைக்கப்படுகிறது. நாம் இதைக் கவனத்தில் வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். இரண்டு பருவங்களாகப் பிரிக்கப்பட்டு, இந்த உரங்கள் மாநிலங்களுக்கு வழங்கப்படுகின்றன. பிப்ரவரி முதல் ஜூலை வரை - காரிப் பருவம் - ஆகஸ்ட் முதல் சனவரி வரை ராபி பருவம் - இந்தப் பருவங்களில் வேண்டிய உர ஒதுக்கீட்டை மத்திய அரசே செய்து வருகிறது. ஆறு மாதத்திற்கு ஒரு முறை உரம் ஒதுக்கீடு செய்கிறபோது இறக்குமதி செய்கிற உரத்தை - பூல் (pool)-இல் இவ்வளவு என்றும், உள்நாட்டு உரத்தை நான்-பூல்-(Non-pool)-இல் இவ்வளவு என்றும் நம்முடைய தேவையைக் கணக்கில் எடுத்துக்கொண்டு ஒதுக்கீடு செய்கிறார்கள்.

1973-74-ஆம் ஆண்டுக்கு நமக்குத் தேவையானது மூன்று லட்சத்து ஐயாயிரம் டன்கள். சென்ற ஆண்டு நமக்குத் தேவை இதைவிடக் குறைவுதான். அதற்கு முந்திய ஆண்டு அதைவிடக் குறைவுதான். உரம் அதிகமாகப் போட வேண்டுமென்ற ஆர்வம் விவசாயப் பெருங்குடி மக்களிடத்தில் வந்திருக்கிற காரணத்தினால், உரத்தின் பயனைப் பத்திரிகையில் எடுத்துச் சொல்லி, வேளாண்மைத்துறை வாயிலாக எடுத்துச் சொல்லி, வானொலி மூலமாக விளக்கி வருகின்ற காரணத்தினால், சாகுபடிக்குப் புதியதாக ஆயிரக்கணக்கான ஏக்கரா நிலங்கள் கொண்டுவரப்பட்டிருக்கிற காரணத்தினால் - விவசாய மக்களின் தேவை மூன்று லட்சத்து ஐயாயிரம் டன்களாக இருக்கும் என்று கணக்கிடப்பட்டு உரம் கேட்கப்பட்டது.

ஆனால் நமக்கு மொத்தமாகக் கிடைத்தது ஒரு லட்சத்து எண்பதாயிரம் டன்கள்தான். இதை ஒதுக்கியது மத்திய அரசு என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி : கவர்னர் உரையில் இரண்டு லட்சம் சொச்சம் டன்கள் உரம் கிடைத்திருப்பதாகச் சொல்லப்பட்டிருக்கிறதே இதில் எது சரி?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : நான் இதுவரை கிடைத்திருப்பதைப் பற்றிச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறேன். வெளி, உள்நாட்டு உரத்தையும் சேர்த்துத்தான்.

இதிலே முக்கியமாகக் குறிப்பிடவேண்டிய ஓர் அம்சம், நமக்கு ஒதுக்கீடு செய்யப்படுகின்ற வெளிநாட்டு உரம் முழுவதும் (1) தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஃபெடரேஷன், (2) தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஃபெடரேஷன் ஆகியவைகளின் மூலமாக விநியோகம் செய்கின்ற பொறுப்பை 1-4-1973 முதல் ஒப்படைப்பது என்று முடிவு எடுத்து, வெளிநாட்டு உரப் பூலில் இருந்து ஒதுக்கப்பட்ட உரத்தை தஞ்சாவூர் கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஃபெடரேஷன், தமிழ்நாடு கூட்டுறவு மார்க்கெட்டிங் ஃபெடரேஷன் ஆகிய இரண்டின் மூலம் விநியோகிப்பது என்று முடிவு செய்யப்பட்டது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

இதிலே கேட்கப்பட்ட உரம்—1973 ஜூலை முதல் சனவரி 1974 வரை ராபி பருவத்திற்கு ஒரு லட்சத்து எண்பத்தைந்தாயிரம். அதிலே கேட்கப் பட்ட வெளிநாட்டு உரம்—ஒரு லட்சத்து ஆறாயிரம் டன்கள். மத்திய அரசு ஒதுக்கீடு செய்தது நாற்பத்தெட்டாயிரத்து எண்ணூற்று முப்பத் தேழு டன்கள். ஒதுக்கப்பட்ட அளவையாவது கொடுத்தார்களா என்றால் இல்லை. அதிலே கூட முப்பத்து மூன்றாயிரத்து தொள்ளாயிரத்து ஏழு டன்களே நமக்குக் கிடைத்தது. ஒதுக்கீடு செய்ததில் கொடுக்க வேண்டியது பதினாலாயிரத்து தொள்ளாயிரத்து முப்பது டன்கள். இந்த 33,907 டன் உரத்தையும் நாம் கூட்டுறவுத் துறையிலே இயங்கிவரும் 3,027 கிராமக் கூட்டுறவுக் கடன் வசதி நிறுவனங்களின் மூலமாக விநியோகம் செய்து வருகிறோம். இதற்காக கார்டு முறைகளை உண்டு பண்ணி விவசாயிகளுக்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருடைய கண்காணிப்பில் உரம் விநியோகம் செய்யப்படுகிறது.

இந்தக் கூட்டுறவுக் கடன் வசதி நிறுவனத்தின் மூலம் விநியோகிப்பதில் ஒரிரு இடங்களில் தவறு நடைபெறவில்லையென்று நான் சொல்லமாட்டேன். ஆனால், எல்லா இடங்களிலும் தவறு நடைபெறுவதாகச் சொல்லக் கூடாது. ஒரு இடத்திலே தவறு நடைபெற்றால், போதாதா, ஒரு குடம் பாலில் ஒரு துளி விஷம் போதாதா என்று கேட்கலாம். அந்த எடுத்துக்காட்டு இதற்குப் பொருந்தாது. ஏனென்றால், வைக்கப் பட்டிருப்பது பல குடம் பால்கள். ஆனால், ஒரு குடம் பாலில் விஷம் விழுந்து விட்டது என்பதற்காக பல குடம் பால்களையும் தூக்கி எறிந்துவிட முடியாது.

அந்த வகையிலே, இன்றைக்கு ஆயிரக்கணக்கான இடங்களில் உர விநியோகம் செய்யப்படுகிற நேரத்தில் ஒன்றிரண்டு இடங்களில் ஏற்படுகிற தவறுகளைக் கொண்டு ஏதோ கூட்டுறவுத் துறையே மோசமாக இயங்குகிறது, அதிலே எல்லா இடங்களிலும் ஊழல் நடைபெறுகிறது என்று நாம் கற்பனை செய்து கொள்வது நல்லதல்ல.

உள்நாட்டு உரத்தைப் பொறுத்தவரையில் நம் மாநிலத்திற்கு ஒவ்வொரு பருவத்திற்கும் ஒதுக்கப்படுகின்ற உரப் பங்கீட்டில் 66 சதவிகிதம் மாண்புமிகு உணவு அமைச்சர் அன்றைக்கு எடுத்துச் சொன்னதைப் போல்—தனிப்பட்ட உரத் தொழிற்சாலைகளின் எஜென்டுகளால் இயங்கி வருகின்ற 6,428 சில்லறை விற்பனைக் கடைகள் மூலம் விற்பனை செய்யப் படுகிறது. இப்படி உள்நாட்டு உரம் கடந்த ராபி பருவத்தில் மத்திய அரசு நமக்கு ஒதுக்கியது 60,000 டன். அதிலே நமக்குக் கிடைத்தது 45,278 டன். இன்னும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்டு கொடுக்கப்படாதது 24,000 டன். நமக்குக் கிடைத்த 45,278 டன்னில் 66 சதவிகிதம் அதாவது 3-ல் 2 பங்கு தனியார் சில்லறை விற்பனைக் கடைகளுக்குப் போகிறது. அதில், 45,000 டன்னில் 3-ல் 2 பங்கு, 66 சதவிகிதம் பங்கு தனியார் சில்லறை விற்பனை நிலையங்களுக்குச் செல்கிறது. அவர்கள் ஒழுங்காகவும், நியாயமாகவும் விற்பனை செய்கிறார்களா என்பதைக் கண்காணித்து அவர்கள் மீது தீவிர நடவடிக்கை எடுக்கின்ற அதிகாரம் மாநில அரசுக்கு இல்லை.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அன்றைக்கு திரு. மாரிமுத்து அவர்கள் கேட்டார்கள், மாநில அரசுக்கு அதிகாரம் இல்லையா என்று. மாநில அரசுக்குச் சில அதிகாரங்கள் இருக்கின்றன. நான் அவைகளை இங்கே கோட்டிட்டுக் காட்டி விரும்புகிறேன்.

இங்கே ரூபாய் 55-க்கு விற்கவேண்டிய உரம் ரூபாய் 110-க்கு விற்கிறது, ரூபாய் 135-க்கு விற்கிறது, ரூபாய் 150க்கு விற்கிறது என்றெல்லாம் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எடுத்துச் சொன்னார்கள். தனியார் மூலமாக விநியோகிக்கப்படுகிற உரங்கள் அப்படி விற்கப்படுகின்றன. அவைகளைக் கண்காணித்து, தீவிர நடவடிக்கை எடுக்க நம்மால் இயலாது என்று எடுத்துக்கூறி 19—11—1973-ல் தமிழ் நாட்டு அரசாங்கத்தின் சார்பில் நீண்ட கடிதம் ஒன்றை மத்திய அரசுக்கு எழுதினோம். அதைப்படித்து விட வேண்டுமென்று நான் உள்ளபடியே விரும்புகிறேன். ஏனென்றால், நாம் முயற்சியை மேற்கொள்ளுகிறோமா, இல்லையா என்பதை எடுத்துக் காட்டுவதற்காக.

“The entire pool stocks of fertilisers are now being distributed only through the two Co-operative Federations functioning in this State, namely, the Tamil Nadu Co-operative Marketing Federation Limited, and the Thanjavur Co-operative Marketing Federation Limited, and the Thanjavur Co-operative Marketing sers secured by them, only on the strength of the indentity cards issued to the ryots; and such a course is expected to minimise any malpractices on the part of the Co-operatives. But, it has been found difficult to exercise an effective check on the distribution of non-pool stocks by the private dealers, who get their supplies from the Marketeers of the indigenous manufacturers resort to all sorts of malpractices such as black-marketing, transporting outside the State, etc. Such malpractices are on the increase day by day especially in respect of Urea, which is in great demand. Unless the State Government are equipped with the necessary powers to requisition stocks from the Producers and Private dealers in an emergent situation, when such a course is warranted, it may prove difficult to ensure a proper distribution of non-pool fertilisers and thereby meet the seasonal demands of the ryots, at the right time, and at the notified prices. Section 3 of the Essential Commodities Act, 1955, enable the Central Government to control the price, to regulate supply, etc. Section 5 of the Act deals with the delegation of these powers to the State Government.”

அந்த செக்ஷன் 5 அடிப்படையில் மாநில அரசுக்கு அதிகாரங்கள் தரவேண்டுமென்று கடிதம் எழுதினோம். அதற்கு மத்திய அரசிடமிருந்து 7—1—1974-ல் கடிதம் வந்தது.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

அதிலே என்ன சொன்னார்கள்? 1966-ஆம் ஆண்டிலேயே எடுத்த மத்திய மந்திரி சபையினுடைய முடிவின்படி தனியார் உர உற்பத்தி ஆலைகள் உரங்கள் விற்கின்ற உரிமையைப் பெற்றிருக்கிறார்கள் என்றும் அவர்கள் தொழிலுக்கு வேண்டிய பணத்தைப் பெறுவதற்கு இதை ஒரு வாய்ப்பாக வைத்திருக்கிறார்கள் என்றும் மத்திய அரசு எழுதிய கடிதத்தில் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். அதை ஆங்கிலத்தில் சொல்கிறேன்.

“In this connection, another point that has to be reckoned with is, that under 1966 decision of the Cabinet, private manufactures have been given freedom of marketing, in order to invite more capital into the industry . . . We feel that all this and vigorous action under the Fertiliser (Control) Order will be sufficient to deal with most of the malpractices at present. The Government of India regret their inability to agree to your request to delegate powers of requisition and distribute fertilisers held with private manufacturers.” இப்பொழுது இருக்கிற.....

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : இப்பொழுது பூல் ஸ்டாக் வெளி நாடுகளிலிருந்து வருகிறதே அவை பூராவற்றையும் சர்க்கார் விநியோகம் பண்ணுகிறதா அல்லது அதிலும் ஏதாவது பிரைவேட் ஆட்களுக்குக் கொடுக்கின்றோமா என்பதை அறிய விரும்புகிறேன். அதே நேரத்தில், நான்-பூல் ஸ்டாக்ஸ் பற்றி அவர்கள் சொன்னார்கள் என்று நினைக்கிறேன், இப்பொழுது நான்-பூல் ஸ்டாக் சம்பந்தமாகக்கூட, மாநில அரசே விலை பிக்ஸ் பண்ணி, அந்த விலைக்கு அதிகமாக விற்பனை நடவடிக்கை எடுக்கிறார்களே, மத்திய பிரதேசம் போன்ற மாநிலங்களிலே, அது எவ்வாறு சாத்தியம் என்பதை அறிய விரும்புகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : வெளிநாடுகளிலிருந்து வருகிற உரம் பொறுத்த வரையில் நான் ஏற்கெனவே சொன்னேன், அது சர்க்கார் மூலமாகத்தான் விநியோகிக்கப்படுகிறது—பூலில்தான். உள் நாட்டு உரம் என்றால்தான் நான்-பூலில் இருக்கிறது. இப்பொழுது இருக்கிற சட்டத்தையே பயன்படுத்திக் கொள்ளலாம்.

மற்ற மாநிலத்தில் பயன்படுத்தப்படுகிறதே என்று திரு. தங்கமணி அவர்கள் சொன்னார்கள். இப்பொழுது இருக்கிற பெர்டிஸர் கண்ட்ரோல் ஆர்டர் 1957-இன் படி என்ன செய்யலாம் என்றால், கடைகளில் நுழைந்து தஸ்தாவேஜ்களைக் கைப்பற்றி ஒழுங்காக கணக்கு வைத்திருக்கிறார்களா என்று சரி பார்க்கலாம். உரத்தில் கலப்படம் இல்லாமல் தரத்தின்படி அவைகளை விற்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கலாம். அவர்கள் ஒழுங்காக விவசாயிகளுக்கு விநியோகிக்கிறார்களா என்று கண்காணிக்கலாம். இந்த அதிகாரம் மாவட்ட வேளாண்மைத் துறை அதிகாரிக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. அதுவும் தனியார் துறை யிலுள்ள சில்லறை விற்பனைக் கடைகளின்மீது இந்த நடவடிக்கைகளை எடுக்கலாம்.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

ஆனால், நான் மேலே சொல்லியிருக்கின்ற அந்த 3 தலைப்புகளில் ஏதாவது குறைகள் இருக்கின்றனவென்றால் அவர்கள்மீது எப்படி நடவடிக்கை எடுக்க முடியும்? உரத்தைப் பறிமுதல் செய்யவோ, மற்றும் நாம் காட்டுகளைக் கொடுத்த விவசாயிகளுக்கு விநியோகம் செய்யுங்கள் என்று சொல்லவோ நிச்சயமாக நமக்கு அதிகாரம் கிடையாது.

அது மாத்திரமல்லாமல், இன்று சில்லறை விற்பனையாளர்களுடைய கடைகளுக்குச் சென்றுதான் அவர்கள்மீது நடவடிக்கை எடுக்க முடியுமே அல்லாமல் அவர்கள் தவறு செய்கிற நேரத்தில் கூட்டுறவுத் துறையின் மூலமாக, அந்த விநியோகத்தைச் செய்கிற உரிமையை அளிக்க இப் பொழுதுள்ள சட்டத்தின்படி அதிகாரம் கிடையாது.

அது மாத்திரமல்ல, சில்லறை விற்பனையாளர்கள்மீது வழக்குகளைப் போடலாம், இரசாயன உரத்தை உற்பத்தி செய்கின்ற உரத் தொழிற்சாலையில் நுழைந்து அவர்களிடத்தில் உள்ள இருப்புகளைக் கேட்கவோ, கலப்படம் செய்கிறார்களா என்று பார்க்கவோ அதிகாரம் கிடையாது. ஆகவேதான் அந்த அதிகாரத்தை எங்களுக்குத் தாருங்கள் என்று கேட்கிறோம்.

பெர்டிலேசர் கண்ட்ரோல் ஆர்டரின் கீழ் நாங்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறோம். 1971-72-ல் 96 வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன; 1972-73-ல் 243; 1973-74-ல் (30-11-1973-வரை) 179 வழக்குகள் இப்போது பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. நாம் நடவடிக்கை எடுக்காமல் இல்லை. ஆனால், தீவிர நடவடிக்கை எடுப்பதற்கு நாம் அதிகாரம் கேட்டதற்கு, அவர்கள் 1966-லேயே முடிவு எடுத்து விட்டோம், தொழிற்சாலைகள் தொழில் நடத்த பணம் வேண்டுமென்பதற்காக அந்த வழிவகை செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்று அவர்கள் நமக்குக் கறாராக பதில் எழுதி விட்டார்கள் என்பதை இந்த அவைக்குச் சொல்வதை என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன்.

தேவையான உரத்தைக் கேட்டால் நமக்குத் தருவதாகச் சொல்வதும் பாதி, பிறகு, சொன்னதிலே நமக்குக் கிடைத்ததும் மிகவும் குறைவு, கிடைக்கக்கூடிய குறைவான இரசாயன உரத்தையும்—உள்நாட்டு இரசாயன உரத்திலே—60 சதவீதத்தை தனியார் ஏஜெண்டுகள் மூலமாகத்தான் விநியோகிக்க வேண்டும். அந்தக் கொள்கை மாற்றப்பட்டாக வேண்டும். இந்தக் கொள்கை மாற்றப்படுமானால் இப்பொழுது கிடைக்கின்ற உரத்தை விநியோகிக்க நம்மால் நிச்சயமாக முடியும்.

ஒரு குறுக்குக் கேள்வி எழும். இதற்கு முன்னே அரசாங்கச் சார்பில் விநியோகிக்கும்போது கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் தவறுகள் நடைபெறவில்லையா என்று. அவை வேறேரிடத்தில் நடைபெற்றாலும் அவை உடனடியாக நடவடிக்கைகளுக்கு ஆளாகின்றன என்பதையும் நான் எடுத்துக் கூறக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 20]

பிற்பகல் 1.00

நம்முடைய ஜோதி அம்மையார் அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்திலே சில முக்கியமான பிரச்சினைகளை இங்கே எழுப்பினார்கள். அதிலே மிக முக்கியமாக சிறுவாணித் திட்டத்தைப் பொறுத்தவரையிலும் எப்படி, எப்படி ஒப்பந்தம் செய்திருக்கிறீர்கள், ஏனென்றால் ஏற்கெனவே மிகப் பயங்கரமாக விதிகளைப் போட்டார்கள், இப்போது எவ்வாறு ஒப்பந்தம் அமைந்திருக்கிறது என்று கேட்டார்கள். சில பேர் கோயம்புத்தூர் தேர்தலுக்காக சிறுவாணித் திட்டம் வருவதாகச் சொன்னார்கள். அவர்களுக்கு எல்லாம் நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன், 10—5—1969-இல், நான் முதலமைச்சராகப் பொறுப்பேற்றுக் கொண்டதும் நானும் நண்பர் மதி அவர்களும் திருவனந்தபுரத்திற்குச் சென்று அங்கே திரு. ஈ. எம். எஸ். அவர்களோடு—அவர் அப்பொழுது முதலமைச்சராக இருந்தார்—பேச்சுவார்த்தைகளை நடத்தி அதன் தொடர்பாக பல கட்டங்களில் பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்று நம்முடைய பொதுப்பணித் துறை அமைச்சர் அவர்களுக்கும் கேரள மாநிலத்து அமைச்சர்களுக்குமிடையே பேச்சுவார்த்தை நடைபெற்று, 19—8—1973-இல் இரு அரசுகளுக்கிடையே நல்ல ஒப்பந்தம் ஏற்பட்டிருக்கிறது. அந்த ஒப்பந்தத்தினுடைய ஷரத்துக்கள் என்ன என்ன என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன்.

(1) கோயம்புத்தூர் நகராட்சி நகருக்கும் அதனை அடுத்துள்ள பகுதிகளுக்கும் தேவைப்படும் குடிநீரினை வழங்குவதற்காக ஒவ்வொரு ஆண்டும் சிறுவாணித் திட்டத்திலிருந்து 1,300 மில்லியன் கண அடிக்கு மேற்படாத நீர் (சராசரியாக அன்றாடம் வழங்கப்படும் நீர் அளவு 223 இலட்சம் காலன்) திருப்பிவிடப்படும். இதில் வீடு, சமுதாயம், தொழிற்சாலை தேவைகளுக்கு நீர் வழங்கப்படுவது அடங்கும், ஆனால், பாசனத்திற்கு நீர் வழங்கப்படுவது அடங்காது.

(2) இந்த அணை, தமிழ்நாடு அரசின் செலவில் கேரள அரசால் கேரளப் பகுதிக்குள்ளேயே கட்டப்பட்டு பேணிவரப்படும்.

(3) நீர்த் தேக்க நீரை முறைப்படுத்தி வழங்கும் வகையில் இவ்விரண்டு அரசுகளையும் சேர்ந்த அதிகாரிகளைக் கொண்ட கூட்டுக் கட்டுப்பாட்டுக் குழு ஒன்று செயல்படும்.

(4) இந்த அணையை ஏறத்தாழ நான்காண்டு கால அளவில் முடிப்பதற்கு இயன்ற நடவடிக்கைகள் அனைத்தையும் மேற்கொள்ள கேரள அரசு ஒப்புக்கொள்கிறது.

(5) இந்த ஒப்பந்தம் 99 ஆண்டுக் காலத்திற்கு முழுமையாகச் செயலில் இருந்து வரும். இது தமிழ்நாடு அரசின் விருப்பத்தின் பேரில், இரு தரப்பாரும் ஏற்றுக்கொள்ளும் அடிப்படையில் புதுப்பிக்கப்படத்தக்கதாகும்.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

(6) இவ்விரு தரப்புகளுக்கும்மிடையே எச்சமயத்திலும் தோன்றக் கூடிய ஒரு தகராறு, ஐயப்பாடு, கருத்து வேற்றுமை, அல்லது பிரச்சினைகள் நடுவர் மன்றத் தீர்ப்புக்கு விடப்படும்.

இப்படி நல்ல முறையிலே இரண்டு அரசுகளுக்கும் எந்தவிதமான பாதகமும் ஏற்படாமல் சமூகமான முறையிலே இந்த ஒப்பந்தம் ஏற்பட்ட காரணத்தால், திரு. அச்சுத மேனனும், நானும், நம்முடைய அமைச்சர் பெருமக்களும் கோயம்புத்தூரிலே திறப்பு விழாவிற்குச் சென்றபொழுது சிறுவாணித் திட்ட விழாவில், மக்கள் பாராட்டைப் பெற்று நடைபெறுகின்ற அந்த விழாவில் கேரளமும் தமிழ்நாடும் பக்கத்திலே பக்கத்திலே இருக்கின்ற மாநிலங்கள் ஒன்றுக்கொன்று எவ்வாறெல்லாம் உள்ளன என்பதை எடுத்துக் காட்டுகின்ற முறையிலே கேரளத்திற்கு ஒரு ஆண்டிற்கு 15 ஆயிரம். டன் அரிசி வழங்கத் தயாராக இருப்பதாக—பேரம் அல்ல— சொன்னேன்.

திரு. அச்சுத மேனன் பேசுகின்ற நேரத்திலே தமிழகத்திலே மின்சாரப் பற்றாக்குறை வருகிறபோது மின்சாரம் கொடுக்கத் தயாராக இருக்கிறோம் என்று எடுத்துச் சொன்னார்கள். குடியரசு நாள் விழா கூட கொண்டாட முடியாத நிலையில் உள்ள குஜராத்திற்கு உணவு வழங்கினோம், கர்நாடகத் திற்கு உணவு வழங்கினோம், மராட்டியத்திற்கு உணவு வழங்கினோம், மேற்கு வங்கத்திற்கு உணவு வழங்கினோம், பல்வேறு மாநிலங்களுக்கு உணவு வழங்கி வருகிறோம். அப்படி வழங்கிக்கொண்டிருக்கும்பொழுதே இடையிலே ஒரு உத்தரவு வந்தது; எங்களைக் கேட்காமலேயே மத்திய அரசின் வாயிலாக அல்லாமல் மாநிலங்கள் அவர்களுக்குள்ளே உணவு வழங்குவதைப்பற்றி மத்திய அரசிடமிருந்து கட்டளை வந்தது. அவற்றை யெல்லாம் சொன்னால் மாநில சுயாட்சி வாதம் ஆரம்பமாகிவிடும். நம் முடைய பெரியவர் திரு. மணலி அவர்கள் அதற்காக இரண்டு, மூன்று நாட்கள் தனியாக ஒதுக்கி விவாதிக்கலாம் என்றார்கள், அகவே அதை....

திரு. மதி த. ந. அனந்தநாயகி : மற்ற மாநிலங்களுக்கு உணவு கொடுப்பதை நான் பாராட்டுகிறேன். உணவு வழங்குகிற முறையிலே அரசாங்கமே நெல்லை ப்ரக்யூர் செய்கிறார்களா? அல்லது தனி வியாபாரிகள் இங்கே வந்து கொள்முதல் செய்வதற்கு ஏற்பாடு செய்து கொடுக்கிறார்களா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : எப்.சி.ஐ. மூலமாகத்தான் வழங்கப்படுகிறது.

திரு. கே. டி. கே தங்கமணி : மத்திய அரசு அந்தத் தடையை நீக்கி விட்டதாகச் சொல்லப்படுகிறதே, அப்படி பத்திரிகைகளிலேயெல்லாம் வந்ததே அது உண்மையா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : அந்தத் தடை நீங்கியதாகத் தெரியவில்லை. அம்மையார் அவர்கள் மாநில அரசுகளுக்கு உணவு வழங்குவதைப் பாராட்டுகிறேன் என்று சொன்னார்கள். அதோடு அடுத்த

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

வார்த்தையையும் சொல்லியிருந்தால் நன்றாக இருந்திருக்கும். அப்படி உணவு வழங்குவதைத் தடுப்பதைக் கண்டிக்கிறேன் என்று சொல்லியிருந்தால் நான் மகிழ்ச்சியடைந்திருப்பேன், பரவாயில்லை, அவர்களை நான் அப்படிப்பட்ட ஆபத்திலே சிக்கவைக்க விரும்பவில்லை.

குஜராத்திலே உணவுப் பஞ்சம் ஏற்பட்டு அங்கே இதுவரையிலும் 30, 40 பேர்கள் போராட்டத்திலே இறந்திருக்கிறார்கள் என்று அரசாங்கம் தருகிற கணக்குப்படி, ஒவ்வொரு நாளும் பத்திரிகைகளிலே வருகின்ற குறிப்புப்படி தெரிகிறது. தமிழ்நாட்டிலே விவசாயிகள் போராட்டத்திலே 20 பேர்கள் இறந்தபொழுது பிரதம மந்திரி அவர்கள் தமிழக அரசின் அணுகுமுறை சரியாக இல்லை என்று சொன்னார்கள். குஜராத்தின் அணுகு முறை தமிழக அரசிற்கு வரவேண்டாம் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இப்பொழுது கூட தமிழக அரசின் சார்பில் குஜராத்தின் கஷ்டத்தைப் போக்க நம்மால் முடிந்த அளவுக்கு அரிசி அளிப்பதற்குத் தயாராக இருக்கிறோம் என்பதை நான் ஆளுநர் உரை விவாதத்தின் மூலமாகத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். (கைதட்டல்) பட்டினிப் போராட்டம் காந்தி பிறந்த மாநிலத்திலேயே நடைபெறுகிறது என்பதாலும், இந்தியாவிலேயே இந்தப் போராட்டத்தின்மூலம் குடியரசு நாள் விழா கூட கொண்டாட முடியாத மாநிலமாக இருப்பதாலும், குடியரசு நாளிலே கூட துப்பாக்கிச் சூடுகள் ஓயவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிற மாநிலமாக இருக்கிறது என்பதாலும், திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இயன்ற உதவியை குஜராத் மாநிலத்திற்கு செய்வதற்குத் தயாராக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

சில குற்றச்சாட்டுகள் கூறப்பட்டன. எல்லாக் குற்றச்சாட்டுகளுக்கும் பதில் அளிக்க விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் பல தவறுகளுக்கு வழக்கு போடப்படவில்லை, போலீஸார் நடவடிக்கை எடுக்கவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் விசாரித்துப் பார்த்ததில் வழக்குகள் போடப்படும் அல்லது போலீஸார் புலனாய்வு நடைபெறுகின்றன என்றும் செய்திகள் வருகின்ற காரணத்தினால் அவைகளுக்கு எல்லாம் நான் விரிவான விளக்கங்கள் சொல்ல விரும்பவில்லை, நேரம் போதாத காரணத்தால். ஆனால் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிற எந்தப் புகாராக இருந்தாலும், எந்த அதிகாரி மீது சொல்லி இருந்தாலும் சரி, வேறு யாரும் மீது சொல்லியிருந்தாலும் சரி, இந்த அரசு நிச்சயமாக நடவடிக்கை எடுக்கும் என்பதைச் சொல்லிக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

சென்னை திரைப்படக் கல்லூரிப் பற்றிப் பேசப்பட்டது. ஏதோ அந்தக் கல்லூரிக்கு 60 இலட்சம் ரூபாய் கொடுக்கப்பட்டதாகவும் அந்த 60 இலட்சம் எங்கே போனது என்ற கேள்வி எழுந்தது. பத்திரிகைகளில் வருகின்ற செய்திகளை மாத்திரம் வைத்துக்கொண்டு குற்றச்சாட்டுகளிலே நுழைவது சரியல்ல என்பதை எனது அன்பிற்கும், மதிப்பிற்கும், மரியாதைக்கும் உரிய உறுப்பினர்களுக்கு நான் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏதோ 60 இலட்சம் அப்படியே கொடுக்கப்பட்டு ஏப்பம் விடப்பட்டது போல எங்கே சென்றது என்று கேள்விகளை எழுப்புவது முறையா என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும்.

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

அறுபது இலட்ச ரூபாய்க்கு ஒரு மாஸ்டர் பிளான் தயாரிக்கப்பட்டது. அந்த மாஸ்டர் பிளான் மூலமாக ஐந்தாண்டுக் காலத்திலே திரைப்படப் பிரிவின் வளர்ச்சிக்காக 60 இலட்சம் ரூபாய் செலவழிக்கலாம் என்று திட்டமிடப்பட்டது. இது அன்னியில் பட்ஜெட் மூலமாக ஒதுக்குவது வேறு. இந்த 60 இலட்சம் ரூபாய் மாஸ்டர் பிளான் என்ற அடிப்படையிலே ஒதுக்கப்பட்டது. 1970-71-ஆம் ஆண்டில் திரைப்படக் கல்லூரிக்குக் கருவிகள் வாங்க ரூபாய் 1,89,000, மாணவர்கள் படம் எடுக்க 18,000 செலவழிக்கப் பட்டது. 1971-72-ஆம் ஆண்டில் திரைப்படக் கருவிகள் வாங்க ரூபாய் 39,000, மாணவர்கள் படம் எடுக்க ரூபாய் 38,000, கட்டடங்கள் கட்ட ரூபாய் 28,000 செலவழிக்கப்பட்டது. 1972-73-ஆம் ஆண்டில் கருவிகள் வாங்க ரூபாய் 2,66,000, மாணவர்கள் படம் எடுக்க 58,000 ரூபாய், கட்டடங்கள் கட்ட 6,00,000 ரூபாய் செலவழிக்கப்பட்டது. இப் பொழுதுதான் நாங்கள் சென்று அந்தக் கட்டடங்களைத் திறந்துவைத்தோம். 6 இலட்ச ரூபாய் கட்டடம். ஆகவே 1970-71-ஆம் ஆண்டு முதல் 1973-74-ஆம் ஆண்டுவரையிலே கருவிகள் வாங்குவதற்காக 4,94,000 ரூபாயும் மாணவர்கள் படம் எடுக்க 1,14,000 ரூபாயும், கட்டடங்கள் கட்டுவதற்காக 11,11,000 ரூபாயும் ஆகமொத்தம் 17 இலட்சத்து 19 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

ஆனால் 60 இலட்சம் ஏங்கே என்றும் கருணாநிதி பாக்கெட்டிலே போட்டுக் கொண்டாரா? வீடு கட்டிக்கொண்டாரா? ஏங்கே சென்றது? யார் எடுத்துக் கொண்டார்கள் என்றெல்லாம் கேட்பது சரியல்ல. 60 இலட்ச ரூபாய் திட்டத்தில் 17 இலட்சத்து 19 ஆயிரம் ரூபாய்தான் செலவிடப்பட்டிருக்கிறது.

மாணவர்கள் சில கோரிக்கைகளை எழுப்பினார்கள். திரு கே. டி. கே. அவர்கள் கேட்டதற்கு அன்றைக்கே நான் விளக்கங்களைச் சொல்லியிருக்கிறேன். வெளிநாட்டிலிருந்து ஒரு கருவி 12 இலட்சம் ரூபாய் மதிப்புள்ள கருவி, திரைப்படக் கல்லூரிக்கு வேண்டியிருக்கிறது, அதற்காக அன்னியச் செலாவணி கேட்டு நாம் மத்திய அரசுக்கு எழுதி சுமார் 3 நாட்கள் அல்ல, மூன்று வாரங்கள் அல்ல, மூன்று மாதங்கள் அல்ல, மூன்று ஆண்டுக்காலமாக அனுமதி மத்திய சர்க்காரிடத்திலிருந்து எதிர் பார்த்துக் கொண்டிருக்கிறோம். திரைப்படக் கல்லூரிக்கு 12 இலட்ச ரூபாய்க்குக் கருவி வாங்குவதற்காக அன்னியச் செலாவணி கேட்டு நாம் அனுப்பியுள்ள விண்ணப்பம் மத்திய அரசிடம் தேங்கிக்கிடக்கிறது. ஆகவே மாணவர்களுடைய தேவையை நாம் நிறைவுசெய்ய முடியாமல் இருக்கிறோம் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அரகண்டநல்லூரைப்பற்றி நம்முடைய நண்பர் டாக்டர் ஹாண்டே அவர்கள் பேசும்பொழுது கூறினார்கள். எந்த நடவடிக்கையும் எடுக்கப்படவில்லை என்று சொன்னார்கள். நான் அதிகமான விவரங்களுக்குள் செல்ல விரும்பவில்லை. ஆனாலும் என்னென்ன நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டிருக்கின்றன என்று எடுத்துக் காட்டுவது என்னுடைய கடமை என்று கருதுகிறேன். 1972 ஜூன் மாதத்தில் அரகண்டநல்லூரைச் சேர்ந்த திரு. ஷேக் ராவுத்தர் என்பவர் லெவி நெல்லை வாங்கி அரிசியாக்கும் முகவராக—ஏஜெண்டாக—நியமிக்கப்பட்டார். 1972 டிசம்பரில் நெல்

[டாக்டர். மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

மூட்டைகள் வெள்ளத்தால் அடித்துச் செல்லப்பட்டதாகக் கூறினர். பிறகு, அவர் கொடுத்த செய்தி பொய் என்று தெய்வசிகாமணி என்பவர் கடிதம் எழுதினர். உடனடியாக அதைக் கலெக்டருக்கு அனுப்பி விசாரிக்கச் சொன்னேன். 1973 சனவரி மாதம், அவர் கொடுத்த செய்தி பொய் என்று தெரிய வந்தது. பிறகு மார்ச் திங்களில் கோட்டாட்சித் தலைவர்—ஆர்.டி.ஓ.—விசாரணை செய்தார். பிறகு மே மாதம் 2-ம் தேதி தாலுக்கா சப்ளை அதிகாரி காந்தராஜ் சஸ்பண்டு செய்யப்பட்டார். தாசில்தார் அஜீஸ் கான் மே மாதம் 6-ஆம் தேதி சஸ்பண்ட் செய்யப் பட்டார். ஜூன் மாதம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரின் அறிக் கையின் பேரில் உணவுத் துறைக்கும், காவல் துறைக்கும், விசாரணை செய்ய ஒப்படைக்கப்பட்டது. ஜூலை மாதத்தில், வருவாய் வசூல் சட்டத்தின்கீழ் அரசுக்கு ஏற்பட்ட இழப்புத் தொகையை என் வசூல் செய்யக்கூடாது என்று மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரிடமிருந்து ஷேக் ராவுத்தருக்கு நோட்டீஸ் அனுப்பப்பட்டது. பிறகு ஆகஸ்டு மாதம் ஷேக் ராவுத்தர் கைது செய்யப்பட்டு பின்பு ஜாமீனில் வெளியே வந்தார். அதே ஆகஸ்டு மாதம் 17-ஆம் தேதி அவர் மேல் சிவில், கிரிமினல் நடவடிக்கை எடுப்பதை உயர்நீதி மன்றம் தடை செய்தது. அப்படித் தடை உத்தரவு வந்த பிறகும் வாளாவிருக்கவில்லை.

17—8—1973 அன்று ஷேக் ராவுத்தரிடமிருந்து பாக்கி வசூல் செல்வதை உயர்நீதிமன்றம் தற்காலிகமாக தடை செய்துவிட்டபடியால், மேற்படி ஷேக் ராவுத்தரின் தாவர, ஐங்கம சொத்துக்களை “கிரிமினல் லா-அமென்ட்மென்ட்-ஆர்டினன்ஸ்” ஆக்டின்படி ஐந்தி செய்ய அனுமதி கோரி மாவட்ட நீதி மன்றத்திற்கு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவரை மனு செய்துகொள்ளும்படி அரசு மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு ஆணையிட்டிருக் கிறது. ஆகவே, இது தொடர்பாக இந்த நடவடிக்கைகள் எடுக்கப் பட்டிருக்கின்றன என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

கம்பத்தில் ஏதோ போலீசார் கள்ள நோட்டைப் பிடிக்கும் விவகாரத்தில் கேரள அரசோடு ஒத்துழைக்கவில்லை என்பதாக “மலையாள மனோரமா” என்ற பத்திரிகையில் தகவல் வந்ததாக கம்பம் கோபால் அவர்கள் குற்றச்சாட்டைச் சொன்னார்கள். இதிலே உள்ள விசித்திரம் என்னவென்றால், கம்பத்திலேயிருந்த போலீசார் தீவிரமாக ஒத்துழைத் தார்கள் என்பதுதான் உண்மை. 1—12—1973-ஆம் தேதியன்று கேரள போலீசை சேர்ந்த அதிகாரிகள் இந்த கள்ளநோட்டு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட சில நபர்களைப் பிடிப்பதற்காக கம்பத்திற்கு வந்திருந்தார்கள். அது சமயம் தமிழ்நாட்டு போலீசார்—அவர்களுக்கு ஏற்கனவே கிடைத்த தகவலின் பேரில் இந்தக் கள்ள நோட்டு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டவர்களுக்கும், அச்சடிக்கப்பட்ட செந்தாமரை அச்சகத்தையும் கண்காணித்து வந்தார்கள். போலீசிலே ஒற்றர் முறை என்று உண்டு. சிலரோடு அணுகியே ஆராய்வார்கள். இப்படி அணுகியிருந்த நேரத்தில் இவர்களுக்கும் குற்றவாளிகள் என எண்ணிவிட்டார்கள். இது இவர்களுடைய திறமையைக் காட்டுகிறது. 1-ஆம் தேதி கைது செய்ய வேண்டுமென்று வந்தார்கள். நமது போலீசார் 6-ஆம் தேதி குற்றவாளிகளைக் கண்டு பிடித்து கைது செய்து, அச்ச இயந்திரத்தைக் கைப்பற்றி வழக்கு

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

பதிவு செய்யப்பட்டது. எனவே, 6-ஆம் தேதி கேரள போலீசார் வந்தார்கள். 6-ஆம் தேதி குற்றவாளிகள் கைது செய்யப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, அந்தப் பத்திரிகையில் இப்படிப்பட்ட ஒரு செய்தி வந்து, அதில் இங்கேயுள்ள மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியால் ஒரு செய்தி திரித்துக் கூறப்பட்டிருக்கிறது.

முழுக்க முழுக்க, வழக்கிலே சம்பந்தப்பட்ட அனைவரும் நம்முடைய தமிழகத்தைச் சேர்ந்தவர்கள் அல்ல. அவர்களெல்லாம் கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்தவர்கள். விஸ்தாரமாக, பெரிய திட்டம் கேரளாவிலேதான் போடப்பட்டதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. ஏற்கனவே கள்ள நோட்டு வழக்கில் சம்பந்தப்பட்டு, தண்டனை பெற்று அந்த வழக்கு உயர்நீதி மன்றத்தில் அப்பீலில் இருக்கும்போது அந்த வழக்கில் சம்பந்தப்பட்ட விரோதிகள் மறுபடியும் கள்ள நோட்டு அச்சடிக்கச் சதி செய்திருக்கிறார்கள். தண்டித்தால் ஒரே தண்டனையாக வரட்டும் என்ற எண்ணமோ என்னவோ தெரியவில்லை. அதற்குத் தேவையான அச்ச இயந்திரம் மற்றும் உபகரணங்களை கேரளத்தில் இருந்து கொண்டு வந்து மறுபடியும் அச்சடித்திருக்கிறார்கள். இந்தச் சதி நடந்த விரிவான ஏற்பாடுகளைப் பற்றி மேற்கண்ட பத்திரிகையோ, துண்டு பிரசுரமோ குறிப்பிடாதது மிகவும் வருந்தத்தக்கது என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். கேரளத்திலேயும், தமிழ்நாட்டிலேயுள்ள சில பத்திரிகைகளைப்போல் ஒரு பத்திரிகை இருப்பதற்காக வருந்துகிறேன். ஒருவேளை அந்தப் பத்திரிகைக்குத் தவறான தகவல் கொடுக்கப்பட்டிருக்குமேயானால் “மலையாள மனோரமா” என்ற அந்தப் பத்திரிகை தன் தவறைத் திருத்திக்கொள்ளும் என்று கருதுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக, திரு. எட்மண்ட் அவர்கள் நெல்லையில் கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்காக வாங்கப்பட்ட நிலத்தைப்பற்றிக் கூறினார்கள். அன்றைக்கே நான் சொன்னேன், 3 ஏக்கர் 3 இலட்சம் என்று சொல்லிவிட்டு விடக்கூடாது என்று. ஏக்கர் என்றால் எவ்வளவு, அதற்கு எத்தனை கிரவுண்டுகள், எத்தனை செண்டு என்ற அந்தக் கணக்கைப் பார்க்காமல் 3 ஏக்கர் 3 இலட்சம் என்று சொல்வது நல்லது அல்ல. அப்படி அந்த இடத்திலே வாங்கப்பட்டது என்றால், அது எவ்வளவு மையமான இடம், பக்கத்து நிலத்தின் விலை என்ன என்பதைச் சிந்தித்துப் பார்க்க வேண்டும். அவர்கள் சொன்னார்கள், ஒரு ஏக்கர் நிலம் 10,000 ரூபாய்க்கு மேல் விலை போகாது, ஆக 30,000 ரூபாய்க்கு வாங்கக் கூடிய நிலத்தை 3 லட்சம் ரூபாய்க்கு வாங்கியிருக்கிறீர்கள் என்ற குற்றச் சாட்டைச் சொன்னார்கள்.

கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு பாளையங்கோட்டை நகரில் டி. எஸ். எண். 723/1ஏ, 723/2, 724/1, ஆகிய சர்வே எண்களில் அடங்கியுள்ள 3 ஏக்கர் 39 செண்ட் நிலத்தை கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்தின் அலுவலகம் கட்டுவதற்கும், பணிமனை கட்டுவதற்கும், வாங்க உத்தேசித்து மாவட்ட ஆட்சித் தலைவருக்கு நிலத்தினுடைய மதிப்பைத் தெரிவிக்குமாறு கடிதம் எழுதப்பட்டது. 724/1 சர்வே எண்ணில் ஒரு கட்டிடம் உள்ளது என்பதையும் நம்முடைய எட்மண்ட்

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

[1974 சனவரி 28]

அவர்கள் மறந்துவிட்டு ஒரு தவறான தகவலைக் கூறினார்கள். இவ்வளவு சம்பிரதாயங்களுக்குப் பிறகு விலை நிர்ணயிக்கப்பட்டிருக்கிறது. வெறும் நிலம் மட்டுமல்ல, ஒரு கட்டிடமும் இருக்கிறது. அந்தக் கட்டிடத் திற்குப் பொதுப்பணித்துறையின் மதிப்பீடு 50,000 ரூபாய். விற்பவர்கள் இலட்சம் ரூபாய்க்கூடச் சொன்னார்கள், ஆனால் பொதுப் பணித்துறையின் மதிப்பீடு 50,000 ரூபாய். ஆனால் பக்கத்தில் உள்ள நிலம் 64-ஆம் ஆண்டு வாங்கப்பட்ட நிலம். யாரும் தனிப்பட்டவர்கள் அல்ல, ஒரு சர்ச். Indian Evangelical Lutheran Church Trust Association

என்கின்ற அசோசியேஷன் 1964-ஆம் ஆண்டு, 7-11-1964-இல், இப் பொழுது கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு வாங்கப்பட்டிருக்கும் நிலத்திற்கு அருகில், 742/1-பி, 742/3-ஏ ஆகிய சர்வே எண்களில் அடங்கியுள்ள 25 செண்ட் நிலங்களை வாங்கியிருக்கிறார்கள். இப் பொழுது நாம் வாங்கியுள்ள நிலத்திற்கும், அந்த நிலத்திற்கும் இடைமிலே உள்ள தூரம் 12 அடி தான். என்ன விலை தெரியுமா? அவர்களுக்கு முதலிலே ஒரு கிரவுண்ட் என்றால், என்ன கணக்கு என்பதைத் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். 5½ செண்ட் கொண்டது ஒரு கிரவுண்டு. கட்டபொம்மன் போக்குவரத்துக் கழகத்திற்கு நாம் கொடுத்துள்ள விலை 5½ செண்ட் கொண்ட ஒரு கிரவுண்டுக்கு 4,031.50 காசு ஒரு கிரவுண்டுக்கு. மாதாகோவில் டிரஸ்ட், 1964-ம் ஆண்டில் 5,500 ரூபாய் கொடுத்து வாங்கியிருக்கிறார்கள். அது மட்டுமல்ல, இந்த சர்வே எண்களில் 723/1-ஏ, 1 ஏக்கர் 30 செண்ட் இருபோக நஞ்சை நிலம், சர்வே எண் 723/2 நிலம் 41 செண்ட் புஞ்சை, சர்வே எண் 724/1 நிலம் 1 ஏக்கர் 68 செண்ட் புஞ்சை நிலம். ஆகவே, 3 ஏக்கர் 39 செண்ட் நிலம், வெறும் 3 ஏக்கர் மட்டுமல்ல, 3 ஏக்கர் 39 செண்ட், 50,000 ரூபாய் பெறுமானமுள்ளது என்று பொதுப்பணித்துறையால் நிர்ணயிக்கப்பட்ட கட்டிடம் இவைகளைச் சேர்த்துத்தான், ஏற்கனவே 5,500 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்டுள்ள இடத்திற்கு 12 அடி தொலைவில்தான் வாங்கப்பட்டுள்ளது, நகரின் மையமான இடத்தில். பக்கத்தில் ஒரு வீட்டுக் காரர், பத்திரிகைக்காரர் அங்கு பத்திரிகை நடத்திக்கொண்டிருப்பவர், திருநெல்வேலி பத்திரிகைக்காரர், தினமலர் பத்திரிகைக்காரர்—அவர் இந்த இடத்தை இங்கே வாங்கிவிட்டால் தங்களுக்கு இடைஞ்சலாக இருக்கும் என்பதால் படிப்பட்ட ஒரு செய்தி கர்த்தாவாக இருந்து வருகிறார் என்பதால் 3 இலட்சம் 3 ஏக்கர் என்று சொல்லப்படுகிறது. 1964-லே ஒரு கிரவுண்ட் 5,500 ரூபாய்க்கு வாங்கப்பட்ட இடத்திற்கு அருகில் 4,031 ரூபாய் 50 காசு என்ற கிரயத்தைக் கொடுத்துத்தான் வாங்கப்பட்டிருக்கிறது. எனவே இதிலே எந்தவிதமான தவறும் இல்லை என்று தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, காயாமொழி என்ற இடத்தில் நஞ்சை வயலே கிடையாது, அங்கு கார்க்கள் வழங்கப்பட்டிருப்பதாகக் கூறினார்கள். காயாமொழி என்ற இடத்தில் 222 ஏக்கர் நஞ்சை நிலம் இருப்பதாகத் தகவல் வந்திருக்கிறது. ஒருவேளை அது சரியாக இல்லாவிட்டால் நான் திருநெல்வேலிக்கு வரும் நேரத்தில், எட்மண்ட் அவர்கள்—பயப்படமாட்டார்கள் என்று கருதுகிறேன், நாங்கள் வலை வீசுவதாகக் கருதமாட்டார்கள்

1974 சனவரி 28]

[டாக்டர் மு. கருணாநிதி]

என்று கருதுகிறேன்—அந்த வகையில் அவர்களோடு போய் நிலைமையைத் தெரிந்துகொள்ள நிச்சயமாக நான் தயாராக இருக்கிறேன் என்பதையும் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

சிம்சனைப் பற்றி திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி அவர்களும், திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களும் எடுத்துக் கூறினார்கள். சிம்சன் விவகாரத்தில் 45 நாட்களில் விசாரணை முடிய வேண்டுமென்று சொல்லப்பட்டிருந்தும் கூட 160 விசாரணைக்கு மேல் நடைபெற்றதாலும், 600-க்கு மேற்பட்ட சாட்சிகள் விசாரிக்கப்பட்டதாலும் நாள் கடந்து விட்டது.

இப்போது அவர்களும் விசாரணைகளை எல்லாம் முடித்து விட்டார்கள். முதலமைச்சருக்கு விரைவில் அந்த விசாரணை அனுபவ விவரங்களை அனுப்பி வைப்பதாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அது அனுப்பப்பட்டதும் சீக்கிரமாகப் பரிசீலனை செய்து தக்க முடிவு எடுக்கப்படும் என்ற உறுதியினை நான் இங்கே இந்த விவகாரத்தை எடுத்துச் சொன்ன மாண்புமிகு எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் அத்தனை பேருக்கும் எடுத்துச் சொல்லி, இந்த விவாதத்தில் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்ன அனைவருக்கும் மனதார நன்றி தெரிவித்து இந்த அளவில் அமைகிறேன். வணக்கம். (ஆரவாரம்).

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே : மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் அன்றையதினம் சிம்சன் தொழிலாளர்கள் தலைவர்கள் வந்து பார்த்த போது 45 நாட்களுக்குள்ளாக முடித்துவிடுகிறேன் என்று முதலமைச்சர் அவர்கள் வாக்குறுதி கொடுத்தார்கள். அவர்களும் அதை நம்பினார்கள். 45 நாட்களுக்குள்ளாக எந்த முடிவும் எடுக்கப்படவில்லை. காலதாமதம் எதனால் ஏற்பட்டது?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : சொன்னேன், நீங்கள் கவனிக்கவில்லை. 160 விசாரணைகள் நடந்திருக்கின்றன. 600 சாட்சிகளை விசாரிக்க தாமதம் ஏற்பட்டது. இப்போது முடித்துவிட்டார்கள், எனக்கு அனுப்பி வைக்கப்படும் என்று சொன்னார்கள். வந்ததும் தக்க முடிவு எடுக்கப்படும்.

திரு. முனு ஆதி : நான் சொன்னவை மீது முதலமைச்சர் அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்திருக்கிறார்கள் என்று தெரிகிறது. அதுபற்றி இப்போது சொல்லப்படுமா, பின்னால் சொல்லப்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : ஆதி அவர்கள் திருமுடிவாக்கத்தில் ஒருவருக்கு ஃபைன் போடப்பட்டது பற்றிச் சொன்னார்கள். அவர்கள் கட்சியைச் சேர்ந்த ஒருவர் ஒரு பெண்ணை பலாத்காரம் செய்தார் என்ற காரணத்தால் ஊர் மக்களே பஞ்சாயத்தில் கூடி அபராதம் போடப்பட்டதாகவும், அவரும் கட்டிவிட்டார் என்றும் தகவல் வந்திருக்கிறது. மேலும் விசாரித்துச் சொல்லுகிறேன்.

[1974 சனவரி 28]

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : பாளையங்கோட்டை, கீளை ஹாஸ்டல் சம்பவத்திற்குப் பிற்பாடு மாணவர்கள் கிளர்ச்சியின் காரணமாக பல வழக்குகள் பதிவு செய்யப்பட்டிருக்கின்றன. அவற்றைப் புனர் பரிசீலனை செய்து வாபஸ் வாங்க இந்த அரசாங்கம் முற்படுமா?

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி : உரிய நேரத்தில் பரிசீலிக்கப்படும்.

THIRUMATHI T. N. ANANDANAYAKI : Sir, repatriates from Burma and Ceylon are without any help and what steps the Government have taken to render assistance to them. This is a very important issue and I would like to have some sort of explanation from the Hon. Chief Minister.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : ஒவ்வொரு கருத்துக்கும் முதலமைச்சரிடத்தில் விளக்கம் கேட்கக் கூடாது.

(திரு. முனு ஆதி எழுந்தார்.)

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : விவாதம் முடிவுற்றது. திருத்தங்கள் கொடுத்த மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் வலியுறுத்துகிறார்களா என்று அறிய விரும்புகிறேன்.

திரு. ஆர். பொன்னப்ப நாடார் : Sir, it is not usual to press the amendment. So I am not pressing it.

திரு. பொன்னப்ப நாடார் அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

திரு. கே.டி.கே. தங்கமணி : இந்தத் திருத்தங்கள் எல்லாம் ஒரே திருத்தமாக என்னுடைய பெயரிலே இருக்கின்றன. நான் மூன்றாவது பக்கத்தில் இருக்கக்கூடிய திருத்தம் 13-ஐ மாத்திரம் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன்.

‘the spiralling prices and mal-administration of essential commodities like chemical fertilisers, cement, sugar, yarn, etc.’

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருத்தம் ஒரே திருத்தந்தான். திருத்தத்திற்கு அமெண்ட்மெண்ட் கொடுக்க முடியாது. முழுமையாக வற்புறுத்துகிறார்களா? திரும்பப் பெறுகிறார்களா? ஒரு பகுதியை மட்டும் வற்புறுத்துகிறேன் என்று சொல்ல முடியாது.

திரு. கே. டி. கே. தங்கமணி : நான் திருத்தங்களைத் தனித்தனியாகத்தான் கொடுத்தேன். எப்படியோ எல்லாவற்றையும் ஒன்றாக “கிளப்” பண்ணியிருக்கிறார்கள். குறிப்பிட்ட இந்தத் திருத்தத்தை நான் வற்புறுத்த விரும்புகிறேன். அது கஷ்டமாக இருக்குமென்றால் திருத்தத்தை அப்படியே வற்புறுத்துகிறேன்.

1974 சனவரி 28]

திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திருமதி த. ந. அனந்தநாயகி: விலையேற்றம் விஷம்போல் ஏறிக் கொண்டிருக்கிறது. உணவுப் பிரச்சினைப் பற்றிப் முதலமைச்சர் அவர்கள் ஒன்றும் சொல்லவில்லை. விலையைக் குறைக்கப் போகிறாரா இல்லையா, விலையைக் குறைக்க நடவடிக்கை எடுக்கப் போகிறாரா இல்லையா என்று தெரியவில்லை. ஆகவே, திருத்தத்தை வலியுறுத்துகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் மு. கருணாநிதி: தலைவர் அவர்களே, அதைப் பற்றிப் பிரதமரைக் கலந்து கொண்டு சொல்லுகிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: திருத்தத்தை வற்புறுத்துகிறார் களா இல்லையா என்று மட்டுந்தான் சொல்ல வேண்டும். அதற்குக் காரணத்தை எல்லாம் இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொண்டிருக்கக் கூடாது.

திருமதி அனந்தநாயகி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திரு. ஆ. கு. சுப்பையாவின் திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

டாக்டர் எச். வி. ஹாண்டே: முதலமைச்சருடைய சமாதானம் சரியாக இல்லையென்ற காரணத்தால் நான் என்னுடைய ஏழு திருத்தங்களையும் வலியுறுத்துகிறேன்.

டாக்டர் ஹாண்டே அவர்களுடைய திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றன.

திரு. சோ. அழகர்சாமி அவர்களின் திருத்தம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றது.

திரு. என். கே. பழனிசாமி: நான் 1, 2, 3 திருத்தங்களை வற்புறுத்துகிறேன்.

திருத்தங்கள் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, தோல்வியுற்றன.

திரு. கே. எம். சுப்பிரமணியம் அவர்களுடைய திருத்தம் பேரவையின் அனுமதியுடன் திரும்பப் பெறப்பட்டது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர்: பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி—
“1974-ஆம் ஆண்டு சனவரித் திங்கள் 17-ஆம் நாளன்று இரு அவைகளும் சேர்ந்த சட்டமன்றக் கூட்டத்தில் ஆளுநர் அவர்கள் உவந்தளித்த பேருரைக்கு தமிழ்நாடு சட்டப் பேரவை உறுப்பினர்கள் பெரிதும் நன்றியுடையவர்களாவர்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவுக்கு விடப்பட்டு, நிறைவேற்றப்பட்டது.

[1974 சனவரி 23]

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : பேரவையின் இன்றைய நிகழ்ச்சிகள் இத்துடன் முடிவுற்று, நாளைக் காலை 9 மணி அளவில் பேரவை மீண்டும் கூடும், வணக்கம்.

பின்னர் பேரவை பிற்பகல் 1-28 மணி அளவில் ஒத்திவைக்கப்பட்டது.

(4) பேரவை முன் வைக்கப்பட்ட ஏடுகள்.

A. Statutory Rules and Orders.

67. Notification issued with G.O. Ms. No. 390, Excise and Prohibition, dated the 29th November 1973, in regard to an amendment to the Madras Denatured Spirit, Methyl Alcohol and Varnish (French Polish) Rules, 1959. [Laid on the table of the House under section 34 (5) of the Tamil Nadu Excise Act, 1971 (Tamil Nadu Act 34 of 1971).]

68. Notification issued with G.O. Ms. No. 1917, Agriculture, dated the 27th August 1973, in regard to regulation of trade over the purchase and sale of chillies in Coimbatore district. [Laid on the table of the House under section 29 (1) of the Tamil Nadu Agricultural Produce Markets Act, 1959 (Tamil Nadu Act 23 of 1959).]

69. Notification issued with G.O. Ps. No. 6598, Revenue, dated the 51st October 1973, in regard to exemption from sales-tax on the sales of pulses, grams, groundnut oil, gingelly oil, coconut oil and sunflower oil. [Laid on the table of the House under section 53 (5) of the Tamil Nadu General Sales Tax Act, 1959 (Tamil Nadu Act I of 1959).]

70. Notification issued with G.O. Ms. No. 1410, Rural Development and Local Administration, dated the 18th July 1973, in regard to an amendment to the Tamil Nadu Public Building (Licensing) Rules, 1966. [Laid on the table of the House under section 25 (4) of the Tamil Nadu Public Buildings (Licensing) Act, 1965 (Tamil Nadu Act 13 of 1965).]

71. Notification issued with G.O. Ms. 1730, Home, dated the 27th June 1973, in regard to certain amendments to rule 268 of the Tamil Nadu Motor Vehicles Rules, 1940. [Laid on the table of the House under section 133 (3) of the Motor Vehicles Act, 1939 (Central Act IV of 1939).]